

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVII.

CHICAGO, ILL., 15. SRPNA 1915.

ČÍSLO 8

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

VE STÍNU VÁLKY,

Husův rok! Velikého mistra našeho památka, velikého českého člověka, jenž za pravdu dovedl položit život svůj...

Co vykonáno bylo všude kde naši jsou, příprav k uctění Husově, co napsalo se, co nasbíralo a co vše jsme si slíbili, že po stránce kulturní a k poznání našeho národa u příležitosti této vykonati se dá a pak mohutně vyzní slavné dny zejména tam v té matičce Praze, až veliké, umělecké dílo odevzdáno bude lidu českému, skvostná allegorie dob husitských, pomník mistra Jana na náměstí stroměstském. A dnes zatím po celé Evropě rozrušila se válka a hrůzy její zasáhly i naši starou vlast, bol, žal a mnohá neštěstí stihly národ již tak dost ubohý a my nalézající se poblíž těch mnohých následků války, dovedeme tím spíše chápati, jak ten lid Husův trpí, jak zle musí být tam doma... Každý sebe-lid Husův projev nevěle a jiného smýšlení, nežli rakouského, tlumí se, útisk a násilí vládne, co zatím vraždění na velko, jemně boj se říká, jde "vesele" dále a smrt slaví hody příšerné. Po právu a pravdě nikdo se neptá a tisíce nejlepších a mladých životů a tisíce a tisíce jiných obětuje se na oltář boha války moderní, jež v konecích v barbarství svém nezádá si s dobami dávných divých národů! O, strašný jest ten Husův rok, a strašné poměry! Dnes po pěti stech letech, tam doma všechno to slavené "husitství" má černo-žlutý kabátek a jindy silný národ, před nímž se a jeho Husity třásl celý svět, klidně přistupuje k soše mistrově, aniž odvážit by se mohl pravdy! A u nás v Americe, volné a št'astné zemi, kde kdo uctívati bude Husa — znovu padati budou spousty frází, znovu budeme "slaviti" šestý červenec jako vždy jen slovy a čin — kde bude zase čin?! Jeden řekne učiníme takto, druhý onako, a ten celek náš, tam kde by mohl, kde nic mu nepřekáží, sotva asi památku Husovu prohloubí a vnese dále u volné mysle všech svobodomyšlných a na vztek živlů zpátečnických poví i pokrokové cizíně! Ten celek náš, ten svobodomyšlný celek — — — Sám těšil jsem se, že mi bude možno v díle tom pomáhati, v řadách našich pracovati jako obyčejně a zatím úkol dnes jiný mám, úkol namahavý, však čestný tak, že i ten může být na velikého mistra památku — — úkol pravdy a lidskosti!

Čtete noviny! Vychází ve formátu zmenšeném v době války, ale v celku pozorujete, že i na vzdor censure, mnohé projde. — Srbský čtenář kupuje si denně několik listů a zde ve Skoplji čteme listy z Bělehradu, Niše i odjinud, vedle listů cizích, hlavně z Řecka, francouzských, anglických jako "The Near East", ruských atd. a v první řadě "Srbského Jugu", o němž na místech těchto nejednou stala se zmínka. Jako u nás tak i zde obsahově dalo by se lecos vytýkat, což teprve nyní, kdy není tolik práce, jsme vypravovat mohli, o vládním listu nemluvě! Tolik však jest jisto, že tisk srbský nedělí se na úřední, poloúřední a opoziční v celku svém jako u nás v Čechách a jinde, kde zejména nyní o válce vypadaají ty "noviny" přímo žalostně, censurou vykuchané, aneb hodně "vládními štofy" zásobené. Toho zde tak nepozorujete, třeba i censura pilně pracovala. Politika všech listů jest tatáž: politika dne za míru a za války ještě více! Jen tu a tam nějaký úvodník a úvaha redakční aneb trochu silnější feuilleton, od případu k případu a to ještě z péra, které je na "frontě". Ano, viděli jsme několik

i čísel "novin", vydávaných v zákopech, hektografovaných a ilustrovaných. Redaktorem byl učitel, jenž nejen s puškou v ruce, ale i pérem, slovem vázaným i volným dovedl nadchnouti k boji soudruhy své, vojáky, proti nenáviděným Švábům.

Tu bylo více rázovitosti, nežli bychom jinde hledali a co episod, co veselých vylíčení postupu proti nepříteli. "Granáty posílali nám Rakušáci zrovna před zákopy, pak trochu za nás, ale my vyčkávali, majíce naše "bombaše" pohotově, na tanec, jenž obyčejně končil tím, že's viděl v minutě jen spoustu údů ve vzduchu, slyšel třeskot, řev a potom nic. . . ." Jaké psaní! Vypadá skoro jako otupění v té hrozné věřavě a přec co tu opět statečnosti a oduševnění za "spravedlivou věc svého národa!" Jest v uvozovkách, protože totéž tvrdí: Němec, Angličan, Francouz, Rus, Černohorec a i ten Ital, jenž šel nyní rovněž do boje, (jako Rumun slibuje) třeba tu to "nadšení" zavánělo již více snahami obchodními, materiálními čili podle hesla: "Co se dá z toho urvat!" — Tak soudí zdejší vážné listy i netají se obavami do budoucna, tvrdíce, "že někdy souseď milejší jest bratra", to jest ten dobrý souseď! A Italie, chtějí celou Dalmacii, sotva bude dobrým souseďem prý na více, nežli pět let. V sloupcích listů nyní však o nějakém rázovitém politickém směru a nějaké programové koncepci nelze hovořiti — jen válka tu a zase válka a o té se píše dle novinářské schopnosti pisatele, vydavatele a pořadatele, aneb někdy poslouží list svými sloupci vládě více z novinářské snahy "po novosti", nežli z hmotného zisku. Jindy třeba-li o tom či onom zástoji se jednoduše mluví, až vojenské autority jsou s tou či onou věcí hotovy. A pak se píše, s nadšením i zápalem u nás nezvyklým. Tak jsou denníky. Týdenníků není vůbec a ani za míru nebylo. Celkem charakter novinářského Srbského tisku jest neklidný, přeletavý, s jakýmsi nádechem nervosy, což vysvětliti se dá ovšem přítomnou válkou i tím, že spolupracovníci různého jsou druhu a z různých končin, různé nálady a prostředí. Jinak ale poměrně hodně se čte a vliv tisku s mnohými vynikajícími činiteli. A jako dovedou se umlčeti nepříznivé zvěsti z "položaje", tak dovedou se umlčeti i nejkrásnější čin lidí méně pohodlných.

Řádky tyto psal jsem v den "Zdobení hrobů" tam u nás. Venku na zahrádce na besídku upevňují naši americký prapor a také společná naše jídelna jest vyzdobena barvami veliké naší republiky, již všeliké živly zmltají, aby pomstěno bylo prý pirátství německé, potopení "Lusitanie" a utrpením nevinných životů — Američanů, boháčů i snad několika obyčejných lidí. Máme tedy i ve Spojených Státech čeho želiti, i tu pocítí vše spárů litice války v nejednom ohledu. Vím, že německá rozpínavost a drzost nezná mezí a znaje všechny ty strasti a děsné následky války, přímo se chvějí při pomýšlení, že by ta furie zběsilá, ten netvor válečný ještě dále se prodrati chtěl! Dostí všude hrobů — dostí nových rovů každý den! A válečného skřeku neubývá, ba naopak. Následky — následky jsou přímo příšerné — —

Jen pohlédněte na toto lože. Zde vetřech starce s roztráštěnou lebkou. Operovali jsme jej, vyndali třísku kosti lebeční, bude žít — ale jaký život člověka choromyslného

a po levé straně těla necitlivého následkem paralize a ochrnutí dotyčných středů mozkových. Kuli jsme vyňali teprve nyní, kdy po šesti měsících poslali nám jej nešťastníka k přehledu 'Roentgenovými zraky' z jiné nemocnice tam "nahore." Bude žít, co zatím tu vedle po amputaci obou nohou umírá junák — necelých mu dvacet — jediný syn a naděje nedávno ovdovělé matky. I muž její "zemřel za vlast a za krále" — a jaké bylo to vítězství, když ty hochy vedl napřed, neboť důstojníků již nebylo, ti první padli —". Tak sama matka nám vyprávěla, stojíc u lože svého jedináčka. A ten klid, ten hrozný klid v té její nad mramor bílé tváři. Jen oko, jakoby těkalo. Dokonal. Rozsvítla mu svíčku na přístěnku u okna a klesla na lože — chladné mrtvolky, ruce spínající. Konečně se zvedla a přijmuvši projev soustrasti, jakž jsem jen v té chvíli pověditi mohl, odcházela, "aby co třeba obstarala. . . ." Zastavil jsem ji a ujistil, že "co možno, jsem učinil." Zvlhlé oko díky zaplakalo. Matka! — Zase nový rov, zase nový hrob! A myslí mou táhne vzpomínka, připomínám si mimoděk jaký pro nás den i dám na rychlo se dověztí na hřbitov k rovu našeho dr. Káry. Naši rov byli již ozdobil. Není mým zvykem na hřbitovy choditi vůbec. Nevěřím v tu zbytečnou posmrtní nádheru, okázalý smutek a jiné podobné laciné projevy — ale tu stál jsem u hrobu soudruha svého v povolání, přítele a druha nejlepšího! . . . U lože jeho matky nebylo, nemohlo být v dalné cizině, nieméně — zemřel však i on smrtí hrdinou. . .

"Mrtvým pomoci již nelze," pomyslí si, zařizuje si vše tak, aby ti moji ranění a ubozí měli se co nejlépe. Zde píše ošetřovatel bezrukému junáku dopis domu, tam raněný Mad'ar učí se srbskou azbuku i chytá slůvko za slůvkem, jen aby mohl s druhými se dohovoreti a jinde baví se rekonvalescenti hrou v šachy aneb karty, docela "domáci výroby", a ještě jinde čtou různé knihy a noviny. Opodál zkouší si Srb nové, umělé nohy, jaké mu Lady Paget byla koupila a vedle Čech s amputovanou nohou, jakoby se ptáti chtěl, kdo jemu mrzáku pomůže — A pak divíte se, že byehom byli měli rádi nějaký ten zvláštní fond, že i vedle lékařské pomoci bylo tu ještě mnoho jiného . . .

Hovoří se tu i onde o zažitých dnech, té zkoušky celých pluků i neštěstí jednotlivců. Tak ve všech je oddělení, ve všech "sobách". Kázal jsem na dnešek trochu "přílepění". Venku pohrává si větérek s Americkou vlajkou a do záhybů její, jakoby šeptal význam našeho svátku. Nedaleko z ostře se rýsující věže tureckého učiliště rozléhaly se zvuky hodin. Bily tři odpoledne. Cosi zvláštního bylo v těch zvucích, jemně se rozléhající nad střechami, kopulemi mezitím vzhůru k minaretům a dolů nad červenými rameny hřbitovních křížů i pomníky z mramorů. . .

Odpoledne je krásně a tu mi napadá, že by právě došlý orchestr vojenský mohl nejen nám, ale i tam těm ubohým koncertovati. Stalo se, vždyť členy orchestru jsou vesměs Češi. A pérem nelze vypsati ten účinek písně, těch zvuků národních, melodií líbezných a čísel koncertních. . . Konecrt a zpěv v nemocnici: Jeden tančí o berlích, druhý na lůžku potakává si hlavou, usmívá se, prospěvuje si, ruce tleskají a přítel i nepřítel do nedávna, sbratřují se navzájem — V duchu blahorečil jsem hudebníkům, pozoruje ty své pacienty a nedivil jsem se již, že českým plukům při útoku na Srby na Ceru hráli na daný rozkaz docela i "Hej Slované". Na "nepřítele" mělo působiti a naše nadehnouti — jenže dostavilo se zcela něco jiného, neočekávaného — bratři se poznali a zde v té nemocnici mé se dávno znají. . .

Viděl jsem korunovační roucho cara Dušana Silného a jiné památky z doby jeho, jakž z Bělehradu na rychlo sem do Skoplje poslány byly, aby ušly vandalismu Rakušanů.

Viděl jsem mezi celou spoustou obleků a předmětů divadelní garderoby tyto památky a tak mne napadlo jaké as to muselo být tehdy divadlo carského dvora, sídlem ve Skoplji a lidu jeho. Garderoba divadelní bohatá a skvostná i s velikou knihovnou Národního divadla z Bělehradu, nalézá se v dolních místnostech budovy školního inspektorátu na nábřeží Vardaru, kde přítomně jest i skladiště Červeného Kříže a co hlavního, útulek sirotčince, který vedou dámy, vlastenky a upřímné duše, ryzeho charakteru a pracovnice naprosto skromné, však nadšené. Minule pozvaly si celou naši družinu na čaj. Bylo odpoledne, služby jsem neměl, tak jsme učinil návštěvu jednu z nejlepších. V zahradě mezi růžemi a trny dozvídáme se podrobnosti o sirotčinci i necháme si těch několik maličkých představití. Jaký to obraz humanity a co tu dobrých skutků, kdežto tam nahore se starají, aby těch sirot, bez tak mnohých, stále přibývalo. . . . Odcházeli jsme z místa toho s uspokojením největším, byl jasný to paprsek do mnohých těch tmavých stránek našeho úkolu, jenž mnohdy opravdu přemáhá. . . . Zanechali jsme těm maličkým dar osobní i dali jsme k účeli ústavu toho přepsati celý obnos patnácti set dinárů, jež naše missie dostala od státu jako náhradu za vše to, co nám o požáru druhého pavilonu — cikáni pokradli. . . . A jak rádi i jinde bychom prospěli tímž způsobem!

Něco tak hřejivého, tak milého prošlo hrudí, když na pozvání Američanů z Rockefellerova ústavu dostavili jsme se do zahradní místnosti Zrinskeho, abychom potrástí mohli pravici velikého philanthropa Lorda Liptona. Přijel se podívat na všechno to utrpení malého národa a přišel pomoci. Jaký zářivý to příklad mecenáše skutečného, jenž co dobrého koná, činí v zájmu věci a nikoliv k osobní své reklamě! V Soluni kotví jeho yachta. Lipton čistě demokratický člověk a známý závodník v zápolu yachtovém, přítel gymnastů a sám bývalý evičenec, poznal ihned sokolský náš odznak, dotazuje se na sokolské vítěze londýnské, na milé mu vždy Chicago a veliký New York. Po představení i druhých členů družiny naší bavili jsme se s ním opravdu krásně. Nábřeží již hroužilo se v soumrak a Vardar klidně plynul, co zatím pěníci se vlnky dorážely na kameny. Hory temněly, zelený stín jejich nízkého křoví a jen málo stromků přecházel do černého a tu dole v zahradě pod ostrým světlem elektrickým odrážela se naše vlajka vedle srbské. Hudba hrála rozléhající se kol a na vyhrazených místech byli jsme s mnohými Američany i Angličany, vynikajícími pracovníky, odborníky a lékaři světového jména, spolu s mnohými pilnými ošetřovatelkami, zasvětilšími služby své úkolům humanitním. Rozumí se, že kruhy srbské zastoupeny byly co nejlépe a také lid dostavil se v značném počtu, aby pohleděti mohl v tu milou, čtveračivou tvář starého pána, dobrodince, lidumila a člověka, jenž z nepatrných počátků sám si pomohl a dnes sloužití by měl za vzor jiným boháčům. . . . Naši čeští hudebníci hráli jako obyčejně znamenitě, ba i mnohou českou. Hrály se hymny všech spojenců, lid vstával a zase usedal, ale jedno jest divné, že ta píseň všem Slovanům společná, ta naše: "Hej Slované!" nevíta se s tím respektem, jako ku příkladu ona, žádající, aby "bůh chránil cara aneb krále" a p. Nám zdá se, že by naši písní společně jen slušelo a nám Slovanům i hodilo se dosti často, kdyby ta, třeba prostinká slova, šla nám více do krve, šla trochu hloub a nezpívala se jen tak stále a všude na plano!

Večer byl krásný a Lipton zářil radostí, že Američané si jej pozvali do svého středu, co zatím přítomní Angličané zdáli se býti hrdi, že mohou se pochlubit takovým člověkem!

Dr. Jičínský počítá již nejen měsíce a dny, ale i hodiny, kdy bude opět s námi, a my přejeme mu št'astný návrat a těšíme se na jeho příjezd.

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

NÁVŠTĚVOU U ZAJATCŮ.

Měli jsme již několikrát příležitost zmíniti se o zajatcích v Srbsku se nalézajících, o stavu jejich a stavu zdravotním zvláště. Pozorování svá pak založivše na zkušenostech několika měsíců, psali jsme přímo i o mnohých nedostatecích, jako opět na druhé straně o tom mnohém, jež doznalo zlepšení v zemi několika za sebou jdoucích válkami vyssaté a přímo ubohé. Napsali jsme také jak odbyl své doby rakouský vyslanec srbského zástupce Červeného Kříže, když v zájmu zajatců s amer. konsulem z Niše přijel do Sofie. A ku podivu tehdy, když epidemie zasáhla celou zem, kosíc po tisících lidí denně, cizinců, Srbů, zajatců, lékařů a obyvatelstva veškerého vůbec, tu rakouská vláda nečinila na prospěch svých lidí naprosto ničeho až na jednu nyní, kdy při strachala se pojednou s návrhem na vyslání mezinárodní komise do Srbska, jež vyšetřila by, navštíví každé místo, kde zajatci se nalézají: jak se jim vede a jestli je pravdou, co všechno se o stavu zajatců píše v německých novinách. Nejprve se vládními pochopy pošle veškerý tisk proti Srbsku, zacházení se zajatci i stav jejich vylíčí se barvami co nejhoršími a pak řve se do ciziny a na doklad citují se jejich vlastní listy, jimi inspirované. Když nemohlo Rakousko svěsti ničeho se Srby kulí a bodákem, pustí se do něho tiskem a černí a hanobí. Tentokrát jsou zajatci! Dobrá, uznáváme sami, že lecos schází, mnohé se musí ještě a hodně zlepšiti a opravit, ale tu pochybujeme, že pomoci může jen letmo jednotlivá místa navštívivší komise, jako spíše vydatná a soustavná pomoc, vedená na místě a dějišti samém. Mimo to namnoze tlak vyvolal protitlak a zvláště mnohé čtyři české odnesly. Ostatně nemůže-li Srbsko, musí pomoci vlastním lidem samo Rakousko a to v prvé řadě a jeho Červený Kříž ve spojení s Červeným Křížem srbským může vykonati mnoho! Jen vůle třeba a náležité zorganizování této — vůle i vlastního postupování! Pouhé ohnutí rtů "nad národem pasáků" nestačí, jako nestačí pouhé "raporty" na papíře sebelepší komise! Tolik jako úvodem . . .

Dne 8. června 1915 (dle srbského kalendáře) ráno po 6. hodině dorazila do Skoplje mezinárodní komise dříve již nám telegraficky hlášená a na podnět vlády rakouské sestavená. Předsedou této byl náš vyslanec obč. Karel J. Vopička, jenž dorazil za účelem tím z Bukurešti, kdežto v Niši připojili se za Švýcary dr. Biland a za Španěly Arturo Sola, attaché vyslanectví tamtéž. Po uvítání na nádraží jelo se do hotelu "Bristol", kdežto obč. Vopička jel s námi po tabuli u Zrinského v průvodu zástupce srbské vlády do naší nemocnice v Inžinierských kasárnách. Tu obč. Vopička, prohledna si nemocnici a se zájmem sleduje denní pořad naší práce si poněkud odpočal i zdělil nám účel své a kolegů svých návštěvy v Srbsku v zájmu zajatých rakouských vojinů. Za chvíli již vykonala se návštěva u generála Popoviče, místního komandanta a jelo se dále za město, kde nalézají se stáje, upravené pro zajatce, mezi nimiž jest as 400 Čechů. Z těch však velké procento vůbec zaměstnáno jest v nemocnicích, puškárně a jinde v různých závodech a těm vede se ovšem nejlépe, ba mnozí z nich mnohý dinár si vydělají. A v tom výdělků vlastně je kámen úrazu, zejména těch, kdož z domu nedostávají na zlepšenou i musí se spokojiti s tím, co má voják srbský, stravou nezvyklou, ač výživnou! Jinde vaří si sami a tam je lépe, to jest ve stanech v práci na vodovodu atd. Obč. Vopička rozmlouvaje s jednotlivci, vyslechl všechna jejich přání i mnohé stížnosti z dob minulých za epidemie i doby přítomné. Snídaně není, chleba a masa, polévky a fazolů na oběd i k večeri jest dosti. Místnost se větrá i desinfe-

kuje, voda je dobrá a slavníky i prádlo zrovna před několika dny dostali, jen obuv některým schází jako i pláště, jež v nemocnicích zůstaly, neboť nemocní byli skoro všichni za epidemie tyfové, však nyní stav jejich zdravotní jest dobrý i daří se jim poměrně lépe, jednak i proto, že většina jich zaměstnána jest na venku a proto že se s nimi lépe zachází, třeba někteří jednotlivci za často za neposlušnost ba i opilství prý jsou bití a jiní týráni. O tom proveden ihned důkaz na místě. Námí nedávno propuštěný raněný Čech, uzdravený, slabý, bos i ošumělý a bez košile se přihlásil, že udeřil jej právě komandant, protože "do skály na práci nemohl." Přítomný dva lékaři američtí z Rockefellerova institutu dosvědčili a "okně byl na střeše." Komandant dostal co proto od obě. Vopičky a mladistvý zajatce poslán měl být do nemocnice. Měl být — do dnes tu však není a za stížnost vedenou byl prý ještě potrestán . . . Přítomný dr. Strong ze sanitetní misie americké a moje maličkost ku komisi na zjištění stavu zdravotního přidělené, nemohli jsme se ubrániti podivu i odsoudili jsme po právu takové jednání "vedoucího" či jednotlivce, za nějž pak celek trpí! Místnosti jsou přeplněné, jenže jak řečeno již většina zajatých spí nyní v letě na venku. Záchody jsou zde dosti čisté, ač osobní hygiény mnozí zajatci patrně mnoho nedbají a jiní co na darech jen od nás dostali, jednoduše prodali, aby měli "na rakijsi", obchodující někdy i s chlebem. Pravda, jednotlivé případy, ale žel stalo se i řeklo se. U jiných opět "rakušáctví" zakořeněno tou měrou, zejména měli-li nějakou tu hvězdičku, že zcela zjevně projevovali a tu Němci, Chorváti i Maďari sami se divili rozhodou německy. "Kdyby nyní na slet sokolský Srbové do Prahy přijeli, vypadalo by jináče: již bychom na ně neházeli rúže, ale kamení. . . ." tak vyslovil se jeden z našich, jenž stěžoval si hlavně, že zajatci nesmí domu psáti více, nežli dva poštovní listky za měsíce. Dopisy nesmí se psáti vůbec a tak korespondence s jinými prý je znemožněna. Nepříjemná ovšem, ale kdo četl dřív posílané dopisy, listky a jiné zvěsti na manžetách, plátně a lepenice i jinak psané, obmezení tomu úřady poštovními nikterak by se nedivil a liberální cenzor náš, Čech a bratr Vošta mnohé podati mohl by doklady. Nám zdálo se, že někteří naši stůj co stůj chtěli "mluvit s jeho excelencí", zapomínajíce, že vlastně jsou v zajetí těch "bratří slovanských", které to jejich "slavné" Rakousko a ještě slavnější jeho armáda zákeřně napadlo. . . .

Bardovač jest malá vesnička, chudičké selo, nedaleko Skoplje ležící, jemuž vedou veliký dvůr nějakého bohatého paši tureckého s haremem. Dvůr ten oběhnán jest vysokou zdí a po obou stranách nalézají se veliké zahrady. Po válece se bohatý Turek odstěhoval a srbská vláda "zavzala", umístíne tu své zajatce. Mezi tím co vesnička chudičká se tulí ve křoví, vrbách a nějakém tom topolu, dvůr jeví ještě známky orientálního přepychu, ba některé místnosti všelijak malované dokazují, že měl paša dosti dobré časy a dosti žen, které jako jiné Turkyně neměly nic jiného na práci, nežli tančiti a povalovati se i dbáti rozmarů svého muže a pána. Dnes jednotlivé ty místnosti a pokojíky tmavé, málo větrané a namnoze s ještě prkny zatlučenými okny obývají zajatci a v těch mnoho Čechů. Všichni náleží k obvodu skopljanskému, jenž čítá v deseti čtáčích 3151 zajatců. V zahradách je pusto, tak pusto jako v mnohé té doškové a z vepřovic splácané kuři a proutěné boudě. Všude jen ženy vidíš, starce a děti. Muži jsou na vojně a také v poli, úrodou hárajícím, pracuje žena, věrný její koník aneb vůl. Stáda kol se pasou, dobytko hovčžihó i oveč množství veliké a zdroje velebné přírody jeví se tu pozorovateli, jenž žasne nad bohatstvím okolí a půdy, kdys turecké.

Žně na obilí již počaly, makovic dost a jen kukuřice jest poněkud slabá. Louky krásné, zelenin všude a u každé "kučí." Podél cesty všechny druhy kytiček polních jako u nás, ba ani bodlák neschází.

Pohlédnete-li do tváří vás potkávajících na cestě venkovanů i zde ve vesnici, vyzorujete nápadný klid, jdou svou cestou a vidouce nás v automobilu a kočářech, trpce se usmívají, jiní pracují a nemysleli by jste pomalu, že všechny jejich myšlenky a činy visí na tom podivném slově: válka. Jeden jede na "magarci" z města a veze si cibuli a chleba, jiný nakoupil si docela slaniny, kdežto žena veze dětem doma pamlsek. Prodala ve městě několik mís kyselého mléka — výtečná pochoutka a výživná — i dostala písmo od něho. Čtla a přečte doma. Jest prý tam na Dunaji, denně kde šedé vybuchují granáty, voda erčí za deště po zádech, pocit nudy, že nelze "napřed" se jej často zmocňuje i vzpomíná. Padne šrapnel nedaleko zákopů, tančí a vybuchne a smrt se směje přímo do tváře, ale jemu nestalo se nic — — "Ništo", to tak chladné, prosté, však významné slovo tu na rtech tisíců jedná-li se o obět' za vlast — — A slyšíte je i v takovém chudíčkém selu, jako je Bardovač . . . Vjíždíme do brány dvora tureckého a rodina čápí vítá nás z obou stran vysokých pilířů. Kde druhdy sídlil paša, jsou dnes zajatci a mnoho jich, že není místa a hlavně dosti ventilace. Záchody a vitriny jsou prabídné, nečistě a jak ihned poznáte, ještě z dob tureckých. Puch tu hrozný, a moucha u velkém počtu se vyskytující, snadno jakoukoli roznese nákazu. Záchodky ty ihned uzavřeny a zahrady otevřítí se mají. V pozadí jsou stáje a tu také hlavně naši umístění jsou a to ti, již komisi si stěžovali. Sešli jsme se s mnohými našimi bývalými pacienty i našinci, již hubovali hlavně na svého vlastního člověka, nějakého Kleina, Chorváta, který prý s nimi jako "vedoucí" hrubě nakládá. Rakušan s Rakušany — to se povedlo . . . I zde nemají snídaně a obě. Vopička doporučil, aby aspoň praženka se vařila. V kuchyni přichystané maso bylo dobré jakkostí a polévka dle toho, porce slušné a i chleba dost. Zeleniny téměř žádné a to je chyba. Zajatci si vesměs stěžovali, že z domu jim posílané peníze špatně dochází a některé zásilky prostřednictvím Červeného Kříže poslané, ba i poštu, byly na cestě tři až čtyři měsíce, kdežto jiné nedošly vůbec.

Odtud jeli jsme dále po dráze ve zvláštním voze do Prištiny, kde nalezá se 738 zajatců, a česká četa umístěna jest v bývalé mešitě. Naši se tu mají dobře poměrně, každý má svůj slamník i dvoje prádlo. V neděli jdou na procházku na památné Kosovo pole, aneb jdou se koupat. Komandant jejich o ně vzorně pečuje i pořádají si různé zábavy, zpívají a hrají si na harmoniku, kterou jim pořídil. Tu vše bylo čisté a hmyzu prosto, společná kuchyně vzorná a jídelna též. Měli stoly a každý své nádobí. Kázeň na prostá. Však i tu na leos stěžovali, hlavně na strážce. Zde věru jsme se jen potěšili, jako v nemocnicích shledali jen pořádek, pokud poměry dovoluují a čistotu. Celkem v nemocnici jest 55 pacientů a druhá, kde český lékař dr. Milka působí, je nyní zcela prázdná. Jídla dle předpisu. Desinfekce denní. Priština leží v rozkošném údolí Kosova pole, jež vroubeno jest horskými velikány se sněhem na vrchu na jedné straně a zelenými vrchy na straně druhé. Stromoví tu hojnost a podél cesty vzdáleného nádraží vysázeny jsou třešně. Cestou tou na auto jelo se do města, kde i "čistý" byl hotel a ceny různé. Pravá zvláštnost, jako město samo, jež z dálky vypadá, jakoby je živými barvami vymaloval někdo na výstavu na "Midway" a p. Mešity a jejich minarety k tomu nejvíce napomáhají a přimyslí-li si divy tance dervišů, jenž každý pátek se tu odbývá, trh venkovanů, každé úterý, nebudete se diviti, že se nám tu líbilo. V památném, 600 let starém chrámě na Kosově poli, kde padl car Lazar a u pomníku, vlastně kapli, sultána Murata

a druhů jeho spolubojovníků, jsme nejlépe se zdrželi, studující zvláště v prvním umělecké a pozoruhodné stáří a dosud zachovalé staroslovanské fresky a malby nástěnné. Pro odborníky musely by být právě žně. Stavba chrámu je slohu bizantičského a i tu mnohý skvost architektonický. Malá vesnička kol svou chudobou od jiných si nezádá, za to ale má školu i monastýr starý sic, ale vedený dobrými silami učitelskými a ovšem i popy. U školy byla hraza i dvoje bradla a tam dále v pozadí viděls již Mitrovíce a horské velikány Černé Hory. Jelo se opět auto, již měli jsme s sebou a to krajinou, jež v mnohém podobá se rozkošným lánům staré vlasti naší.

Mitrovíce jest malé, ale velice pěkné město, čistější jiných na Východě. Jest jakoby přilepeno na úpatí hor. Nedaleko jest černoohorská hranice a zástupce černoohorské vlády, inženýr Žuovič, jehož měli jsme to potěšení poznati (byltě naším hostem, navštívil nás minule ve Skoplji) udržuje spojení s družstvem naším, jež dlí nyní v Podgorici. Obstarává veškeré naše zásilky, materiálu, jakž z našich vlastních zásob i zásob dr. Stronga, jsme čas od času posílali. Také o zajatce, Čechy, jevil vždy veliký zájem. Těm ostatně zde vede se, ze všech míst dosud poznaných, nejlépe. Bydlí čisté a nemocí nakažlivých dovedli se uvarovati i za epidemie. Z 58 Čechů zemřelo jich jen 5 a tehdy bylo tu v celku 70 zajatých. Srbů zemřelo celkem 50. Naši mají každý svou postel a stolky i nestěžovali si vůbec, neboť zachází se s nimi velmi dobře. Stav jejich zdravotní nemůže býti lepší. Mají čisté prádlo a jídla dost, chutného i střídá se. Zeleniny jako u nás v nemocnici pěstují si sami. A jako povšechná spokojenost zajatců všech vládla v Mitrovici, tak bylo i v Uroševae, kde 42 jest Čechů. Tu mají příležitost si zaplavat v blízké řece a jsou hodně na venku, ba i v noci přespí raději v trávě, aneb pod stany. Podél Moravy jest na práci 6404 zajatců, v Kragujevač a okolí 7326, kdežto mnoho našich pracuje v českém pivovaru a cukrovaru v Jagodině a Čapriji. Daří se jim znamenitě, jsou tu mezi svými a vydělávají si nějaký ten dinar, neboť za práci jejich se platí oběma závody a državě na záruku. V Zajčaru jest zajatých 2839, v Bělehradě 2587, v Novém Tazaru 289, ve Valjevo 2,217. Štipu 154 a v Bitoli 603. V Niši a Valjevo jsou celé čty české a daří se jim prý dosti dobře.

E. Tůma:

DR. JOSEF SCHEINER.

Třicátý prvý rok po smrti našeho zakladatele a tvůrce dr. Miroslava Tyrše těžkým byl rokem pro veliké dílo jeho, těžkou zkouškou byl i pro následovníky jeho a hrozným pak pro národ český.

Leč vůdcové sokolští, do jichž řad zasáhla již pomstýžádoucí Vídeň, volají "Vytrvat" "Zachovejte klid, nevěřte všemu, správně myslíte a více čtete a hlavně to, co pro vás je psáno."

Bratr Karel Vaníček pak píše v posledním čísle Věstníku Č. O. S.: "Pojd' se mnou bratře do polí, směrem k lesům. A nyní, když přišli jsme na vzdálenost určitou, zahoukni k černé stěně lesní svou otázku tesknou: Co máme dělat?"

Slyšíš, jak se vrací zvuk ozvěnou? Dělat, dělat, dělat." Tot' odpověď nejlepší. Leč dnes bratři smutnou zprávu Vám píši. Víte o ni ostatně již všichni. Starosta Sokolstva Slovanského dr. Scheiner byl zatčen na rozkaz samotného vojevůdce rakouského. Co je na tom pravdy, nevíme. Věříme však, že tomu tak jest. V novinách pražských jest hodně zaznamenáno, ale zpráva o zatčení br. Scheinera není nikde, není tam však také nikde jméno jeho, ač bylo dosti

příležitosti k tomu a také ve Věstníku Č. O. S. není ani té nejmenší zmínky o zatčení, ač jiné zprávy jsou tam zaznamenány.

Porušil jsem proto postup zpráv svých a napíši dnes malou vzpomínku věnovanou bratru dru. Scheinerovi.

Dr. Scheiner narodil se dne 21. září 1861 v Benešově, kde studoval na piaristickém gymnasiu. Později studoval na akademickém gymnasiu v Praze. Ve dvacátém třetím roce absolvoval práva a v roce 1889 byl promován na doktora práv. Vlastní svou advokátní kancelář otevřel pak v r. 1893.

Do Sokola Pražského chodil již jako student a byl jedním z nejnadhšenějších žáků Tyršových, což ostatně nejlépe dosvědčuje ta okolnost, že již v roce 1882 byl spolupracovníkem redakce časopisu "Sokola" a v roce 1884 pak povolán do evičitelského sboru a vybrán za pobočníka dr. Tyrše, jehož si nesmírně vážil. Jak známo, byl po zmizení dr. Tyrše v Tyrolech, poslán do Oetzu, aby tam pátral po stopách zmizelého vůdce. V roce 1888 pak převzal úplně řízení časopisu Sokola, kterou vede až do dnes, není-li ovšem zatčen.

Zajímavým jest, že dr. Tyrš poradil Scheinerovi, ještě studentu, aby procestoval pěšky Řecko a tak na vlastní oči shlédl místa, kde antická výchova tělesná vzala svůj počátek. Málo jen chybělo a mladý student by se byl nenavrátil. Byl okraden a nezbývalo mu, nežli jíti od vesnice k vesnici a protlouci se tak až do Athen. To ovšem by nebylo ještě tak zlé, kdyby byl nebyl stížen zimnicí. Vykřísal se a došel do Athen a tam žádal rakouského konsula o pomoc, které však se mu nedostalo, za to, když se obrátil na konsula německého, sprostředkoval mu týž spojení s matkou, která mu poslala peníze, aby se dostal domů. Jsou ti rakouští konsulové do dnes stejní, místo pomoci příslušníkům říše, starají se o věci jiné a "špiclují".

V roce 1887 byl jednatelem slavnostního výboru sletového v Praze, a v roce 1890 pak zvolen jednatelem Sokola Pražského. Za rok na to byl zase jednatelem II. sletu a na jubilejní výstavě téhož roku uspořádal sokolskou výstavu. I o III. sletu všesokolském byl jednatelem slavnostního výboru a roku 1895 zvolen také za náměstka starosty Sokola Pražského. Téhož roku byl mimo to členem výboru národopisné výstavy a zvolen do sboru obecních starších královského hlavního města Prahy, ale hodnosti této se vzdal, poněvadž byl příliš zaměstnán, hlavně záležitostmi sokolskými. V příštím roce zorganizoval veškeré Sokolstvo československé ve Svaz československého Sokolstva v němž byla zahrnuta Česká Obec Sokolská, Moravsko-Slezská Obec Sokolská a Župa Dolnorakouská a stal se jednatelem nového svazu, a jako takový vypracoval stanovy pro jednoty a župy. V témže roce, t. j. 1896, byl povolán do kuratoria Národopisného musea a do Musea Náprstkova. — V roce 1898 byl jednatelem všeslovanské slavnosti uspořádané na paměť stých narozenin Palackého, kterým ráz všeslovanský vtiskl a také zvolen starostou Sokola Pražského, jímž zůstal do dnes. Také založil v témže roce v Praze Slovanský klub a v téže záležitosti zajel do Moskvy. V roce 1900 byl v Petrohradě na slavnostech Puškinových a za rok potom stal se předsedou Slovanského klubu a místopředsedou slavnostního výboru IV. sletu a vyznamenán medailí České Obce Sokolské. Česká Obec Sokolská pojala do sebe před dvaetisti lety všechny organizace Svazu a v roce 1904 stal se dr. Scheiner jejím starostou. Tentýž rok přinesl mu také hodnost důstojníka Akademie francouzské a v roce 1907 byl předsedou V. sletu všesokolského. Důstojníkem francouzské legie byl jmenován v roce 1908 kdy také zvolen starostou Svazu Slovanského Sokolstva, jehož byl tvůrcem a organizátorem, čímž se stal největším šířitelem snah dr. Tyrše, totiž aby Sokol se stal majetkem a skvostem všech Slovanů.

V pamětním spise, který na paměť 50. narozenin dr. Scheinera vydala Jednota Pražská vypravuje paní Renáta

Tyršová, jak se stal spolupracovníkem v redakci "Sokola": "Pepíček Scheinerů, malý studentík, dostal se přímluvou naší společné tety (dr. Scheiner jest bratrance paní Tyršové) do ústavu Tyršova. Dr. Tyrš si ho oblíbil a podržel si jej již na zřeteli. Ze žáka se stal evičence, z člena čekatel a to již Tyrš věděl, že z něho bude dobrý Sokol. Sokolospisovatelem se stal pod přímým vlivem Tyršovým. Od r. 1882 — ne-li dříve — psal do Sokola pod vlastní šifrou, ale před tím již ukládány mu Tyršem různé práce redakční. Řekla bych, že se učil od Tyrše "sokolskému slohu" asi jako kdysi já jsem se od něho učila psát o věcech uměleckých, drobnými, pomocnými pracemi začal, až k samostatným výkonům se vypracoval . . ."

Br. Kavalír zase vzpomíná jak poprvé vstoupil milovaný dnes starosta veškerého Sokolstva do Sokola: "Již tolikrát přestoupil práh této budovy a vždy vesel spěchal, aby již, již připraven ke evičení stanul mezi svými čilými spolužáky. Dnes však, ačkoliv celý den na tento okamžik se těšil, pozoroval nyní na sobě neobvyklé rozechvění. Takořka bezděčně několika skoky oetnul se na galerii. Záře světla jej oslnila. Přistoupil blíže k zábradlí a přes hlavy maminek, pěstounů a dítek, zahleděl se v tu barevnou směs rušně pobíhajících hochů, radících se za své evičitele.

Ještě předevěřím tam stál mezi nimi, nejt'astnější mezi št'astnými, a dnes? Dávná tužba mladého srdce má být splněna. Stane se členem pražského Sokola. Ještě dnes stane tam dole, jako bratr, podle těch urostlých jonáků, kteří mu dosud byli učitelé. Bude dobrým evičitelem tím malým žákům ústavu Tyršova, jimž ještě před několika dny při průstupu družstev s úsměvem cestu razil.

Pocit nevýslovného blaha naplnil jeho duši, kochal se tím krásným pohledem, jenž zraku jeho se otevřel. V tom tichem síně zavzněl povel: "K náradí!" Vzrušen vstoupil v úřadovnu a přihlásil se za člena. Znali jej, byl pilným žákem, a proto ho mile přijali a ruku mu tiskli. Zaplatil, přijal stanovy, a vzpřímiv se, vložil ruku do podané mu ruky bratra výběřehého. "Tak, mnoho štěstí!" A ještě za dveřmi znělo mu jasně, dnes poprvé mu platící, "Na zdar, bratře!"

Bratří evičící stejně vše přijali nového člena. Bratr náčelník se zřejmým výrazem radosti v oku, podal mu ruku a zařadiv jej v družstvu, neopomenul připomenouti: "Jen se drž".

Takové bylo uvedení bratra Scheinera do Sokola, jednoduché, bez výkladů a přece tak velikým Sokolem se stal.

Bratr Kavalír píše dále, že mozole nebodaly v dlaň, kmih s těží dal se zadržeti a kůň mu nebyl dlouhým a únava? Po té ani zdání. Zalíbil se všem. A jemu bylo v jich kruhu tak krásně, hodiny nemilosrdně rychle utíkaly.

Mladému Scheinerovi bylo, jako do dnes, přáním a přesvědčením, že dobrý Sokol musí být také dobrým borecem. Nechtěl být jenom smělým borecem, ale chtěl být také evičitelem, a ušlechtilá touha ta vedla jej ve styk se sokolským písemnictvím a vůbec těloevičným.

Tyrš seznamoval Scheinera se Sokolstvem, klada mu do duše, jaký má Sokolstvo cíl. Nikdy nezapoměl toho, že veliký učitel mu říkal: Sokolství má zabezpečiti národ před každým útokem, jen na vhodný okamžik číhajících vlků a povznésti jej zase na místa, kde stával, v popředí národů vzdělaných. A toho že nejlépe docílíme, když lid český bude vychovávat k síle a statečnosti, ušlechtilosti a brannosti zvýšené. A to-li se zdaří, pak budoucnost je naše. Slova ta utkvěla mladému evičenci v mysl a nikdy, nevyprchala a rozhodnutí bylo blízké. Celý svůj život zasvětil Sokolu a národu. Z těloevičny postupem času veházel do zasedací síně a tak jako snad každý činovník sokolský ve staré vlasti — zábavným výborem. Ten jest zkušební komisí, je-li který bratr schopným práce sokolské mimo těloevičnu.

(Dokončení.)

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year

Předplatné \$1.00 ročně Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zdeň tak rovněž i výpravní listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschowávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravnímu každý přesdlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které ednotě náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravnímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravní listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

B. Veselý:

VEŘEJNÉ CVIČENÍ A HUDBA.

Veřejné cvičení a hudba jest předmět o kterém již častěji jsem měl úmysl s bratry evičiteli si pohovořit v sloupcích našeho orgánu. Odkládal jsem s tím, ale v minulé sezoně měl jsem zkušenosti, které mne přiměly ku uskutečnění toho starého úmyslu.

Jsem hudebník a také evičitel a v obou těch oborech povolání nabyt jsem značných zkušeností. Mám dobrý úmysl prospěti naší věci a proto doufám, že vytknu-li nějaké vady, jež jsou mezi námi dosti všední, že mi zazlíváno nebude. Přál bych si by řádky tyto došly povšimnutí nejen našich evičitelů, ale i našich hudebníků — dojdou-li, jistě také poskytnou příležitost k dalšímu rozboru tohoto thematu, což nemůže než prospěti.

Jak se připravujeme ku veřejnému cvičení s doprovodem hudebním? V jednotě se evičí pilně několik měsíců. Tu si některý člen vzpomene, že evičenci jsou dosti vyspělí, aby mohli před veřejností vystoupit a navrhně se pořádání veřejného cvičení. Někdy také v pokladně je prázdná a tu, aby se cítelná ta prázdnota vyplnila, udeří se na evičitele, aby hleděl připravit evičence k veřejnému vystoupení. Hned je zvolen pořádatel výbor, ten najme síň, oznámí evičiteli na který den, začne oznamovat a pak se radí o zadání hudby. Jeden z výboru poukáže na to, že X. hrál na maškarním plesu a že je tedy třeba, aby hudba byla zadána Z., aby nebyla mrzutost. Běže se ohled na udržení dobré vůle hudebníků a ne na schopnosti. Pravdou je, že ještě dnes některá evičení možno bez hudby provést, při pouhém počítání, ale evičení s doprovodem hudebním, když hudebníci jsou při ruce, vždy se lépe provádí i lépe vyjímá. Dnes, kdy jedním z hlavních čísel pořadu veřejného cvičení bývají taneční kroky, je potřebí aby evičitel byl i hudebně vzdělán, aby dovedl hudebníkům říci jak mají hrát. Přichází doba kdy vedle znalosti anatomie, hygieny, soustavy těloevičené a pod.

Mám před sebou již důkaz toho. Jeden evičitel v Californii složil hudbu pro evičení při sletu v Denver, Colo. (La Source Ballet od Deliber-a).

Hudba tedy zadána bru. Z. a sdělí se to evičiteli. Na dva neb tři dny před evičením sejde se kapelník s evičitelem a radí se jak a co má při evičení býti hráno. Cvičitel povídá: napřed chei pochod, bude rej, aneb, nastoupíme se zpěvem. Kapelník si znamená na pořadu před každým číslem co se má hrát. Cvičitel třeba řekne: při tomto hrajte polku, ale zvolna, při evičení žákyň si evičitel vzpomene, že má taneční kroky naevičeny podle jednoho kousku na gramofonu, a chee, aby ten kousek byl hrán. Kapelník si vezme jméno kusu a slíbí hudebníky si obstarat. Ujedná se také hlavní zkouška na dopoledne před veřejným, někdy také na 48 hodin před. Ted' si představte ten rej v těloevičně. Je tam jako v úlu, žáci i žákyň jsou plni nadšení a projevují je hlomozem ohlušující — pravý bedlam. Zábavní výbor má za úkol na veřejném evičení vydělati a proto nechce o vydání, které by vzniklo účastí všech hudebníků najmutých při zkoušce ani slyšeti — obyčejně se to odbyde pianem a houslemi, jako by ti ostatní hudebníci nemuseli naevičiti doprovod. Tím se také stává, že na chyby, jichž se dopustil rozepisovač not se nepřijde až při samotném veřejném, a pak teprv se opravují. Jak jde zkouška při pianu a houslích při takovém rámusu, který se nedá uklidnit úplně při té největší přísnosti evičitele, lehko jest si domyslit. Cvičitel vyžaduje si, aby kapelník udržoval jistá tempa. V tom si kapelník vzpomene, že nemohl koupit noty kusu gramofonového, že nejsou vydány pro celý orchestr (což obyčejně je pravdou), ale aby evičitele vytrhl z rozpaků nabídne mu kus jiný, pro který noty má a jenž je podobný onomu z gramofonu. Cvičitel si nemůže pomoci a přijímá nabídku. Celé dva měsíce evičily žákyň při skladbě na gramofonu na poslední chvíli má je ku provádění evičení při kusu onomu podobném. Ted' mají děvčata dokázat jaké mají nadání hudební a jak se dovedou přispůsobit hudbě kusu jiného. Někdy se to lehce provede, jindy zas jsou obtížě při zkoušce, ale že čas kvapí, musí se to ponechat náhodě. Zkouška začne. Hudba k nástupu rejí se vynechá — protože vůdeově nemohli v čas do zkoušky přijít — museli pracovat přes čas, přijdou až později; ale k rejí nemusí být zkoušky! Druhým číslem pořadu je evičení malých žaček. Nastupují při zvucích hudby. Všimněte si toho tempa. Přicházejí jako unavené, není v jejich krocích žádné živosti. Hudba hraje krásný pochod — pravda — ale ten je pro poslech a ne pro pochodování. Tempo je zdlouhavé. K pochodu má být hráno svižně, rázně (ne rychle). Kdyby hudebníci toho dbali br. Č. nemusel by si stěžovati v Technické Hlídce tohoto listu do nepřirozené chůze našich dítek a evičenceů. Tak je probíráno číslo za číslem, všude nějaká vada se vyskytne a odbyde se slibem, že při samotném veřejném to nebude. Cvičitel se na to spolehne a doufá, že to půjde. Nešťastná to naděje. Hudebníci chvátají při zkoušce a evičitel je z toho celý nervosní. Po veřejném evičení tažte se evičitele jak to šlo a řekne vám se smutným povzdechem, že špatně a dává vinu hudbě, či to však byla hlavní vina?

Při zkoušce nemá být ponecháváno nic náhodě, má být při ní evičení opakováno tolikrát, kolikrát je potřebí, aby evičení bylo bezvadné, aby hudbě přiléhalo.

Ted' ještě přejdeme k samotnému veřejnému. Hodina začátku se blíží. Všichni účinkující jsou v jakémsi rozčilení, žactvo je již o hodinu dříve na místě, evičiteli kladeno tisíce otázek. Nervosa na všech stranách když se obecenstvo začíná scházet, aby se pokochalo pohledem na evičení. První číslo je nástup rejem. Hudba hraje jako při pohřbu a proto nástup vypadá dle toho, evičenci sotva že nohy za sebou táhnou. Ted' má ještě kapelník dvanáct neb ještě více nástupů, ke každému je nějaké tempo, a tu neví, které by bylo lepší. Že

se evičení odbyde zdařile při takových veřejných evičeních dlužno přičítati tomu množství čísel — změnám v pořadu, kde za malými vystupují veletí atd. Nejvíce bývá nedorozumění při evičení velkých, kde právě by ho mělo býti nejméně, neb malým se odpustí, veletí jsou podrobováni posudku. Ještě je výhodou pro ně to, že se nezdar jednoduše svede na hudbu. Ta hudba, ti nám hráli, ti jim to zkazili!! Padá všechna vina na hudebníky, či mají být hromosvodem k zakrytí nedbalosti?

Mne samotnému se před nedávnem stalo, že kritik doporučil výboru, aby na příště najmul si jinou hudbu. Z celého pořadu se nezdarilo jedno číslo, a za to již jsem šmahem za neschopného uznán. Jak se to stalo? Cvičitel měl pro číslo to složitá evičení, měl v řadách evičících nováčky, kteří, když přišli před veřejnost, dostali tremu, a pak tam byli i tačí, kteří si nevzali čas ku řádnému naevičení a ti pomáhali také evičení kazit a pak se to svede na hudebníky. A jelikož já byl také evičitelem a řídil některá čísla pořadu, dána příležitost k podezřívání, že jsem zúmyslně evičení kazil. Je také zvykem některých evičitelů sestavovat evičení na hudbu sletů Č. O. S. Je to krásná hudba — v pravdě sokolská, ale ta se hodí k evičením ku kterým byla složena, ale nemůže tak dobře přiléhat k evičením jiným, neboť tempo a doby nejsou při takovém evičení stejny. Často slyším: hudebníci musí přidat na konec ještě jeden neb dva akkordy, aby to bylo v souladu se evičením. To je již chybou. Jsem si jist, že zde v Chicagu je dosti hudebních sil, které by byly ochotny s evičitelem se sejít a vše s ním řádně probrat a dle toho hudbu sestavit, jen kdyby si evičitel vše řádně prostudoval, a řekl kapelníkovi co chce a jak to chce. Při každém evičení je zvykem naznačit začátek s předehrou, buď jeden akkord neb též 4, 8 až 16 taktů. Není-li předehra při kuse stává se, že hudba opakuje prvních neb posledních osm taktů. Někdy to stačí, ale bývá pozorována u evičenů jakás nejistota při prvních akkordech a maří vzhled celého evičení. Tomu by se předešlo kdyby kapelník končil na poslední akkord septimový s malou korunkou. To by evičence upozornilo a začátek evičení byl by lepší. Pak si dovolím pány kapelníky upozornit, že netřeba při evičení hráti plnou silou, že hraje-li se tišeji — piano — že se to dobře vyjímá, a že i evičenci dobře slyší. Ondyho jsem zkoušel valčík při tanečních krocích. Předehru hrál celý orchestr a tanec jen houslička a piano (cello jsem zde potřeboval) a jen v některých částech dovolil jsem ostatním hudebníkům k vůli efektu přitlačit. Na diváky to dobře působilo a vzdor tomu, že sň byla přeplněna, evičenci dobře slyšeli a i podle té hudby evičení prováděna něžněji.

Rád bych také slyšel úsudek některých našich odborníků o zpěvu v našich tělocvičnách. Jednou za čas slyším evičící při veřejném pěti česky, ale obvykle je zpěv slabý a z pravidla zpívají pouze žáci. Proč toho není u velkých, a proč to není obvyklejší? Dočítám se nyní, že v našich tělocvičnách přicházejí do oblíbenosti tance ruské a uherské, a tu radím každému bru. kapelníkovi, aby si čarďaše a pod. hudebniny podržel, za nějaký čas i u nás přijdou třeba vhod. Hlavní věcí je, aby si evičitel rozuměl s kapelníkem, aby prvnější si vzal čas při sestavování evičení se zřetelem k hudbě, aby mu kapelník mohl lépe vyhovět. Kapelníkům pak radím, aby bedlivě sledovali evičení při nichž mají hráti, aby sami poznali jak mají hráti. Musí pracovat jeden s druhým, neb není mílo ani jednomu ani druhému, když je mu za nezdar evičení vina dávána. A ještě o něčem se zmíním, abych byl při tomto pojednání tak úplný jak jen možno. Nedávno při evičení v jednom z našich veřejných hřišť měl jsem příležitost vidět na hudebním pořadu evičení sestavená na klassickou hudbu, jako: Griega, Pier Gynť Suite — Handels Largo — Delibes Sylvia Ballet — Dvořák Humoresky — Meyerbeer Coronation March — Cibulka Stephanie Gavott. V Sokole Pražském v roč. 1914 píše dr. Smotlocha o Rytmu

v tělesné výchově a to pojednání si dovoluji doporučiti k bedlivému přečtení nejen evičitelům ale i hudebníkům, kteří hrávají při evičení. V článku tom popisuje se jak rytmus působí na lidský život, a jak je důležitý při každé činnosti lidské a zvláště ve evičení. V hudbě jsou nesčetné druhy tempa. Uvádím zde tato:

Largo—široce.	Allegretto—trochu široce.	Allegretto—způsob allegro.
Largo assai—dosti široce.	Andante—krokem klidným.	Allegro Moderato—mírně vesele.
Adagio—zdlouhavě.	Andamento—na způsob andante.	Allegro ma non troppo—nepřilís vesele.
Adagiosissimo—velmi zdlouhavě.	Andantino—lehkým krokem.	Allegro (allo)—vesele.
Lento—rozvláčně.	Allegretto—trochu vesele.	Ammato—bodře.
Grave—vázně.	Sostenuto—zdržlivě.	Allegro con bio—vesele a čerstvě.
Larghetto—trochu široce.	Commodo—nohodlně.	Allegro con moto—s živým hnutím.
Andante—krokem klidným.	Moderato—mírně.	Allegro con fuoco—vesele a ohnivě.
Andamento—na způsob andante.	Presto—rychle.	Allegro agitato—s nepokojným pohybem.
Andantino—lehkým krokem.	Presto Assai—velmi rychle.	Allegro vivace—vesele a živě.
Allegretto—trochu vesele.	Allegro assai—dosti vesele.	Vivace—živě.
Sostenuto—zdržlivě.	Allegro molto—velmi vesele.	Vivacissimo—s největší živostí.
Commodo—nohodlně.		Allegro appassionato—vesele a náruživě.
Moderato—mírně.		Prestitissimo—co nejrychleji.
Presto—rychle.		

Někteří hudebníci myslí, že se má andantino rychleji hráti než andante. Andantino jest ale zdobňovací slůvko, znamenající něco menšího, a tedy volnější, mírnější hru než při andante. Poměr andantina k andante jest tentýž jako allegreta k allegro. Některci vedou si při andantinu zdlouhavěji, jiní opět rychleji než při andante.

Jsou ještě jiné výrazy, jimiž se jistě dříve již určené hnutí zrychlití neb zmírniti dá:

Piu—více.	Meno—méně.
ku příkladu:	
Piu—allegro—více vesele.	Meno allegro—méně vesele.
Piu—moto)	Piu vivo—živěji.
Piu—mosso)	
s živějším hnutím.	

Následující výrazy žádají, aby hra se stále mírnila:

Ritardando—opozdívající se.	Calando—rychlosti pomalu ubývá.
Rallentando—vždy zdlouhavěji.	Ritenuto (Rit) zdržující.
Rilasciando—povolující.	

Chceme-li pohybování zrychlití předpisujeme:

Accelerando—vždy rychleji.	Stringendo—vždy náhleji.
Precipitando—hustým kvapem.	

Jestli se pohybu jen poněkud přibývá neb ubývá má, přidá se k oněm výrazům ještě "poco a poco". Má-li ve větší sadě od začátku až ku konci rychlosti přibývati, napíšeme nad sadou: "piu stretto", a celé sadě říká se pak rychlení tempa Stretta. Kdykoliv se tempo změní má, aby zas první způsob pohybu místo měl, píše se "tempo primo", v prvním tempu, aneb "a tempo", dle předepsaného rozměru.

Tempa předepsaná jsou každému hudebníku známa (a jestli ne tak mají být) ale malý počet evičitelů jest s nimi obeznán. Znají obvykle jen tempa rychle a zvolna, a to je příčinou mnoho nedorozumění s nimi. Nejlépe vyhoví kapelník evičiteli ten, který, jak výšeji jsem radil, vezme si čas k sledování evičení a který pak na veřejném nemusí jen hledět stále do svých not. Největší vada mezi našimi hudebníky je, že jak se zaborí do nějakého kusu tak jest nemožno je upozorniti, že hrají moc čerstva, neb pomalu. Nemohou se odvážit zraky zvednout od not dle nichž právě hrají. Je-li kapelník stížen takovou vadou tak se jistě stanou nepříjemné nehody při veřejných evičeních.

Hudebníci, kteří účinkují v našich amerických divadlech tak zvaných Varieties říkávají, že musí mít troje oči. Jedno oko pro kapelníka, druhé pro jeviště a třetí pro noty. Myslí tím že musí dovést sledovat rychle všechny pohyby na jevišti, kapelníka a při tom hráti správně dle not. Každý týden neb dvakrát týdně se mění akty a přijdou nové s novou hudbou a novými tempy a přece hudba přiléhá.

Taková zkušenost by prospěla při našich veřejných. Hudba musí sledovat evičence a ne si dovolit hrát dle svého tempa. Ta největší pozornost jest žádouena při veřejném evičení. Proto že se zkouška dobře odbyde, není tím řečeno, že se tak stane při veřejném. Musí se vzít na zřetel, že evičenci většinou dostávají trému s kterou musí více zápasit než s evičením.

Dále jsem viděl velkou vadu kapelníků sledovat tempo některých jednotlivců v první řadě, což jest choullostivé. Ten jednotlivce může býti nováčkem nervosním a celek s tím potom zkouší.

Příklady takové nejsou jenom v našich řadách, ale čtu kritiku o veřejných cvičeních u jiných národností jako Němců. V listu "Mind and Body" píše jeden, že vše bylo pěkné jen že hudba v některých číslech hrála špatně. Ve Věstníku ze staré vlasti čtu: "Cvičení byla krásná, dobře nacvičená, ale hudba hrála moc pomalu."

Nejlepší prostředek jest pro kapelníka si vybrat hudebniny známé, aby mohl částečně sledovat cvičení. Viděl jsem, že těm, kteří znali mnoho kusů z paměti, šlo to mnohem lépe.

OSLAVA ZALOŽENÍ PRVNÍ SOKOLSKÉ JEDNOTY VE SPOJENÝCH STÁTECH. (Dokončení).

St. Louis, Mo., 28./5. 1915.

Šťování brate!—Dajem do znanja, da će naše bratsko društvo čim u većem broju doći i to korporativno u nedjelju poslije podne oko 3 sata, da i mi donekle uzveličamo tu Va-

významné slavnosti a připojujeme vřelé blahopřání a naše sokolské Na zdar!

Zároveň došla nás potěšitelná zpráva o připojení vašem do naší milé Národní Jednoty Sokolské, k čemuž s vámi tiskneme pravice.

Za Česko-Americký Sokol

V. Boháč, starosta; Theo. Vavřínek, taj.

Přijměte od nas z dálného Texasu srdečné blahopřání k 50. letému výročí založení Vaší jednoty.

Velmi nás mrzí, že nejsme schopni se účastniti Vaší oslavy osobně; ale proto Vás ujišťujeme, že vzpomínkou budem tam u Vás v ony památné dny.

Přejíce Vám zdar v budoucnosti, volám za T. J. S. Jan Amos Komenský v Guy, Tex. Na zdar!

Tomáš Kolaja ml., tajemník.

Ve dnech 29. 30. a 31. května 1915 oslavujete 50. leté výročí založení první Jednoty Sokolské ve Spojených Státech. Nemůžeme k oslavě té přihlížeti nečinně, protože se dotýká nás všech, kteří jménem "Sokol" se honosíme. Považujem za povinnost' naší pomoci učinit slavnost tu velkolepou, a protož:

Sestry St. Louiské, které pomáhaly ku zdaru slavnosti.

šu proslavu, a za nas Sokoli rijetku slavu. Stoga, braćo Sokoli, primte naš iskreni pozdrav i čestitku, želeći, da i nadalje radite, kako i dosada na procvast Sokolstva i ujedinije Slavenstva!

Sa sokolskim Zdravo!

Milan Rubeša, tajnik.

Bridgeport, Ohio, 17. května 1915.

Členové Těl. Jed. Sokol Lev posílají tímto nejsrdečnější přání všeho zdaru ku slavnosti 50letého výročí Těl. Jed. Sokol St. Louis.

Za Těl. Jed. Sokol Lev,

Joseph Dvořák, starosta; Joseph Nový II. tajemník.

Jelikož jest nám nemožné býti přítomnu na slavnostních dnech Vašich, oslavách padesátiletého jubilea založení Jednoty Vaší a první sokolské jednoty ve Spojených Státech, tož aspoň duchem a vzpomínkami radujeme se s Vámi z tak

Tělocvičná Jednota Sokol "Tyrš", Omaha, Nebraska, blahopřeje Vám et. bratří k Vaším slavnostním dnům a buďte ubezpečeni, že v duchu vidíme zářící vaše obličje a radujem se s Vámi. — K další Vaší zdárné práci přejem mnoho zdaru!

Za Těl. Jednotu Sokol "Tyrš", Omaha, Neb.

Frank Svojték, předseda; Jos. Růžička, taj.

Montgomery, Minn., 28. května 1915.

Přímým, vytrvalým krokem kráčeli jste po strmé hoře života, žádná únava, žádná překážka nikdy Vás nezadržela, vždy výš a výše šplhali jste za svojí povinností, za svým cílem. Tyto dny dospěli jste vrchole oné životní hory a v klidu, spokojenosti, ale zároveň také hrdoosti můžete se rozhlédnouti kolem. Padesát let! Padesát let, dlouhá to zajisté doba, byla-li strávena v poctivé, neúmorné práci, jako právě tomu bylo u Vás, drazí bratří! Zmizela sice ta léta v oběhu času jako vlny mizí v moři, ale práce Vaše v nich vykonaná nezmi-

zela, nezmizela též památka na ni a také zajisté nikdy nezmizí. Přátelé drazí, s láskou i úctou přistupujeme v duchu dnes k Vám, tisknouce Vám v duchu ruce a přejeme Vám, byste i nadále v naší národní práci se zdarem pokračovali.

Za Těl. Jed. Sokol Montgomeny,

M. J. Kozel, starosta; Josef Šedivý, tajemník.

Detroit, Mich., 26. května 1915.

Bratři a sestry!—K velkému dni Sokolstva Česko-amerického, k padesátému letu práce na výchově člověka, T. J. Sokol Podlipný zasílá mateřské Těl. Jednotě Sokol St. Louis: Bratři:—Jsme srdcem i myslí u Vás a nemohouce Vám pravici stisknouti co projev bratrství, voláme: Necht' v době této jak památné, tak i důležité pro Sokolstvo i drahou naši vlast, šiky naše k úsilovnější činnosti a práci ku metě vytknuté se srazí.

S bratrským Na zdar! za Těl. Jed. Sokol Podlipný,
Karel Jisásek, starosta; Fr. Hlavatý, tajemník.

Scio, Oregon, 24. května 1915.

Drazí bratři! — Padesát let pohltila propast věčnosti, od té doby, co Sokol rozepjal svá ochranná křídla nad tímto kontinentem, kde Čech zastavil se na cestě života, štván osudem své vlasti hledati nového domova. Padesát let bystré oko Sokola střeží nejdražší poklad a jediné dědictví matky vlasti, mluvy české, práva jazyka, jež rozum člověka ani psu neupírá, — jen nám se rozkazuje — eti předků svých, jimž dražší byl tento, než hrob na hrnčířovém poli. Padesát let vede Sokol děti české matky svůdnými ulicemi moderního chaosu, aby nezapadly do bahna opovržení všech lidí. Padesát let chronologie Vaší věrné národní práce, pro národ, z nejt' jste vyšli. At' je toto počátečním číslem 8.307.200.000 mil na dráze země matky, matek našich okolo slunce, jež tuto svým světlem ozařuje a zahřívá její tvorstvo, a lásku srdcí českých k bratrům rasy slovanské. Já přeji Vám, by dílo Vaše bylo dědictvím posledního člověka na světě, a pevně doufám, že dosah tohoto přání bylo by největší gáží, již kdy poklady světa byly s to vyplatiti. Bratři a sestry, národ, jehož my jsme synové a dcery, krvácí ze smrtelné rány, po třetí mu zasazené germánskou hordou bohabojných lupičů. Nepálí i Vás ta rána při myšlénce, že i tam Sokol a na vlastní půdě, jehož my jsme bratři; že tam hrob Tyršův věčného spánku, na němž děti jeho, nejbliže v pohodlné nedbalosti, Sokol si snad zdřímnul na stráži, kdy Teuton, barbar, brousil svůj břitký tesák. Je to hrozný trest za poklesek povinnosti každého Sokola a nedbalosti příkazu, býti na stráži. Vždyť na nás národ patří; jaká to ironie, toho hrdého sebevědomí. Ano, bratři, i surový Hun-Maďar, udiven patří, jak Sokol jediný legionář, na nějž národ slovanský skládal svou naději, je hrd, že je dnes Samaritánem obětí svého vraha. Toto je sklamaní národa, jež stěží dá se ospravedlniti, a nám slouží pouze za výstrahu a pobídku ku zbystření ducha vedle vývoje a tužení síly tělesné. Kéž, bratři, nikdy, pokud národu znám bude význam Sokola na této straně světa, nebyl poskvrněn výtkou neostražitosti. Na nás spadá teď povinnost první řady, a jak jsme připraveni za padesát let? K luštění této otázky doufám, bratři, že Vás bude dost, i dost času. Jest mým přáním, bratři, obrátiti zřetel Sokola k tomu, jak podzírají kořínky naší práce společky a jednotky, jež si vyvšily kalvarijskou tabuličku bratrství na svůj štít, po němž i z Vás mnohý se ukrývá. Teď, bratři, jste na rovníku století sokolské národní práce zde, jste na rovníku tisícletí, a celý národ český. Záře svobody, jež vzplanula na hranici Kostnické celému světu, z níž duch Husův nezdolán a dosud nepokořen, se povzněl, usadil se v srdcích všech věrných Čechů, a Sokol má býti jeho vzorem. Vzhlížíte na vykonané dílo první jeho polovice, jež dějiny stoletím odměřují, těšice se, že Vy byli ste zaklada-

teli, že Vám patří největší zásluha za něj, at' již v míře jakékoliv, a nebyl by Sokol, nebyl by Čech, kdo by chtěl upírati Vám tuto zásluhu. Vy sami jako Sokolové, doufám, dovedete oceniti hodnotu své padesátileté práce a dosah její, že podle toho a podle dnešních událostí, jež přímo dotýkají se zájmů našich, zařídíte další kroky své činnosti na druhou polovici centurie. Kéž příští generace požívá sladšího ovoce zásluhou Sokola, než dnešní. Přeji Vám zplna srdce zasloužené útěchy, jež Vás posílí k dalšímu letu k metě sokolské; přeji Vám úplný zdar předvzetí šlechetných činů v tak významný den, jako Vaše dnešní padesátileté jubileum sokolské Vašeho sboru v St. Louis, Mo. Již pouhé Vaše trvání zasluhuje uznání v tom Babyloně národův. Žel, že tak daleko, nemohu stisknouti pravice Vaše a těšiti se s Vámi. Zde je mrtvé moře Čechů a Sokol živi se mršinou jejich nesvárů a záští proti němu. Pročež přijměte hřimavé Na zdar! od břehů Pacifiku, at' toto mocné heslo sokolské boří úklady nepřátel Slovanstva, jako zdi Jericha hlomoz israelský.

Za sbor Bratři Osvěty,

Anton Liška, t. č. tajemník, Scio, Ore.

Za nejstarší Česko Slovanskou Podporující Jednotu ve Spoj. Státech, jménem Národního Hlavního Řádu Jednoty Č. S. P. S., pronášíme nejstarší jednotě sokolské ve Spoj. Státech, ct. Tělocvičné Jednotě Sokol v St. Louis upřímné blahopřání k padesátiletí Sokola.

Město St. Louis jest místem, kde se zrodila Jednota Česko Slovanských Podpůrných Spolků a město St. Louis jest rodištěm Sokolských Jednot na půdě svobodné Ameriky. Necht' obě Jednoty Sokolská i Jednota Č. S. P. S. svorně působí a necht' sen: Co Sokol to Č. S. P. S. aneb obráceně; co Č. S. P. S. to Sokol, nalezne svého uskutečnění. Na zdar!
John Tlustý, předseda; J. V. Luňák, tajemník.

K významnému dni, jakým jest oslava 50. leté činnosti Vaší ve vývinu tělesném, duševním i národním, provoláváme bratrské Na zdar! s přáním, by i nadále rozvinutá činnost Vaše, jejíž ovoce vždy přináší útěchu a povzbuzení, zanechávajíce po sobě stopu bodrosti a upřímnosti a nikdy se nevymikajíc z cíle vytknutého, k jehož dosažení, v nitru ohlas hesla sokolského hřimá "Přeskoč, přelom, ale nepodlez". S hřimavým Na zdar!

Za Velkořád Č. S. P. S. státu Mo.

Vác. Vuch, předseda; Aug. Triska, taj.

Br. Sokolové!—Oslavě padesátileté památky, založení prvního Sokolského sboru, v této naší nové vlasti, a k dalšímu blahodárnému působení Sokola Amerického.

Voláme za úřadovnu Nár. Hl. Lože Jednoty Táboritů hřimavé Na zdar!

Anton Pešout, předseda; Fr. J. Holman, taj.

Přijměte od nás srdečné blahopřání k Vašemu 50letému Jubileu. Budiž vděčná vzpomínka Vaším ctěným zakladatelům, kteří se přičinili o založení prvního sboru Těl. Jed. Sokolské zde, kterážto až doposud se všemožně přičiňuje o tělesné a duševní vzdělání naší české mládeže. Pročež at' žije nadále Těl. Jed. Sokol. Na zdar!

Za Velkovýbor Jednoty Českých Dam státu Mo.

Alžb. Jonak, předsedkyně; Marie Holub, taj.

Padesát let tomu, celé půlstoletí, co daleko od vlasti na západě americkém založena první jednota sokolská. Za necelé tři roky po vzniku mateřské jednoty pražské rozeplnul Sokol své peruti, aby zalétl přes daleký oceán a široširé přerie do města Vašeho na mocném Mississippi a tam si postavil hnízdo pevné. Jest radostná událost, že Vy krajané naši přes všechny zlé překážky dovedli jste sloučit řadu

jinochů, mužů i žen, kteří po dlouhou řadu let ochraňovali toto středisko všeho ušlechtilého citění a práce až do dnešního dne. Jest mi povinností zvláště milou k tomuto jubileu milé mi jednoty St.-Louiské upřímně blahopřáti, neboť i já cítím se býti stále Vaším členem, poněvadž za mého působení mezi Vámi všechny moje snahy se nesly ku povznesení myšlenky naší drahé u Vás a stálá vzpomínka moje a účast se všemi snahami Vašimi nutí mne za člena se považovat. Hajte toto své hnízdo všichni, pracujte k jeho povznesení svorně a nezištně, neboť dosažení cílů vytknutých jest vždy povinností nás všech. K slavnosti Vaší i k dalšímu rozkvětu jednoty milé provázejž Vás mé přání plného zdaru, ujištění, že dlím duchem mezi vámi, ač přítomná doba válečná těžké zkoušky nám ukládá. Nuže, stále dál, jen výš a výše! — Pozdravy vřelé Vám všem posílá Vás

Karel Eliášek, býv. evičitel.

Pankrác, 1. května 1915.

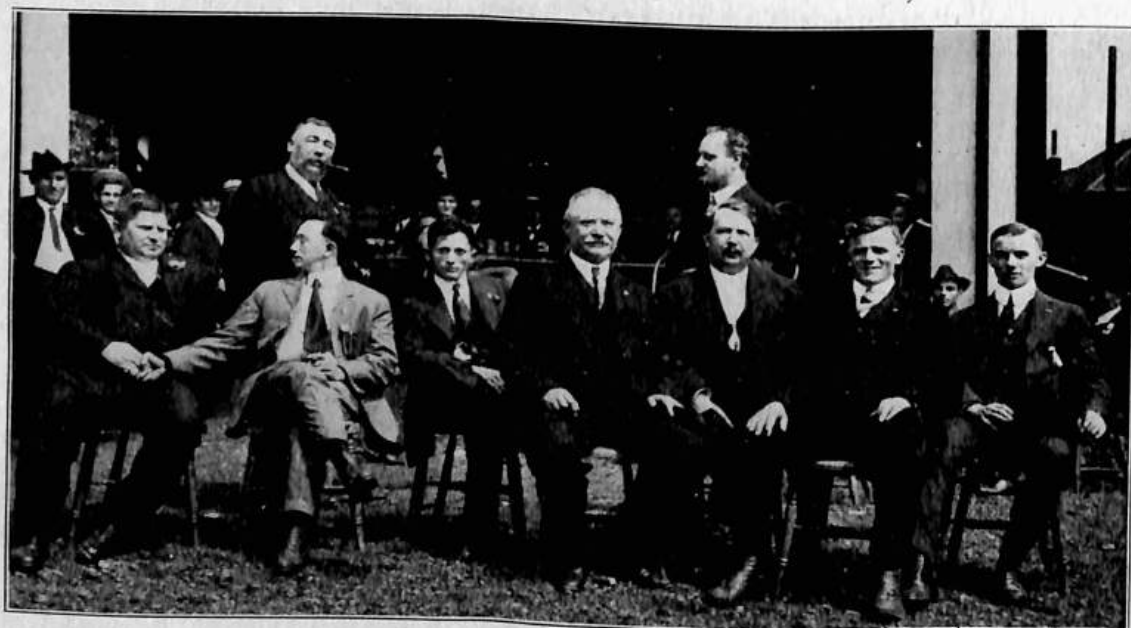
St. Louis, Mo., 27. května 1915.

U příležitosti velevýznamné slavnosti, zlatého jubilea založení prvé jednoty Sokol v Americe, jest nám milým po-

ze synů mateřské jednoty Vaší. Přál bych si jenom, by Vaše další práce měla jen směr ku pokroku a sjednocení všeho česko-amerického Sokolstva. Tolik si přeje Váš bývalý spolubratr z Oklahomy. Na zdar! Váš Cyril Sádlo.

Co zmůže jednotlivec v proudu světa,
jenž proti němu zlovolně se staví.
Co zmůže jeden — třeba silou plýtvá,
když proti němu stojí davy.
Jen ve spojení jesti Vaše síla,
jen ve svornosti vítězství a spása.
V nich lepší příští naděj nová
v tom sokolském spojení se hlásá.
Ve svornosti zvedejte svůj prapor vzhůru
a volně vzneste hled svůj v slunce záři,
v to slunce osvěty, jež moeným jasem
tmu, pokrytství a temno bludu maří;
zbraní Vaší budiž vzdělanost a síla,
barva Vaše — červená a bílá.
Kéz řady Vaše sílí, rostou stále,
moeně mohutní a kvetou dále.

Fotografoval br. J. Dvořák, starosta Plz. Sokola.

“Staří a mladí” po slavnostech v St. Louis.

těšením projeviti Vám naše upřímné blahopřání. Kráčejte svorně dále v šlépějích Vašich zakladatelů i těch dalších průkopníků k metě vytknuté. Kéz milá jednota Vaše i nadále roste, kvete a mohutní, k čemuž my provoláváme naše srdečné Na zdar!

Za bor Božena Němcová, čís. 10. J. Č. D.,

Josefa Pešková, předs.; Josefa Teplá, tajemnice.

S hřejivým teplem v prsou blahopřeji Vám tam na březích Mississippi k Vaší 50leté práci, a Vám, kteří jste zbudovali prvé sokolí hnízdo v této naší druhé vlasti, všechna čest!

Na zdar!

Václav Klaus.

V Chicagu, 27. května 1915.

Prague, Okla., 27. května 1915.

Jest mou povinností Vám blahopřáti ku Vašemu 50letému jubileu, které tyto dny oslavujete. A tak jako všechno česko-americké Sokolstvo raduje se z výsledku práce Vám započaté, která tak mnoho dobra přinesla pro národ náš v této nové vlasti, tak i já raduji se z toho, že jsem jeden

My všechny zříme velikost a vážnost doby neúprosnou,
jež v den dnešní svítá perlou rosnou.

V nás velké roste poznání,
že povinna je česká žena
být větší práce zúčastněna,
než střežiti jen doma krb a práh —
my již dávno známe cíle vyšších snah.

Ne doma jen i po všem světě
býti družkami — duchům zářícím
a s nimi spěti vítězně ku téže metě,
žiti národu a pro svobodu,
býti vlastenkami, chloubou Sokolu
a zvláště dobrými Sokolicemi.

Sílu v paži — sílu v duši,
perle všecky, českých citů
něhu dívky — pevnost muže,
píseň skřivánčí a vzlet orlice.
Kolik krásných snů a květů —
tolik lásky — tolik vznětů
chovejž v sobě srdce Sokolie a Sokolíkú!

Na zdar! Ludmila Veselská, Chicago, Ill.

Dále došly blahopřejné přípisy od:

N. R. Bevington, hlavní rozhodčí v odboru vydání občanských listů; W. Young, náčelník St. Louiské policie; B. Bleuvett, ředitel škol; Cornelius Roach, tajemník státu Missouri; J. V. Luňák, člen Národního Hlavního Řádu Č. S. P. S., jenž býval členem jednoty St. Louiské a nyní jest členem Sokola Chicago; řád Washington čís. 11, Č. S. P. S.; řád Slovan, čís. 1. Č. S. P. S.; lože K. H. Borovský, čís. 16, J. T.; sbor Národní síně v St. Louis; Sebevzdělávací spolek českých žen a dívek; sbor Johanna z Rožmitálu, č. 30, S. P. J.; řád Missouri, čís. 2, Č. S. P. S.; sbor Osvěta, čís. 23, J. Č. D.; sbor Sesterská láska, čís. 66, S. P. J.; sbor Anna Machovská, čís. 95, J. Č. D.; lože Roháč z Dubé, čís. 11, J. T.; sbor Břetislava, čís. 14, J. Č. D.; sbor České Ženy, čís. 39, S. P. J.; lože Eliáš z Dubé, čís. 25, J. T.; sbor Josefa Humpál Zemanová, čís. 132, J. Č. D.; lože Svoboda, čís. 9, J. T.; řád Rolník, čís. 7, Č. S. P. S.; T. J. S. Little Ferry, N. J.

Blahopřejné telegramy zaslaly:

Nejmladší naše jednoty v La Crosse, Wis.; Dělní Americký Sokol, N. Y.; Sokol Los Angeles, Cal.; Sokolky Los Angeles, Cal.; T. J. S. Fort Worth, Tex.; Sbor Omažských Sokolek; T. J. S. Omaha, Neb.; Nová Vlast, Cléveland, O.; T. J. S. San Francisco, Cal.; Sokol Cleveland, O.; Čes. Am. Sokol v St. Paul; T. J. S. Philadelphia; T. J. S. v Milwaukee, Wis.; Sokolové a Sokolky z Portland, Ore.; T. J. S. Newark; T. J. S. Waco, Tex.; Sokolky Long Island City, N. Y.; Sokol Tábor Slovanské Lípy; T. J. S. Fugner Tyrš. So. Omaha, Neb.; Sokolky Chicago; Sokolky Plzeňské; Sokol Praha, Oklahoma City, Okla.; Starjesina Hrvatského Sokolstva z Gary, Ind.; Jan Šiman, starosta N. J. S.; Josef F. Pokorný, náčelník N. J. S.; Ludvíkovei; Jan Fryš; K. Bernreiter.

JAK JSME OSLAVILI PAMÁTKU MISTRA JANA HUSA.

Tak jako snad jinde v české Americe tak i u nás, v Clevelandu konány byly rozsáhlé přípravy k oslavě památky mistra Jana. Všecky svobod. spolky vyslaly své zástupce k poradám a přípravě důstojného programu Husova dne a ku cti jejich sloužití bude, že tak vhodným způsobem svému úkolu dostály.

Sdružení toto vypracovalo a zdarma rozdalo na 8000 českých a 5000 angl. brožur, jež bohatým svým obsahem poskytnou členstvu mnoho poučné a velice zajímavé látky k přemýšlení. Slavnost uspořádána byla dne 4. července v rozsáhlém Gordon parku, a těšila se velké účasti obecnstva. Prostorná tribuna pro hudbu, řečníky a pěvce byla pěkně okrášlena. Husův obraz, dar to Št. Kratochvila, a husitské korouhve budily pozornost přítomných.

Slavnosti předešel průvod sokolských jednot, jež pochodovaly od vých. 55. ul. po St. Clair ave. do parku. V čele průvodu ubírala se kapela p. Hrubého. (Z mnohých stran bylo protestováno, aby pochodováno bylo s hudbou). Za ní následovali Srbové, Chorvati, Ženský Odbor Sokola "Havlíček", členové Sokola "Havlíček", trubačský sbor Sokola "Čech", Sokol "Cleveland", Sokol "Nová Vlast" a Slováci. Průvod, jenž byl velice malebný, dorazil do parku po druhé hodině, kdy již tribuna byla se všech stran obecnstvem obklopena.

Městská kapela p. Hrubého přednesla v parku výhradně české skladby s obvyklým úspěchem. Smíš. pěv. sbory za řízení p. E. Krejsy zapěly dojemně husitské písně. Slavnost zahájil předseda sdružení p. V. Novotný načež slavnostní řečníci Sokol V. Švare a pp. Miller a Král promluví o Husovi, husitství a o vlivu téhož na tehdejší i dnešní kulturní vývin českého lidu. Profesor Miller zvláště mezi jiným poukázal na malou účast zdejších Čechů na vyšších školách,

vytýkal nám, že nejdeme za ideály Husovými, že příliš ženeme se jen za hmotným ziskem. Vytkl nám asi to samé, co již vícekrát před tím řečeno bylo zavítavšími sem hosty z Čech.

Program zakončen zapěním písní "Hej Slované a Amerika" všemi účastníky načež obrovské zástupy se rozešly.

Stručně vylíčil jsem oslavu svob. Čechů clevelandských a nyní mám za svoji povinnost (když již našim dopisovatelem opomenuta byla) bych v listě našem zaznamenal jak uctěna památka mistra Jana jednotou Sokol Cleveland.

Přednáškový odbor, jenž jako trojice svatá skládá se ze třech a zosobněn jest pouze jednou osobou, povolal členstvo a pozval příznivce jednoty ku společné schůzi na den 20. června a připravil pěkný program, jehož hlavním bodem byla přednáška o Husovi. Večírek zahájil pisatel poukázáním na hroznou netečnost většiny členstva, po zásluze odsoudil nepřítomné (ač před tím každý tklivým způsobem o účast této akce zvláště dopisem vyzván byl, nedostavila se ani polovina členů). Promluvil o povinnostech členstva k jednotě a úkolech Sokolstva vůbec a pak představil trio, jež ochotně a velice souladně sehrálo několik krásných skladeb. Trio sestávalo ze; sestry K. Hlavínové (piano), br. B. Hříbala (čelo) a bra. Jos. Ježka (housle). Případně básně a sice "6. července" přednesla pí. Vlasta Brycheřinová a z "Písní otroka" Sok. A. Kubíček. Pí. Julie Marešová zapěla dvě písně: "Nešij ty mně, má matičko, svatební šaty" a "Ticho po pěšině". Na to představena paní Ocásková, jež ochotně nabídlá své služby pořádat Husovy přednášky v místních spolcích a Sokol Cleveland byl jedním z prvních, leč také ojedinelých, jenž si laskavou obětavostí et. krajanky zajistil. Promluvívala na téma "Odsouzení a upálení Mistra Jana Husa". Řečnice klidným, jasným a velmi srozumitelným způsobem předvádí fakta z uchovaných záznamů o uvěznění a týrání Husa, co vše podniknuto ku zničení jeho, jakož i všeho co učil a kázal. Ku konci své řeči, která s velkou pozorností a účastí přítomnými vyslechnuta byla, zmínila se též o dnešní době, kdy synové národa českého jsou nuceni krvácti na bojišti nikoliv za pravdu, ale za nenáviděného starého tyranu sedícího na trůně rakouském. Ostře kritisovala i český tisk, který v této kritické době postavil se na stranu nepřátel a pokoušel se ničit snahy upřímných Čechů, snažících se pomoci zubožené vlasti České.

Bouřlivý potlesk provázal každé jednotlivé číslo programu a po skončení téhož veselá nálada hostů i členstva nejlépe ukázala spokojenost nad zdařilým zakončením významné schůze. Nadšení úspěchem tohoto večera, ujednáno by veřejná oslava v parku zakončena byla v naší síni, protože byla jemu nejbližší a za tím účelem zahájena agitace. Průběh síně bylo vkusně vyzdobeno a náš vždy obětavý dámský odbor učinil rozsáhlé přípravy, by pohostil všecky zavítavší hosty. Každý host, a byl jich slušný počet, byl přivítán, umístěn a chutným zákuskem obslužen.

Po občerstvení všichni zasedli v dolejší místnosti a po zapění všemi přítomnými několika vlasteneckých písní ujal se slova Sok. Václav Švare a vroucími slovy předváděl výňatky z dějin husitské doby a české reformace, zvláště za příklad uváděl rovnost, svornost a lásku k bližnímu, jaká pěstována byla česko-bratrskou církví a jež vchovala nám mimo jiné též celému vzdělanému světu známého učitele J. A. Komenského. Nabádal přítomné, by zlatá zrna z učení, jež nám zanechali naši velcí mužové, naše dějiny, každý sobě v srdci vštípil by čerpal ze slavné minulosti naší posilu a přizpůsobil život svůj a dle toho také jednal. Jedině tím způsobem může nejlépe prospěti svobodomyšlným, k nimž se tak mnohý hlásí, aniž by uvážil, že vyjma různých dobrovolných obětí svobodomyšlnost vyžaduje také vzdělanějšího a v každém ohledu vyspělejšího člověka za svého stoupence. Sok. Švare svými vývody uchevtil přisedlíci a doká-

zal, že výborně zná dějiny a historii české země a bylo zřejmým přáním by častěji br. Švare podobnou přednášku uspořádal.

Dalším proslovem a přednesem zamlouvali se Sok. Jos. Štíbr, Sok. V. Stupka a starosta sboru br. V. Hlavín. Tak též pí. Julie Marešová, přítomna s chotěm, byla vyzvána k proslovu a blahopřála Sok. Cleveland k jeho účinné práci a pravila, že v Clevelandu cítila se jako doma až tehdy — kdy zavítala do síně Sokola Cleveland a našla tu upřímnou vzájemnost a snahu mnohých členů, by v kruhu svém soustředili všechny lidi dobré vůle a oddané pěstitele sokolské myšlenky, by konečně heslo co Čech to Sokol a co Češka to Sokolka stalo se skutkem. Sama jsou Sokolkou již od dětských let rozhodla se státi se opětně činnou a přeje si přistoupiti co členka k dam. odboru Sokola Cleveland, což s velkým nadšením bylo přijato.

Pěv. odbor, který mnoho krásných písní přednesl, požádal, by všichni společně vyšli před síň a tam zapěli před obrazem mistra Jana Husa.

Dlužno uvést, že Sok. Cleveland velice případně okrášlil svojí síň umístiv v jednom okně velký obraz kostnického

II. oddíl v průvodu v Chicagu. — Fotografoval Fr. Slíva.

mučedníka na hranici, která doslovně zbudována a jsouc červeně osvětlena z dále byla viditelná a vábila velký počet kolemjdoucích.

V druhém okně stkvěl se kalich a jméno Mistra Jana s letopočtem kdy upálen. V prostřed budovy anglický nápis, by kolemjdoucí zvěděli význam obrazu. Prapory české a americké dodávaly slavnostní ráz budově.

Taktéž nutno uvést, že umělecká malba obrazu provedena členem sboru br. Frant. Čakou, který ku radosti všeho členstva z kanadské intervence se zdráv navrátil a zas už pilně jeviště pro příští sezonu okrašluje.

Tedy celá společnost vyšla před budovu a zapěla píseň „Hranice vzplála“ a „Hej Slóvané“. V tom tiše v kruh pěvců přistoupil a ihned spolu pěl profesor J. J. Král, který jak poznán, byl s velkým jásotem uvítán a do síně uveden. Byv přítomným představen, vyslovil pochvalu dekorace síně a navázal další své vývody, jak Čech a česká práce všude se dovede uplatnit a všude získává pozornosti a tím že český živel, který vždy vykazuje největší procento zručných řemeslníků pomáhá ku blahobytu této země. Vzhledem k tomu, že každá, at' jakákoli práce jest nutná a nemůže být postrádána jest prací čestnou a my nemusíme se proto nad žádného povyšovat ale také rozhodně před žádným člověkem nemáme přičiny se klanět.

Proslov prof. Krále byl s bouřlivým potleskem přijat a dalším příjemným rozhovorem celá společnost bavila se do půlnoci.

Tak provedena a zakončena okázale a důstojně dlouho připravovaná slavnost Husova. Vše, co nyní bude zapotřebí jest, aby každý z nás na paměti měl všech těch krásných řečí, a aby vzpomínky vznítily u každého touhu po lepším ideálnějším životě, by nahradil prázdna slova pádnými skutky, přinášením hojnější oběti pro rozmach myšlenky sokolské, bychom za rok směle mohli říci, že Husovy oslavy nebyly jen okázalým mluvením, že po důsledném doznání vlastních nedostatků chceme býti opravdovými nástupci Husa, že pro pravdu dovedeme i trpěti a že chceme vši silou pracovati za volný projev lidské myšlenky.

Stane se tak? Doufejme!

K. Bernreiter.

HUSOVA SLAVNOST V MILWAUKEE.

České Milwaukee nezůstalo nikterak za jinými místy pořádáním oslavy 500 leté památky mučednické smrti Mistra Jana Husa. Slavnost pořádána byla sdruženými českými svobodomyšlnými spolky a tudíž i naše jednota byla zastoupena a to třemi zástupci. Ano, — první návrh pro pořádání slavnosti této vyšel z T. J. Sokol — daný sokolem Jos. Pokorným ve sehuze dne 12. ledna 1914, a bylo usneseno požádat ostatní spolky o spoluúčinkování. Slavnost byla pořádána v neděli dne 4. července odpoledne v česko-amer. síni. Slavnost byla důstojná a naše jednota velice přispěla ku zdaru jejímu. Program — dle mého pozorování z časopisů — byl jedním z nejlepších při Husově slavnosti v celé Americe. Zahájen byl br. Jos. Moravcem (starostou T. J. Sokol), který uvítal přítomné za sdružené spolky. Pak následoval krásný zpěv smíš. sboru „Hlahol“ — „Večernice“ a „Za šera.“ Pak anglický řečník pan H. Percy Ward z Chicaga promluvil na téma — „Jan Hus, mučedník za svobodu smýšlení. Řečník stručně — ale výborně promyšlenou řečí seznámil přítomné cizonárodoce a náš dorost s učním Husovo a byl vyslechnut s velkou pozorností. Po této řeči naši mladí umělci — sokolové a členové klubu „Komenský“ — Ed. Sládek, J. Blažejovský, Ed. Beneš na housle a Justin Vlach u piana, sehráli předešlú k opěře „Král Manfred a pak důstojnou „Hranice vzplála,“ kterou aranžoval p. K. Stoklasa, sbormistr „Hlaholu“. Číslo toto bylo jedním z nejlepších na programu a muselo býti opakováno. Hudba něžná, dojemná, která uchvátla veškeré přítomné a pan Stoklasa zasluhuje uznání a dík za vhodné vypracování. Po těchto následovala báseň sl. M. Chaloupkové „Kostnickému mučedníku“, kterouž tato přednesla s citem. Po této členové T. J. Sokol provedli mramorové sousoší „Hus a Husité“ které vypravil pisatel těchto řádků. Dle úsudku přítomných, sousoší bylo zdařilé. Po tomto mužské kvarteto — A. U. Wiskočil, K. Babický, F. Stoklasa a Fr. Zámečník, členové „Hlaholu“ zapěli pěkně píseň „Slza“. Po opětném vyvolání zazpívali mocnou „Bývali Čechové!“ — Ano, bývali — bývali — — Následujícím číslem programu byla česká řeč p. J. Jelínka, redaktora „Spravedlnosti“ z Chicaga, který promluvil na téma: „Smrt Jana Husa a jeho význam pro český národ.“ Řečník probral dobu Husovu, jeho učení a mučednickou smrt' a nynější stav české zemi velice dobře — avšak jeho řeč byla trochu dlouhá při tak bohatém programu. Po řeči p. Jelínka následovalo hudební číslo sl. V. Stauberové a H. Husákové, „Dumka“, pro piano na čtyři ruce. Pěkným zahraniím číslem tohoto zalíbily se našemu obecenstvu a mile přispěly ku zdaru slavnosti. Pak následoval pěkný zpěv dorostového klubu „Komenský“ „Ku památce Husově.“ Slavnost pak byla ukončena „živými“ obrazy: a) Hus loučí se se svými přáteli; b) Hus na hranici; c) Hold českého národa Husovi. — Obrazy tyto provedli členové T. J. Sokol a T. J. Paní a Dívek

SKOL
CLEVELAND

1909

THE FIVE HUNDRETH ANNIVERSARY
OF THE MARTYRED BOHEMIAN REFORMER
JAN HUS

vzorně a zdařile řízením níže podepsaného. Dle úsudku časopisů zdejších a chicagských zvláště poslední obraz — Hold českého národa Husovi — byl výtečným a Milwaucká "Rovnost" píše, že nemohl býti nikde lépe proveden a znázorněn. Děkuji tímto všem Sokolům a Sokolkám za spoluúčinkování a pomoci při vypravování obrazů těchto. Naše jednota tím dosáhla šest. místa při slavnosti této. Při 2. obrazu "hranice vzplála" byla v stoje zpívána píseň stejného jména všim obecenstvem, které v počtu asi 600 dostavilo se, by uctilo památku našeho velikána. Jest hodno podotknouti, že místní anglické časopisy věnovaly svoji pozornost oslavě této, přičiněním p. Somárka a pochvalně se zmínily o oslavě samé. Vstup ku slavnosti byl volný, výlohy hrazeny sdruženými spolky. Pěkný program osmistránkový rozdan byl obecenstvu, kdež mimo program nalézaly se též články o Husovi, angl. i české, a píseň "Hranice vzplála" a nárt o činnosti slavnostního sdružení. Program samotný bude vřelou upomínkou na tuto, velice zdařilou slavnost, i zástupci mohou si gratulovati, neb jsem si jist, že slavnost tato dlouho uťkvi všem v paměti.

K závěrku Husových oslav pořádáno bude velké historické divadlo "Jan Hus" v neděli dne 3. října za spoluúčinkování Bes. sboru "Kollár" a Dramat. Odboru T. J. Sokol. Divadlo toto bude největším dílem na našem jevišti, tudíž doufám, že veškeré české obecenstvo dostaví se a vžije se v samotnou dobu Husovu.

Jaroslav J. Hein.

Dallas, Tex., 2. srpna 1915.

Jednota "Žižka" v Dallas Texas pořádala společně se sborem Sokolek "Libuše", oslavu Husovu dne 3. července v Sokolovně. Řečníkem byl br. Josef Buňata. Účast asi 100 hlav. Pořad slavnosti: Báseň "Pracuj každý", Kollár. Přednesla Ella Rezkova. Báseň "Z kosmických básní Jana Nerudy" přednesla Annička Ježova. Mužský sbor "Spějme dál"; slavnostní řeč br. J. Buňaty "Mistr Jan Hus a my"; mužský sbor "Bývali Čechové; báseň "At' kříž, at' plamen" Al. Janda, přednesla sestra Klára Hovorkova; živý obraz "Mistr Jan Hus na hranici", při němž pěna píseň "Hranice vzplála" celým shromážděním. Položen základ k "Husově knihovně" sbírkou \$33.80.

Detroit, Mich., 29. července 1915.

Těl. Jednota Sokol "Podlipný" oslavila vzpomínku 500letého upálení Mistra Jana Husa společně se zdejšími svobodomyšlnými spolky v Českém Nár. Domě dne 5. července. Řečníkem byl učitel p. O. Martínek z Clevelandu. Účast na slavnosti, vezmouc v úvahu že pořádána všemi spolky, byla slabá, as 400 hlav, počítajíce v to dívky.

Řečník vylíčil život a význam Husův pro Čechy a lidstvo vůbec. Přednáška byla cenná, však věřím, že místním by bylo zmíniti se o povinnostech nás Čechů zahraničních v dnešní době k vlasti naší, tudíž též k Č. N. Sdružení a pak, ač třeba dobře míněno řečníkem, věřím že chybné bylo přirovnávání voje Husitské k armádě Německé.

Program slavnosti byl následující: 1. Zahájení slavnosti — předseda výboru. 2. Zpěv "Vítání jara" — Pěvecký sbor "Slavoš". 3. Hudba "Sen Čechie" — overtura od J. Čermáka. 4. Živý obraz "Hus káže lidu". 5. Recitace "Na hranici" — sl. F. Loulová. 6. Zpěv "Vltavo" — školní dívky. 7. Hudba "Slovanské tance" čís. 8 od A. Dvořáka. 8. Recitace "Hus" — p. J. Raisigl. 9. Hudba Variace pro 2 křídlovky od Strobila, upravil V. Landa. 10. Slavnostní řečník. 11. Hudba "Humoreska" od A. Dvořáka. 12. Živý obraz "Hus na Hranici", zpěv "Hranice vzplála" — Pěvecký sbor Slavoš. 13. Hudba "České lidové popěvky", směs od Fr. Vognera. 14. Amerika, Pěv. Sbor Slavoš.

VYSLOVENÍ SOUSTRASTI.

Všem těm členkám a členům, již ztratili někoho ze svých milých při velké katastrofě, která se udála dne 24. července převrnutím se výletního parníku Eastland v chicagském přístavišti, tlumočíme tímto neličenou soustrast všech členů Národní Jednoty Sokolské s přáním, by tento projev upřímných sympatií byl v zármutku úlevou.

Za Výkonný Výbor N. J. S.

Adolf Vlk,
tajemník.

Jan Šiman,
starosta.

ST. LOUISKÁ CVIČENÍ.

Cvičení protná pro členstvo.

Vstup.

Základní postavení stoj spatný, ruce sevřeny v pěst'.

1. Výpad v pr. stranou, upažit v pr. stranou pravá vrchním obloukem.
2. $\frac{1}{4}$ obrat v l. do stoje zánož. v pr. vzpažit spodním obloukem (poloha dlanní.)
3. Přednožit v pr., zapažit zevnitř.
4. Únik v pr. v zad předpažit vzhůru.
5. $\frac{1}{4}$ obrat v pr. do stoje spatného, připažit pr. vrchním obloukem.
6. Přednožit v pr. vzpažit (dlaně otevřeny.)
7. Stoj spatný připažit.
8. Výdrž.

I.

Vrh kamenem a vzpírání činky.

1. $\frac{1}{4}$ obrat v l. do stoje únož. v pr. upažit, poloha hřbetní, dlaně otevřeny.
2. Stoj spatný přísunem pr., připažit.
3. Krok v l. v před, vzpažit (poloha palcová) dlaně otevřeny.
4. Krok v pr. v před, připažit.
5. Krok v l. v před se $\frac{1}{4}$ obr. v pr. do stoje únož., v pravo upažit.
6. $\frac{1}{4}$ obrat v pr., únik v pr. v zad, předpažit dolu.
7. Výkrokem v pr. stoj rozkročný, vzpažit.
8. Odhyb v pr. do náprahu na vrh kamenem.
9. Nášvih natočením těla v pr.
10. Zpět do náprahu.
11. Nášvih natočením těla v pr.

12. Vrh — zanožit v pravo, předpažit v pravo vzhůru, zapažit v l.

13. Výpad v pr. v před ruce výdrž.

14. $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje zánož. v pr. vzpažit pr. spodním obloukem (dlaně otevřeny).

15. Úkrok v pr. do stoje rozkročeného zapažit zevnitř (pěstě sevřeny).

16. Předpažit (poloha hřbetní).

17. Předklon.

18. Vzpřím, skrčit předpaž. pol. hřbetní (činku na prsa.)

19. Vzpažit (poloha hřbetní).

20. Vzpřím, skrčit předpaž. pol. hřbetní (činku na prsa.)

21. Předklon.

22. Poskokem dřep, upažit (poloha hřbetní).

23. Poskokem stoj rozkročený, ruce v bok.

24. Předklon, předpažit dolů (poloha paleová, ruce v pěst').

25. Vzpřím, upažit.

26. Úklon na pr., výdrž v upažení.

27. Úklon na l., výdrž v upažení.

28. Vzpřím do upažení.

29. Přisunem pr. dřep, předpažit.

30. Upažit.

31. Stoj spatný, připažit.

32. Výdrž.

II.

Sestava rohovníká.

1.—2. Střeh v pr. v před.

3.—4. Posun.

5. Změna střehu na před.

6. Nápřah na soty vrchní.

7. Soty vrchní.

8. Návrat na střeh.

9. Rub pr. na zad.

10. Návrat na střeh.

11. Změna střehu $1/1$ obratem na l. noze.

12. Rub l. na zad.

13. Návrat na střeh.

14. Nápřah na kop vnější pravou.

15. Kop vnější pravou.

16. Zpět do nápřahu.

17. Návrat na střeh v l. v před (čelem v zad).

18.—19. Posun.

20.—21. Změna střehu poskokem.

22. Změna střehu obkrokem na před.

23.—24. Nápřah na rub vrchní pravou.

25. Rub vrchní pravou.

26. Návrat na střeh.

27. Kop spodní pravou.

28. Návrat na střeh.

29.—30. Odsun.

31. Výkrokem v pr. $\frac{1}{4}$ obr. v l. do stoje únož v l. upažit, poloha hřbetní, dlaně otevřeny.

32. Základní postavení.

III.

Zápas.

1. $\frac{1}{8}$ obr. v l. do stoje spatného.

2. Předpažit v pr. poníž (dlaně otevřeny, pol. pal.)

3. Připažit.

4. Výdrž.

5. Krok v pr. v před do stoje zánož. v l.

6. Krok v l. v před do stoje zánož. v pr.

7. $\frac{1}{2}$ obr. v pr. přechod na střeh zápasnický v pr. v před bez doteku.

8. Výdrž.

9. Výpad v pr. v před, chvat rozkročený.

10. Vzpřím a $\frac{1}{4}$ obr. v l. do stoje rozkročeného (zdvih rozkročený).

11. Poraz přehozem přes hlavu, výdrž v předklonu, předpažit dolu (hřbet ruky napřed, dlaně otevřeny).

12. $\frac{1}{4}$ obr. v l. do podpory klečmo v pr. (přidržení protivníka).

13.—14. Výdrž.

15. Vztyk, výkrokem pr. střeh v pr. v před.

16. Poskokent odsun.

17. Výpad v pr. v před s $\frac{1}{2}$ obratem v l. na chvat na přehození přes hlavu.

18. Přehoz přes hlavu, podpor dřepmo zánožmo v pravo.

19. Výdrž.

Fotografoval R. Smutný.

Br. R. Novák ze Cedar Rapids v St. Paul.

20. Výkrokem v pr. návrat na střeh.

21. Výpad v pr. v před, chvat křížní.

22. $\frac{1}{2}$ obr. v l. do výpadu v l. v před předklon.

23. Přechod na střeh s $\frac{1}{4}$ obratem v pr.

24. Pohroz (výpad v pr. v před, upažit povýš dlaně otevřeny, pěstě sevřeny.)

25. Návrat na střeh.

26. Změna střehu a obrácený chvat bederní.

27. Poraz $\frac{1}{2}$ obratem v pr. do podp. dřepmo zánož. v l.

28. Podpor ležmo za rukama

29. Převh skrčmo do podporu ležmo před rukama.

30. $\frac{1}{2}$ obr. v l. do podporu ležmo za rukama.

31. Vztyk do stoje spatného připažit.
32. Výdrž.

IV.

Šerm šavlí a vrh oštěpem.

- 1.—7. Pozdrav a střeh šermířský.
 8. Výdrž. 15. Rub vrchní.
 9. Kryt vnější. 16. Návrat na střeh.
 10. Návrat na střeh. 17. Kryt vnější.
 11. Bod vrchní. 18. Návrat na střeh.
 12. Návrat na střeh. 19. Posun.
 13. Kryt vrchní. 20. Bod vrchní.
 14. Návrat na střeh. 21. Návrat na střeh.
 22. Stoj spatný přísunem pr. připažit (dlaně otevřeny).
 23. Únik v pr. v zad předpažit dolu.
 24. Odhyb do výpadu v pr. v zad, nápřah na vrh oštěpem.
 25. Výdrž.
 26. Vrh oštěpem do stoje zánož. v pr. předpažit v pr. vzhůru zapažit v l.
 27. Výpad do podporu dřepmo zánož. v l.
 28. Výdrž.
 29. ½ obrat v l. do úniku v pr. nápřah na soty.
 30. Stoj zánož. v pr upažit (poloha hřbetní dlaně otevřeny).
 31. Stoj spatný, připažit.
 32. Výdrž.
- Každý oddíl cvičí se dvakrát.

TĚLOCVIČNÝ TANEC A SKUPINOVÁ PROSTNÁ.

Základní postavení stoj spatný, ruce v bok.

Šotyš. — Žačky větší.

I.

1. Podřep přednožmo v pr. (pata na zem.)
2. Skřížit pr. přes levou.
3. Krok sunný v pr. stranou do stoje únož. v l.
4. Stoj spatný přísunem l.
- 5.—8. Opáčně. — 8. ¼ obr. v pravo.
9. Výkrokem v l. poskok, ohnout přednož, v pr.
10. Výkrokem v pr. poskok, ohnout přednož. v l.
11. Výkrokem v l. dva kroky v před.
12. Stoj spatný.
13. Výkrokem v pr. poskok v zad, ohnout přednož. v l.
14. Výkrokem v l. poskok v zad, ohnout přednož. v pr.
15. Výkrokem v pr. dva kroky v zad.
16. Stoj spatný.

1. skupina.

II.

1. Výkrok v pr. do stoje únož. v l., upažit.
2. Skřížit l. za pravou, upažit v l. stranou.
3. Výkrok v l. do stoje únož. v pr. upažit.
4. Skřížit pr. za levou, upažit v l. stranou.
- 5.—8. ½ obr. v pr. valčíkovým tempem a úkrok v l. do stoje spatného, ruce v bok.
- 9.—10. Úkrok v pr. a výpon.
- 11.—12. Úkrok v l. a výpon.
13. Podřep přednožmo v pr. předpažit.
14. Podřep zánožmo v pr. zapažit zevnitř.
- 15.—16. ¼ obr. v pr. stoj spatný přísunem pravé, ruce v bok.

2. skupina.

III.

1. Výkrok v pr. stranou do stoje únož. v l. upažit (pol. hřbetní).
2. Únik v l. v zad, předpažit (pol. palecová).
3. Zpět do stoje únož. upažit (pol. hřbetní).
4. Stoj spatný přísunem l., ruce v bok.
- 5.—6. Výkrokem v l. ¾ obr. v pr. do stoje spatného.

- 7.—8. Výkrokem v pr. poklek v l. upažit zevnitř.
- 9.—10. Úklon v l., ohnout upažmo v l. poníž v pr. povýš.
- 11.—12. Opáčně.
13. Vztyk do podřepu únožmo v l., ruce v bok.
14. Poskokem podřep únožmo v pr.
15. Stoj spatný přísunem pr.
16. Výdrž.

3. skupina.

IV.

1. Podřep únož. v pr., upažit (pol. hřbetní).
2. Stoj spatný, vzpažit (pol. palecová.)
3. Podřep únož. v l. upažit (pol. hřbetní.)
4. Stoj spatný, ruce v bok.
5. Stoj skřížný pr. přes l.
6. ¾ obr. v l. do stoje spatného.
7. Podřep.
8. Vztyk.
9. Přednožit v l. předpažit (pol. palecová.)
10. Přinožením úkrok do stoje únož. v pr. připažením upažit, (pol. hřbetní.)
11. Přednožit v pr. předpažit.
12. Přinožením úkrok do stoje únož. v l. připažením upažit (pol. palecová.)
13. Únik v pr. dovnitř, předpažit dolu.
14. Zpět do stoje únož. v l. upažit pravá vrchním obloukem.
15. Stoj spatný připažit.
16. Výdrž.

I. Skupina.

||1|| ||2|| ||3|| ||4|| ||5||

1. 3. 2. 4. 1. 5. Upažit.
2. 3. Ruce v bok. — 2. 4. 1. 5. ¼ obrat dovnitř, ruce v bok.
3. 3. Únik v pr. v zad, předpažit. — 2. 4. Krok v l. v před upažit. — 1. 5. Krok v l. do stoje zánož. v pr., upažit.
4. 3. Stoj skřížný pr. přes l., upažit. — 2. 4. Krok v pr. v před, předpažit. — 1. 5. Krok v pr do stoje zánož. v l. vzpažit spodním obloukem.
5. 3. 1/1 obr. v l. do stoje skřížného l. přes pr. — 2. 4. Únik v l. v zad upažit. — 1. 5. Přednožit v pr., zapažit zevnitř.
6. 3. Vzpažit, stoj spatný. — 2. 4. Poklek v l. výkrokem v pr., ruce v bok. — 1. 5. Stoj zánožný v pr., vzpažit (pol. palecová.)
7. 3. Upažit zevnitř, ruce uchopit. — 2. 4. Předpažit vzhůru, ruce uchopit. — 1. 5. Únik v pr. v zad, ruce na ramena.
8. Výdrž.
9. 3. Vzpažit. — 2. 4. Vztyk do stoje spatného, ruce v bok. — 1. 5. Krok v pr. v zad, ohnout přednožmo v l. připažením upažit.
10. 3. Upažením ruce v bok. — 2. 4. Přednožit v l. — 1. 5. Únik v l. v zad, předpažit dolu.
11. 3. Vztyk do úniku v pr. v zad předpažit. — 2. 4. Zákrokem v l. ¼ obr. v l. do stoje únož. v pr., — 1. 5. ¼ obr. v l. do stoje únož. v pr., upažit l. vrchním obloukem.
12. 3. Poklek v pr., upažit. — 2. 4. Únik v l. v zad dovnitř, upažit v pr. stranou. — 1. 5. Stoj skřížný pr. přes l. upažit v l. stranu.
13. 3. Záklon skřížit před obličejem. — 2. 4. Zpět do stoje únož. v l. upažit. — 1. 5. Úkrok v l. do stoje únož. v pr. upažit.
14. 3. Upažit oblouky zevnitř. — 2. 4. Stoj spatný přísunem l., ohnout vzpažmo. — 1. 5. Únik v pr. v zad, ohnout vzpažmo.
15. 3. Vztyk do stoje spatného, připažit. — 2. 4. Základní postavení. — 1. 5. Stoj spatný, ruce v bok.

16. Výdrž.

2. cvičí opáčně co jest napsáno 2. 4. — 1. cvičí opáčně, co jest napsáno 1. 5. — Dlaně otevřeny po celé cvičení.

II. Skupina.

1. 1. 2. 3. 4. 5. Upažit.
2. 1. 2. 3. 4. 5. Stoj skřížný pr. přes l., ruce v bok.
3. 1. 2. 3. 4. 5. 1/1 obr. v l. do stoje skříž. l. přes pr.
4. 1. 2. 3. 4. 5. Stoj spatný, upažit.
5. 3. Krok v pr. do stoje zánož. v l., ruce v bok. — 2. 4. Úkrok dovnitř do stoje spatného, ruce v bok. — 1. 5. 1/4 obr. dovnitř, výkrok do stoje zánož. v l. vzpažit.
6. 3. Krok v l. v zad do stoje přednož. v pr. upažit. — 2. 4. Úkrok dovnitř, unožit vně, upažit. — 1. 5. Výkrok v l. v před, předpažit.
7. 3. Přednožit v pr., ohnout vzpažmo. — 2. 4. Únik vně stranou, upažit vnější poníž, vnitřní povýš. — 1. 5. Výkrok v pr. do pokleku v l., ruce uchopit.
8. 3. Poklek v pr. v zad ruce v bok. — 2. 4. 1. 5. Výdrž.
9. 3. Předklon, upažit. — 2. 4. Zpět do stoje únož. vně upažit. — 1. 5. 1/2 obr. do stoje zánož. vnitř. připážením vzpažit.
11. 3. Podpor dřepmo zánož v pr. — 2. 4. Přisunem pr. podpěr a vztyk, ruce v bok. — 1. 5. Výkrok vnitřní do stoje zánož., předpažit.
12. 3. Vztyk do stoje spatného vzpažit. — 2. 4. Výkrok vně s 1/2 obr. ku předu, upažit. — 1. 5. Výkrok vně do stoje únož. vnitř. upažit.
13. 3. Podpěr a vztyk, ruce v bok. — 2. 4. Únik vnitřní v zad, předpažit dolu. — 1. 5. Únik vnitřní dovnitř, ruce v bok.
14. 3. Ohnout vzpažmo. — 2. 4. Stoj spatný ohnout vzpažmo. — 1. 5. Stoj únož. vnitřní upažit.
15. 3. Upažením ruce v bok. — 2. 4. Upažením ruce v bok. — 1. 5. Stoj spatný, ruce v bok.

III.

1. 1. 2. 3. 4. 5. Výkrok v pravo do stoje zánož. v l. upažit.
2. 1. 2. 3. 4. 5. Krok v l. v zad do stoje přednož. v pr. připážením vzpažit.
3. 1. 2. 3. 4. 5. Únik v pr. v zad, upažit.
4. 1. 2. 3. 4. 5. Stoj spatný přisunem pr., ruce v bok.
5. 3. Krok v l. v zad, upažit. — 2. 4. 1/4 obr. dovnitř do stoje zánož. vnější. — 1. 5. 1/4 obr. dovnitř, výkrok vnitřní do stoje zánož. upažit.
6. 3. Krok v l. v před, výdrž v upažení. — 2. 4. Poklek vnější. — 1. 5. Výkrok vnitřní do stoje zánož. vnější, výdrž v upažení.
7. 3. Vystoupí na kolena 2 a 4. — 2. 4. Uchopí 3 za nohu. — 1. 5. Výkrok vnitřní do stoje spatného, uchopí střední za ruce.
8. Výdrž.
9. 3. Krok dolu v zad do stoje spatného, ruce v bok. — 2. 4. Ruce v bok. — 1. 5. Ruce v bok.
10. 3. Upažit. — 2. 4. Stoj spatný přisunem pr. upažit. — 1. 5. Krok v zad do stoje spatného upažit.
11. 3. Oblouky dolu do upažení. — 2. 4. Ohnout přednožmo, předpažit připážením. — 1. 5. Skřížit pr. přes l. ruce v bok.
12. 3. Výkrok v pr. do stoje zánož. v l. připážením předpažit. — 2. 4. 1/4 obr. zevnitř do stoje únož. vnitř., upažit vnějším spodním obl. — 1. 5. 1/2 obr. v l.
13. 3. Ohnout přednožmo v pr. připážením upažit. — 2. 4. Poklek vnitřní, ruce v bok. — 1. 5. Krok v pr. v před do stoje zánož. upažit.
14. 3. Stoj spatný přinožením v pr., vzpažit zevnitř oblouky dovnitř. — 2. 4. 1/4 obr. zevnitř do stoje únož. vnitř.,

upažit vnější spodním obl. — 1. 5. Výkrok v l. se 1/4 obr. v pr. do stoje únož. vnitřní, připážením upažit.

15. 3. Ruce v bok. — 2. 4. Stoj spatný ruce v bok. — 1. 5. Stoj spatný přisunem vnitřní ruce v bok.

16. Výdrž.

(Dokončení.)

ZPRÁVA POKLADNÍKA NÁR. JEDNOTY SOKOLSKÉ ZA DRUHÉ ČTVRTLETÍ V ROCE 1915.

Počíná 1. května a končí 31. července.

Příjem.

Za květen	\$ 727.99
Za červen	505.04
Za července	880.41

Celkem \$2,113.44

Hotovost z minulého čtvrtletí 2,792.33

Snáška \$4,905.77

Prameny příjmu.

Úroky z checkového konta na Amer. State Bank	9.04
Úroky z dluhopisů Lincoln Park z \$3000	60.00
T. J. S. z Philadelphia, Pa.	12.00
T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich.	21.25
Jednatel Vonášek celkem	2,011.15
Hotovost z minulého čtvrtletí	2,792.33

Rovná se v celku \$4,905.77

Veškeré vydání dle poukázek obnášelo 2,332.23

Žbývá na hotovosti \$2,573.54

Josef Jurka, pokladník.

DROBNOSTI.

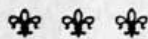
— Tělocvičná Slovanská Jed. Sokol vypsal souběh agitační. Chee máti do nového roku 10,000 členů a vypsalno bylo více jak sto cen za nejlepší výsledky jak pro jednoty tak pro členy.

— První chorvatský sokolský slet bude 18.—19. září v Cleveland, Ohio. Ústřední výbor župy Severovýchodní bude zastupovat N. J. S.

— Sloveský Sokol poučuje anglicky a slovansky, jak odpovídati na otázky při vyzdvihování občanských listů žadatelí kladené.

— Válečné kolky byly vydány T. S. Jednotou Sokol a členstvo je pobízeno k hojnému odkupování jich, aby dokázalo, že není "slaninou bez ducha."

— V pondělí, 5. července měli jsme v Chicagu příležitost sejít se k průvodu, uspořádanému k oslavám Husovým. Sešlo se nás troška, vezmeme-li v úvahu plný počet členstva jednot. Některé jednoty přišly se svými trubačsko-bubenickými četami. Rádi si zapochoďujeme při rachotu bubnů a pronikavých tonů polnie, ale věrte, že se nám všem špatně šlo při té snaze bubeníků předčít jeden druhého. Řekněme, že nás bylo 500, v čele byla hudba a o nás celek dělily se tři čtyři bubenické. Za námi hned byla četa Župy Fuegner Tyrš. Šli jsme ve čtyřstupu a teď si představte, jak se to jde, když dvě čtyři spustí, každá na jinou nohu, a k tomu ještě k nám doléhají zvuky třetí čtyři. Uznáváme dobrou vůli jejich, jsme jim i vděční za pomoc "svým uměním" při pochodu nám poskytovanou, ale takověhle tlučení bubnů musíme odsoudit a nazvatí nešvarem, jemuž by příště měla být učiněna přítrž. Snad by se daly čtyři spojit, neb by mohla stávat úmluva střídavého bubnování na povel náčelníka.

DOPISY.

St. Louis, Mo., 29. června 1915.

Po době víc jak jednoho roku je nám opět možno po-
dílet se v pracích Národní Jednoty Sokolské. Vrátili jsme
se do středu N. J. S. mezi Vás bratří, s větší láskou a s vět-
šími nadějemi do budoucna. Byli jsme mimo váš kruh ná-
sledkem nedorozumění, která však odstraněna, vysvětlena,
jsou věci minulosti, jichž více nechceme vzpomínati, ale
s novou chutí chceme pracovati pro další budoucnost Sokol-
stva v této zemi. I naše jednota krátce po svém založení
ustala v činnosti, aby jí pak zahájila s novou, větší energií,
by kořeny myšlenky Tyršovy hlouběji zasazeny byly, aby
pak strom Sokolský přinášel užitek, plodnější práci. Dobrá
vůle, vytrvalost zvítězila, dočkali jsme se krásné oslavy, na
níž se podílela celá N. J. S. když uznána potřeba společné
práce, aby se mohlo spíše dojíti vytknuté mety. Dobrá vůle
mnoho zmůže, a musím říci že u nás od oslav vzalo na sebe
všechno nový ráz, seznávám více bratrskosti, více důvěry,
více nadšení, více chuti k práci. Nedávno před oslavou
často zadumán v myšlenky o budoucnosti ztrácel jsem naději
na tak brzké smíření, ale jak jsem se mýlil. Vše šťastně
překonáno, dohody slovy mužnými, rozvážnými a smířlivými
skoro hravě docíleno, a jak to se stalo, hned to bylo
vzpruhou pro nás i pro všechny bratrské Jednoty jak nám
na jevo daly svými blahopřejnými přípisů a telegramů.
Naše jednota dokázala u příležitosti tak významné, že má ve
středu svém ještě hojně sil nezištných, obětavých, pracov-
itých a když i sestry se zasadily o zdar slavností výsledek
musel být takovým jak byl, velikým — vše bylo korunováno
zdarem. . . . To nám všem je zadostiučiněním a nepřeháním
snad když prohlásím, že takové práce je schopno jen So-
kolstvo. Jsem si jist, že slavnost naše byla mnohým Če-
chům povzbuzením, a že i četným hostům, kteří přišli se
radovati s námi byla osvěžujícím a posilujícím douškem
nadšení. Vstupujeme do druhé polovice prvního století na-
šeho trvání posílení tím svatým nadšením sokolským a
bratrskosti.

Byl jsem znovu zvolen dopisovatelem do S. A., po čty-
řech letech odpočinku vzal jsem na sebe zas zodpovědnost
tu s pevnou nadějí, že podaří se mi povinnosti té dostáti
ku spokojenosti veškerého Sokolstva. Není lehkou úlohou
býti dopisovatelem, ale doufám, že členové uznají mou do-
brou vůli a že budou shovívavými ke mne i když někdy budu
posuzovat přísněji.

Byli jsme ještě v slavnostní náladě, když nás došla z
Chicaga zvěst, že br. Paskovský ucházel se o místo evičitele
u jedné z tamnějších jednot a že žádost jeho byla přijmota.
Hned na to br. Paskovský se poděkoval u nás. Nepřekva-
pilo nás to již, vždyť dle zpráv z novin jsme to museli očeká-
vat. Nevíme co přivedlo bra. P. ke kroku tomu, nikdo
ho zde v ničem nezkracoval, byl všemi milován a vážen, měl
volnou ruku ve všem. Nezbyvalo nám nic než poděkování
jeho přijmout a přáti mu na novém působišti splnění všech
prání a tužeb, které u sebe chová. Na místo jeho ve schůzi
konané 28. na doporučení evičitelského sboru zvolen ku ve-
dení evičení br. Fr. Buršík, ml. náš vlastní odchovanec a
přejem si jen, by podařilo se mu získati si důvěru všech evi-
čících. Dne 20. června jsme si zas vyšlápli. Obloha plakala
v sobotu celý den, až teprve ráno o 2. hod. přestala. Vy-
cházky súčastnilo se velký počet bratří, nálada byla dobrá,
všichni veteráni byli na místě tak jako roků minulých.
Ve 4. hod. ráno pouliční kára nás dovezla až na konec trati
v severní část města, tu jsme utvořili řady a nastoupili v
počtu 60 dvouhodinový pochod. Cesta byla rozmoklá a do

kroku tloukl nám pouze jeden buben. Naše četa trubačko-
bubenická byla před nějakým časem rozpuštěna z příčin,
které povím až jindy. Vzdor tomu pochodovalo se různé v
před a pěšáci bavili se dobře celou cestu jakož i na novém
pro nás výletním místě. Vody k rybaření bylo více jak
dost. V 9. hod. večer byli jsme zpět v těloevičně.

V poslední schůzi byl jsem překvapen nad shovívavostí
k členům v placení příspěvků. Jména všech hříšníků byla
čtena a byla jich hezká řada. Ukázka to špatných výděl-
kových poměrů, ale členové, jimž není možno dostát po-
vinnostem, měli by aspoň do schůze přijít a tu se řádně
omluvit. Neradi ztrácíme člena, ale někdy se tak stává naší
vlastní vinou, přílišnou důvěrou a nemístnou shovívavostí.
Důvěra taková se někdy nevyplácí. Slavnostní výbor má
ještě něco památníků které vydal, na skladě. Kniha ta je
o 112 stránkách, je pěkné úpravy a plna zajímavé četby s
mnoha vyobrazeními. Byla by jistě trvalou a milou upomín-
kou ve všech knihovnách sokolských a prodávána je pouze
za cenu výrobní, t. j. 50c, poštou za 60c. Na zdar!

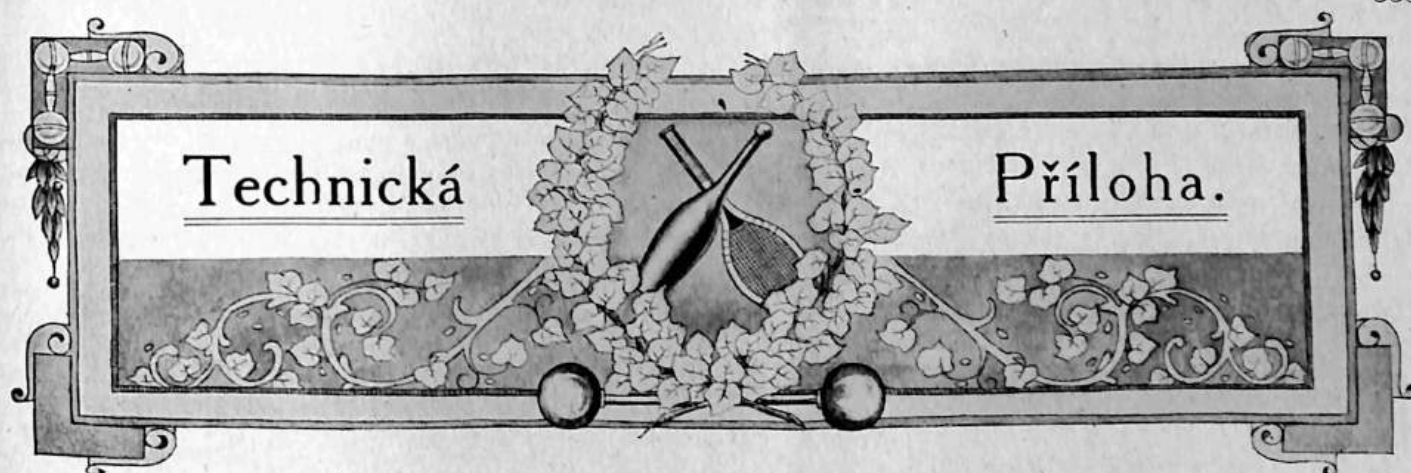
V. K. Tríska.

Cleveland, O., 11. července, 1915.

Ač nejsem pověřen úřadem dopisovatele, dovoluji si
sdělit se sestrami a bratry poslední zprávy z českého Cleve-
landu, když bří. dopisovatelé svoji povinnost nekonají.
Poslední dopis byl v Sok. Amer. od bratra J. Tichého, od
Sok. 'Nová Vlast'. Nedostal zaň pochvalu, neb bří. u všech
jednot nevidí rádi, napíše-li se o nich, že konání povinnosti
Sokolských vidí jen v placení příspěvků. Než nemyslete si,
že spíme docela, byla pořádána veřejná evičení Sok. 'Cle-
veland', a 'Nová Vlast'. Obě evičení uspokojila obecen-
stvo, my však přáli bychom si přírůstek v řadách evičících,
bylo totiž evičeno se stejným počtem, jak členů tak žactva,
jako loni. Sokol 'Čech' veřejné evičení nepořádal neb ze
220 členů evičili tři, a Sokolky neevičily vůbec. Po novém
roce se spojil technický odbor Sok. 'Čech' se Sokolem
'Havlíček' a evičí se v těloevičně Sok. 'Čech.'

Dále byl pořádán výlet naší jednoty spojený s ukázko-
vým evičením, do zahrady Česká Síně Sokol na záp. straně,
a to 31. května. Výlet se vydařil aspoň po stránce obchodní,
ne ale těloevičně, neboť žactvo bylo v krátkém čase na-
evičeno. Dorost evičil skupiny na koze a žebříkách, Sokol-
ky velice lehká prostná s tyčemi, členstvo pak slovácká
župní sletová. Novinkou byla evičení v kruzích na místě a
v hupu. Veškerá práce byla spočívala na br. Šrámkovi a
on sám každou pomoc od nás odmítal. Uznáváme snahu br.
Šrámka, víme, že se dosti činil, ale jinak by veřejné vystou-
pení vypadalo, kdyby byla práce bývala rozdělena mezi
členy evič. sboru. Překvapilo nás, když se br. Šrámek vzdal
náčelnictví a členství naší jednoty, uváděje za příčinu, že
chce nositi český kroj u Sok. Havlíček. Na jeho místo do-
sazen byl Jan Tichý, který bude as čtenářům nám jako ta-
jemník župy Severo-východní, a kdo sledoval zprávy jím
podávané, pozná, že vedení naší jednoty jest v rukou bratra
snaživého. Tichý uvolil se pracovati pro naší jednotu úplně
zdarma, záleží teď na nás, bratří, by každý ruku v ruce pra-
coval, by naše těloevična byla co nejvíce navštěvována,
což jest nejlepší odměna br. evičitele. Umíní-li si již bratří
i ti starší že budou evičit, evičí nás teď 16 při 90 stupních
tepla. Doufejme, že nás jistě bude evičit aspoň 40, neb se
bratří těší až se ochladí, že to vynahradí. Dram. Pěv. odbor
též s chutí pracuje a již také vystoupil na 'Radovánkách',
pořádaných patronátem naší společné síně, kde též družstvo
prvé na hrazdě evičilo a Sokolky prostná s kruhy ozdobe-
nými. Dále vystoupil náš odbor na Husově oslavě v naší
síně a teď v Gordonu parku.

Též nebyla žádná zmínka v orgánu našem o Slovanském
dni, pořádaném v měsíci dubnu v Grays zbrojnici Slovan-

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část buďtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Cvičení tyčemi, spojené s cviky pořadovými.

Pro Sokoly neb vyspělejší dorost sestavil J. Čermák. (Dokončení.)

Pořadová.

5. Sestup — a návrat na pův. místa opácnými směry. 16 dob.

6. Opakovat cvič. 1. 16 dob.

Dohromady 128 dob.

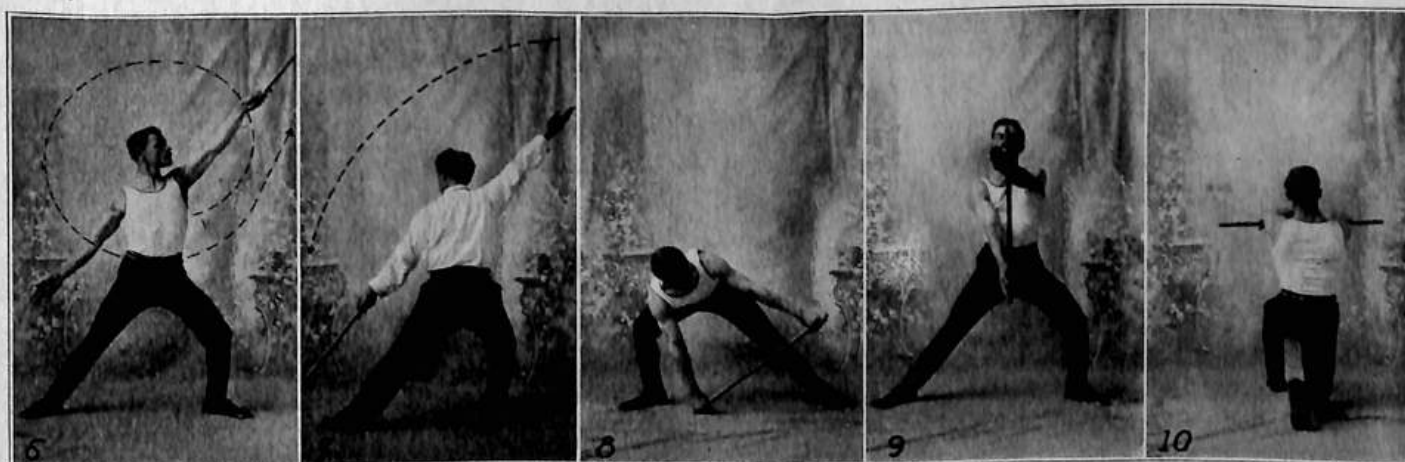
(Pozn. — Při cvič. 1. když vykonali jsme 4 kroky v před, a levá chystá se vykročit, vykonáme hbitě o př. noze celý obrat v pravo, takže levá noha místo vykročení v před vykročí na zad. Na 9. dobu vykročí levá noha v před poněkud rázněji. Cvičení 2. popíšu jen pro první čtveřici —

ČÁST IV.

Pořadová.

1. Čtveřice 4 kroky v před. Dvojice od každé čtveřice zatočí půl kola zevnitř 4 kroky. Levá na levo, pravá na pravo. Dvojice 4 kroky v před a čtyřmi kroky zatočit dovnitř. 16 dob.

2. Levá dvojice od každé čtveřice dva kroky v před a pravá dvojice od každé čtveřice zatočí 1/4 kola na levo (2 doby). Levá dvojice zatočí 1/4 kola na levo a pravá 2 kroky v před (2 doby). Tak utvořena byla opět čtveřice,

každá druhá provádí totéž opácně: Na první 4 doby předřadí se cvičenci v zástup na levo v přič před levého krajníka čili před prvního. Tím oetli se v zástupu 4. na prvním, 3. na druhém, 2. na třetím a 1. na posledním místě. — V následujících 4 dobách opět 1. 2. a 3. v před na pravo v přič utvoří čtveřici po pravém boku 4ho. — Na to v následujících 4 dobách 4., 3. a 2. na zad v pravo v přič zařadí se za prvního, takže stojí opět v zástupu, ale 1. jest na prvním a 4. na posledním místě. Na poslední 4 doby 1. 2. a 3. v levo na zad v přič utvoří opět původní čtveřici.)

ale dvojice mají místa zaměněna. Přeměna tato provedena jest ve čtyřech dobách. Změnu tu provedem čtyřikrát, počínaje vždy od pravého konce, až na 16. dobu oetnou se všichni na pův. místech.

3. Opakovat cvič. 2., ale opácně, t. j. začínat zatočením 1/4 kola vždy od levé dvojice.

4. Rozstup jako v části III.

Cvičení tyčemi.

Opakovat všechna cvičení tyčemi, jako v části III. ale na 1—2! mírným výskokem 1/2 obratem v levo v dřep.

(obr. 2. pohled se strany). Na 3—4! úklon na pravo. Na 5—6! poskokem stoj roznožný, (obr. 3. pohled ze předu). Na 7—8! poskokem $\frac{1}{2}$ obr. v pravo do zákl. post.

Opakovat opáčně.

Opakovat všechna cvičení, ale na místě úklonu na pravo otočit trup v pravo (obr. 4.) pak na levo. Dohromady 32 doby.

Pozn. — Na 1—2! (obr. 2.) jsou cvičenci obrázení pravým bokem ku společnému středu. Taktéž na 3—4 dobu i na 5—6 dobu (obr. 3.)

Pořadová.

5. Sestup jako v cvič. 5. část II. a III.

6. Opakovat cvič. 1.

ČÁST V.

Pořadová.

1. Levá dvojice od každé čtveřice opakuje cvičení 1. části III., (t. j. čtyři kroky v před, obrát v pravo a 4 kroky na zad.) Pravé dvojice vykonají celé kolo na pravo 8 dob a celé kolo na levo, 8 dob. Dohromady 16 dob.

2. Každá první čtveřice opakuje cvič. 2. části IV. (na levo) a každá druhá čtveřice cvič. 3. (na pravo).

3. Opáčně.

4. Rozstup: Každá 1. čtveřice $\frac{1}{4}$ kola na levo, každá druhá $\frac{1}{4}$ kola na pravo, 4 doby. — Krajníci od každé čtveřice, t. j. 1. a 4. čtyři kroky v před a 2. a 3. dva malé úkroky zevnitř. Zakončit čtyřmi kroky na místě — čtyřmi kroky na místě obrát k společnému středu. — Dohromady 16 dob.

Cvičení tyčemi.

a) Obrát v pravo do výpadu v pravo stranou a vtočit levou do polohy kolmé u l. ramene, v l. vzhůru 1—2! (obr. 3. pohled z předu.)

b) Pr. ruka pustí konec tyče a upaží dolů (ruka v pol. palecové) tyčí švihnem dolů, do vnitř, nerušeně pohybuje až do polohy strmé v levo (l. paže a tyč tvoří jednu linii) odhyb na levo. Konec čtyř tyčí stýkají se nad společným středem cvičenceů. (Obr. 6. pohled z předu.)

c) Celý obrát v levo o levé noze do výpadu v pravo stranou, — vrchním obloukem přenesem tyč do polohy šikmé dolů — pravá upaží vzhůru v pol. dlanní. Hled ku konci tyče obrázen. (Obr. 7.) Výdrž 5—8! (Pravé ruce všech čtyř cvičenceů nad společným středem.)

d) Opět celý obrát v l. o l. noze, do výpadu stranou v pravo, předklon a pravá ruka uchopí pravý konec tyče těsně u země 1—2! (Obr. 8.)

e) Odhyb na levo, vtočit levou do polohy kolmé před tělem v l. vzhůru. (Obr. 9.)

f) $\frac{1}{2}$ obrát v levo do pokleku v pravo, pr. ruka pustí konec tyče a jako při cvič. b) část I. prudkým švihem přenesem tyč do polohy rovné před prsa, levá nad pravou. (Obr. 10.)

g) Základní postavení.

Dohromady 16 dob.

Opakovat opáčně. 32 doby.

Pořadová.

5. Sestup: čtyřmi kroky na místě obrát v pív. směr a 4 kroky na místě. — 2. a 3. dva úkroky do vnitř a 1. a 4. čtyři kroky na zad. Čtveřice $\frac{1}{4}$ kola na zad na pív. místa. 16 dob.

6. Opakovat cvič. 1., ale dvojice si vymění cvičení. Odchod.

Pozn. — Při cvičení a) 1—2! obr. 5.) jsme obrázení levým bokem ku společnému středu. Taktéž při cvičení b) 3—4! obr. 6.) Při cvičení c) 5—8! obr. 7.) po obratu jsme obrázení pr. bokem ku společnému středu, a pravé ruce cvičenceů sblíží se nad společným středem. — Při cvičení d) 1—2! obr. 8.) jsme opět ku středu levým bokem obrázení. Taktéž na 3—4! dobu (obr. 9.) — Na 5—6! dobu cvič. (obr. 10.) jsme čelem k společnému středu obrázení.)

Br. Sedlák, který povolán byl Župou Střední, aby řídil cvičitelské kursy v Župě jmenované a po případě i Župy západní, laskavě vyhověl žádosti mé a abych mohl cvičení objasniti potřebnými vyobrazeními, posloužil mi jako model k obrázkům těm. Však obr. 5. se nezdařil a jelikož br. Sedlák v té době již dlel v Cedar Rapidsích a byl nejvyšší čas obrázky dát zhotoviti, byl autor cvičení nucen chtít nechtě místo ono vyplniti a vše bylo provedeno s takovým chvatem, že jsem neměl ani času cvičební oblek si přinést.

Sokolové mohou cvičení provést tyčemi železnými, dorost tyčemi dřevěnými.

Navrhoval jsem kdysi, aby při závodech našich každý cvičitel byl povinen provést jakýsi původní nástup, čímž bychom docílili, že jeden od druhého by se učil různým cvičením pořadovým, často dosti originálním a tak vraceli bychom se z našich Sletů s četnými poznatky. Bylo ale protestováno a jako důvod udáváno bylo, že s malým počtem cvičenceů nelze kloudné cvičení pořadové provést. Proto zde udávám několik různých příkladů, které lze použiti jako nástup k prostným, třeba jen s osmi cvičenci. Kdyby cvičení zde uvedená spojena byla v jedno (z oněch rozstupů), přesvědčili bychom naše pochybovače, že lze i s osmi cvičenci pěkné cvičení pořadové prováděti.

Technika.

Učitel hudby, chce-li aby žák jeho byl s to překonávat všechny technické obtíže klasické skladby, snaží se na prvním místě o to, aby žák osvojil si dokonalou techniku. K osvojení techniky jsou různá cvičení, při nichž hleděno jest k správnému prstokladu, při nichž žák osvojuje si onu hbitost, kterou u vyškoleného hudebníka tak obdivujeme — při těchto technických cvičeních osvojí si žák onu obdivuhodnou jistotu a lehkost, s jakou překonává překážky, které mu skladatel v cestu klade. A kdo tyto překážky hravě překonává, o tom říkáme, že má dobrou techniku. Jsou jisté věci v hudbě, které žáku dáti nemůže žádný učitel — které žák musí přinést si s sebou na svět. Jsou to hluboký cit, temperament — ale techniku při železném plí a dobrém vedení osvojiti si může každý.

Vidíme-li družstvo žen prováděti nějaký tělocvičný tanec, postřehne zkušený odborník hned, mají-li cvičenky 'dobrou techniku' neb nikoliv. Kdyby učitel hudby do-

pustil se té chyby, že by bez průpravných cvičení technických počal se žákem studovati hned nějakou obtížnou klasičkou skladbu, prozradí žák hned na počátku své hry námahu, nejistotu, falešné tony budou se nám v sluch přímo zařezávat a my na místě abychom měli z přednesu nějaký požitek, prožíváme chvíli trýzně a dychtivě čekáme, brzo-li náš mučitel dospěje ku konci skladby. A to jest právě, čeho se při našich veřejných vystoupeních stále v tomto oboru cvičení tělocvičných dopouštíme: Bez nevyhnutelných cviků průpravných, bez nevyhnutelných cviků technických dáváme cvičenkám prováděti těžké sestavy a následek toho jest, že 1) naše tvorba tím těžkopádným prováděním trpí, 2) že tělocvičný tanec na místě aby diváka přesvědčoval o účelnosti cviků těchto, puď k nim spíše předsudek, odpor, pcněvdž co cvičením tím ukázati chceme, uhlazenost, jistotu, ovládnání těla ve všech různých polohách, to zde schází a divák stává se svědkem pouhého pitvoření, které místo obdivu vyvolává útrpný úsměv.

Naši evičitelé dopouštějí se jiné veliké chyby při předvádění cviků těchto a tou jest: že celému oddělení, celé třídě dají provésti tělocvičný tanec a nevezmouce v úvahu to, co nejslabší evičenky dobře provésti jsou s to, snaží se vytvořiti sestavy co nejobtížnější. Cvičitel chce ukázati, co vše dovede vytvořiti a zapomíná, že při této chybné metodě — vlastně při nedostatku metody — jeho tvorba nejvíce trpí. Když jsem jednoho bratra evičitele na to upozornil, odpověděl: "To se lehee řekne — ale celá třída o průpravné eviky nedbá a při veřejném cvičení nesmím žádnou vynechat. . . . A tu je obtížno, zachovati se dle svého návođu."

Dobře, tak si o té výmluvě trochu promluvíme: Když celá třída o průpravné eviky technické nedbá a evičitel tak jest pod vlivem evičenek, že by se neodvážil žádnou vynechat — pak at' nenamáhá mozek svůj vymýšlením obtížných, dlouhých sestav a sestaví si eviky jednoduché, všem evičenkám přístupné. Jednoduchá, snadná cvičení, vzorně provedená prospějí naší společné věci více, nežli sestavy nejkrásnější, ale špatně provedené.

Jiná cesta: Začni cvičení přesně v určitou hodinu — at' ani minuta času cvičení věnovaného, není zmařena. Tím získáš hojnost času. Oznam, že po každém cvičení věnováno bude 15—20 minut průpravným technickým cvičením pro tělocvičné tance. Které evičenky jsou dychtivy eviky ty si náležitě osvojiti a s jich pomocí na uhlazenosti a lehkosti pohybů získati, ty se po cvičení zdrží a s chutí základním cvikům se věnují — a ony pak jediné oprávněny budou k tomu, předvésti před veřejností vrchol klasičkových cviků těchto. Mohla by některá evičenka činiti nároky, aby do tohoto družstva zařaděna byla, kdyby se základním cvikům vyhýbala?

A na konec ještě těchto několik pokynů bratřím evičitelům: neříkej, že to neb ono evičenky chtějí neb nechtějí — tím dokazuješ, že ony vládnou tobou a ne ty jimi. Vytkní si přesně svůj program a pracuj dle něho a nedej se strhnouti s cesty tu a tam nějakou poznámkou, neb kyselou tvář. Tím by jsi ukázal jen slabost — a slaboch nehodí se za učitele, vychovatele — a nezapomínej nikdy, že chceš-li něčemu naučiti, t. j. řádně naučiti, že musíš na prvním místě eviky sám vzorně ovládati — neboť často v nesprávném, nedbalém cvičení — at' již prostných neb cviků tanečních — jako v zrcadle odráží se nedbalost, nesprávnost, nehotovost samého evičitele.

Co řečeno bylo o technice cviků tanečních, platí stejnou měrou o technice našich cvičení prostných — nedostatek methodického postupu v prostných bje posud až příliš často nepěkně do očí při provádění prostných před zraky veřejnosti a jest nejvyšší čas, aby náš list na tyto vady nebyl nucen stále poukazovati.

Technická hlídka.

Letní učitel'ský kurs "American School of Physical Education" v Chicagu skončil 3. srpna a všeobecný úsudek byl, že byl to nejzdražilejší kurs ze všech až dosud pořádaných. Účastníků obého pohlaví bylo na 40, téměř ze všech států Unie a viděl jsem mezi posluchači i zkušené již učitele a učitelky. Poměr mezi posluchači a učiteli byl velice srdečný a bylo mi působiti v takovém kruhu, kde tolik lidí z různých končin Unie pracovali společně jako jedna rodina. A to jest, co se mi v eizích kruzích odborných tak líbí: všichni cítí, že pracují k jednomu společnému cíli a lnou k sobě proto co bratři a sestry a jak každý ochoten jest pomoci i radu poskytnouti, tak ochoten jest radu a poučení přijmouti. Kéz by takový poměr zavládl jednou mezi našimi evičiteli českými!

Bratři v Minnesotě projevili při mé návštěvě mezi nimi přání, aby vydáno bylo anglicko-české názvosloví cvičení pořadových, prostných, cvičení náradím — tak aby ti bratři, kteří se častěji stýkají s eizími kolegy, byli s názvy technickými seznámeni. Myšlenka ta dala by se snadno uskutečniti, kdyby se ukázala i jinde spisku takového potřeba.

Br. Sedlák, společný evičitel, působící v Župě Střední odputí mi, že cituji zde jeho názor, vyslovený v listě soukromém, ale pokládám výrok jeho za dosti důležitý, že rád s ním ostatní bratry seznamuji. Br. Sedlák mezi jiným píše: "Tu jsem poznal, že jinak nutno zde si vésti než ve vlasti, abychom nejenom získali do našich tělocvičen rozence americké, nýbrž vhodným jednáním tyto udrželi." — Jest vidět, že jest br. Sedlák nejen dobrým Sokolem, ale též bystrým pozorovatelem, a sám záhy postřehl to, co "Sokol Americký" hlásá už po celé dvaetiletí. Nedovedeme-li zdejší mládež získati, jest to vinou naší — "Sokol'ské kaprálství" — kterému někteří říkají neprávem "kázeň", vypudilo z našeho středu mnoho nadějných mladíků, ale žel, i v našich řadách jest mnoho takových, kteří "oči majíce, viděti nechtějí . . ." a takové je marno přesvědčovati.

Když přimlouval jsem se kdysi za ústřední tělocvičný ústav Sokolstva chicagského, který by náš americký dorost více vábil nežli naše tělocvičny nynější, které vyhovovati musí celé řadě jiných účelů, byla myšlenka ta odmítána s výsměchem a nejednou slyšel jsem: "Je to marné — tělocvična pouze by byla břemenem — nevyplácela by se — my musíme míti v síni nějaké jiné zdroje příjmů." Jako odpověď na tuto námitku podávám zde zprávu říditele tělocvičného útavu Hebrew Intitutu: "Tělocvična tato (podrobná zmínka o ní uveřejněna byla v min. čísle Sokola) otevřena byla veřejnosti 28. června. Cvičenců přihlásilo se v prvních dnech 221. Na příspěvech od evičenců vybráno bylo \$1,052.45. Poplatky za skříně, v nichž si evičenci nechávají evičební obleky, obnášejí \$125.83. Za ručníky v plovárně vybráno \$27.00. Za půjčování koupacích obleků \$39.55. Tedy ode dne otevření od 28. června vybráno bylo celkem z tělocvičny \$1,244.83. Nuže, bratři, jest možno, aby se ústav takový vyplácel? A což ten zisk po stránce výchovné — nevyvážil by dvakrátě užitek hmotný? Leč žel, že musím opakovati tak často u nás slyšená slova: "My už jsme takovými a jinými nebudem."

Včasné usnesení učinil v jedné schůzi náš technický výbor N. J. S. a sice, "aby Jednoty, chtějíce se súčastniti nějaké tělocvičné manifestace eizí, dříve obrátily se na technický výbor, který vše náležitě vyšetří a podá své dobrodzání, je-li Sokolstva důstojno se súčastniti se anebo nikoliv. Stalo se totiž nejednou, že nějakému americkému klubu napadlo uspořádati "athletický karneval" (už to by mělo sokoly od účastenství odraditi) a jelikož klub sám evičenců nemá, obrátí se obyčejně na školy a Sokolstvo,

aby přišlo vyplnit program. A aby učinil podnik svůj přitažlivějším, nabídně nějaké medaile jako odměny. Tím získá se něco školních, po odměnách bažících atletů — ale Sokolstvo se vystupováním při takových příležitostech jen zahazuje! Aspoň my Sokolové měli bychom míti trochu hrdosti v sobě a nebýti ochotni stávat se volavkou, kdykoliv nás cizinec obdaří vlídným pohledem a kývne si na nás, abychom mu šli vyplnit program! Doufám, že usnesení technického výboru učiní tomuto nedůstojnému tahání Sokolstva po "cizích karnevalech" na vždy konec!

Bratří! zašlete technickému pořadateli zprávy do této rubriky — at' víme, co se v našich tělocvičnách děje! obnovená činnost, změny evičitelů, stav tělocvičných škol — o tom všem měli bychom se v této rubrice dočísti.

První státní cvičení a závody Sokolů v Minnesotě.

"Minnesota je sokolským hnízdem, jemuž musíme věnovati všemožnou podporu. . . ." tímto upozorněním počinám svoji zprávu o prvním státním cvičení a závodech našich bratří v těchto severních končinách Unie a dodávám k tomu: "Zde podán byl opět důkaz, co jest s to doefliti neumorná snaha nadšených, obětavých jednotlivců, kteří nedají se zastrašiti překážkami, jichž nadšení neochladí první nezdár, kteří vidí před sebou jediný cíl a k cíli tomu kráčí vytrvale, posilňování jsouc jen láskou k naší společné věci a vědomím její důležitosti."

Nechej tím snad říci, že první toto veřejné vystoupení bratří minnesotských bylo v každém ohledu vzorné, dokonalé, že po stránce technické nelze ničeho vytýkati. To nikoliv. Vždyť i tam, kde máme již právo očekávati, aby cvičení naše stala se zdrojem poučení cizincům, stále a stále jsme nuceni poukazovati na četné slabé stránky, na křiklavé nedotatky. Vím ale, co to znamená, pracovati bez pomoci, vím co to znamená, vzpružiti činnost sokolskou v krajích, kde pro naše snahy, pro naši práci výchovnou nebylo posud v širších vrstvách porozumění — a proto přes to, že vystoupení našich bratří neslo ještě ráz primitivnosti, přiznám se, že nadšen byl jsem výsledkem práce za poměrně krátkou dobu — poněvadž v tom nadšení, jehož jsem byl svědkem, vidím záruku skvělých výsledků v budoucnosti! — —

Když po příjezdu do St. Paul, v hotelu zbavil jsem se prachu, nasbíraného dlouhou jízdou, odebral jsem se do národní síně, kde má Sokol svůj stánek a zastihl jsem zde dva naše evičitele, bratry Drassala (St. Paul) a Chotta (Owatonna) pilně zaměstnané přípravami pro závody, které na ostrově Harriett, objímaném mohutnými rameny řeky Mississippi, odpoledne zahájeny býti měly. A zde již měl jsem příležitost postřehnouti, co obětavosti a sebezapření se strany bratří evičitelů jest třeba, aby v práci neochabovali, ale vytrvale, nezdolně pracovali dále. Z ohlášených zkoušek dopoledne musilo totiž sejíti pro nedochvilnost sokolek, které povinnosti své vůči celku, tu dobrovolnou kázeň, o níž my tak rádi mluvíme, neběfou patrně na příliš velkou váhu. Pokládal bych, bratří a sestry, cestu mezi Vás za úplně zbytečnou, kdybych nevytkl Vám vše, co se mi nelíbilo, kdybych nepoukázal na všechny nepřístojnosti, které v našich řadách trpěny býti nesmí. Sokol není jen pouhým gymnastem nebo atletem. Sokolství znamená více — ale o tom jindy. Dnes jen slovo o té dobrovolné kázní. Postavíme-li si v čelo své vůdce, pak jedině slovo jeho musí postačiti, abychom uposlechli. My nejen ochotni, ale přímo dychtivi musíme býti, jemu pomáhati, přichylností těžký úkol jeho snažším mu činiti — svoji dobrovolnou účastí ho v práci povzbuzovati. Co dobrých a poměrně

mladých sil již naše řady na vždy opustilo — a proč? Poněvadž ti, kdož ty dobré síly v čelo si postavili, svoji nevšímavostí, nedochvilností, neochotou, liknavostí, veškeré nadšení v nich ubili a zbavili je víry v budoucnost. A to jest, bratří a sestry, první, před čímž vás varuji. Máte nadšených, obětavých pracovníků málo — važte si jich! —

Odpolední závody byly přerušovány poněkud deštěm, který sice nebyl tak mocným, aby závody na dobro přerušil, ale byl dosti nepříjemným, aby hladkému postupu závodů značně překážel. A když viděl jsem vedoucího, bratra Drassala na kůži promoklého pobíhati po evičišti a pobádati k pokračování, když viděl jsem jak bratří v dešti na mokřém náradí stále a stále o výkony se pokouší, ustoupily rázem nepříjemné pocity, jež zmocnily se mne při ranní nezdařené zkoušce, neb zde viděl jsem před sebou obraz pravé sokolské houževnatosti, příkladné vytrvalosti, která ani nepříznivou povětrností nedá si v práci překážeti.

Po závodech odbývána byla večer v národní síni porada bratří evičitelů, již účastnili se též činovníci Župy Střední, bratří Filip a Hašek z Cedar Rapids, a předmětem jejím bylo posláni společného evičitele do Minnesoty. A tu opět jsem se přesvědčil, že dobře učinily Výk. Výbor a Župa Střední, že rozhodly uspořádati tak zvaný evičitelský kurs cestovní. V různých osadách Minnesoty žije hojný počet nadšených, schopných bratří, jimž třeba jest jen ukázati cestu — ale poměry jim nedovolují v jiném městě evičitelského kursu se účastniti. A nemohou-li oni pro odborné vědomosti přijíti k nám, jest povinností naší, odborné vědomosti zanést mezi ně — at' už způsobem jakýmkoliv. Tot' naši první povinnosti! Zde šetření penězi není na místě! Staří pracovníci již ohlížejí se, kterým mladším silám by další vedení svěřili a na nás jest, abychom si mladé síly oddechovávali! Co platna nám bude plná kasa, když řady naše budou řídnouti, když v práci výchovné budeme ochabovat? — Po delším rokování bylo usneseno za všeobecného souhlasu, aby cestující evičitel br. Sedlák zatím věnoval pozornost větším městům a Minnesotu aby navštívil po žních, kdy všichni bratří budou mítí více volného času přednášek jeho se účastniti.

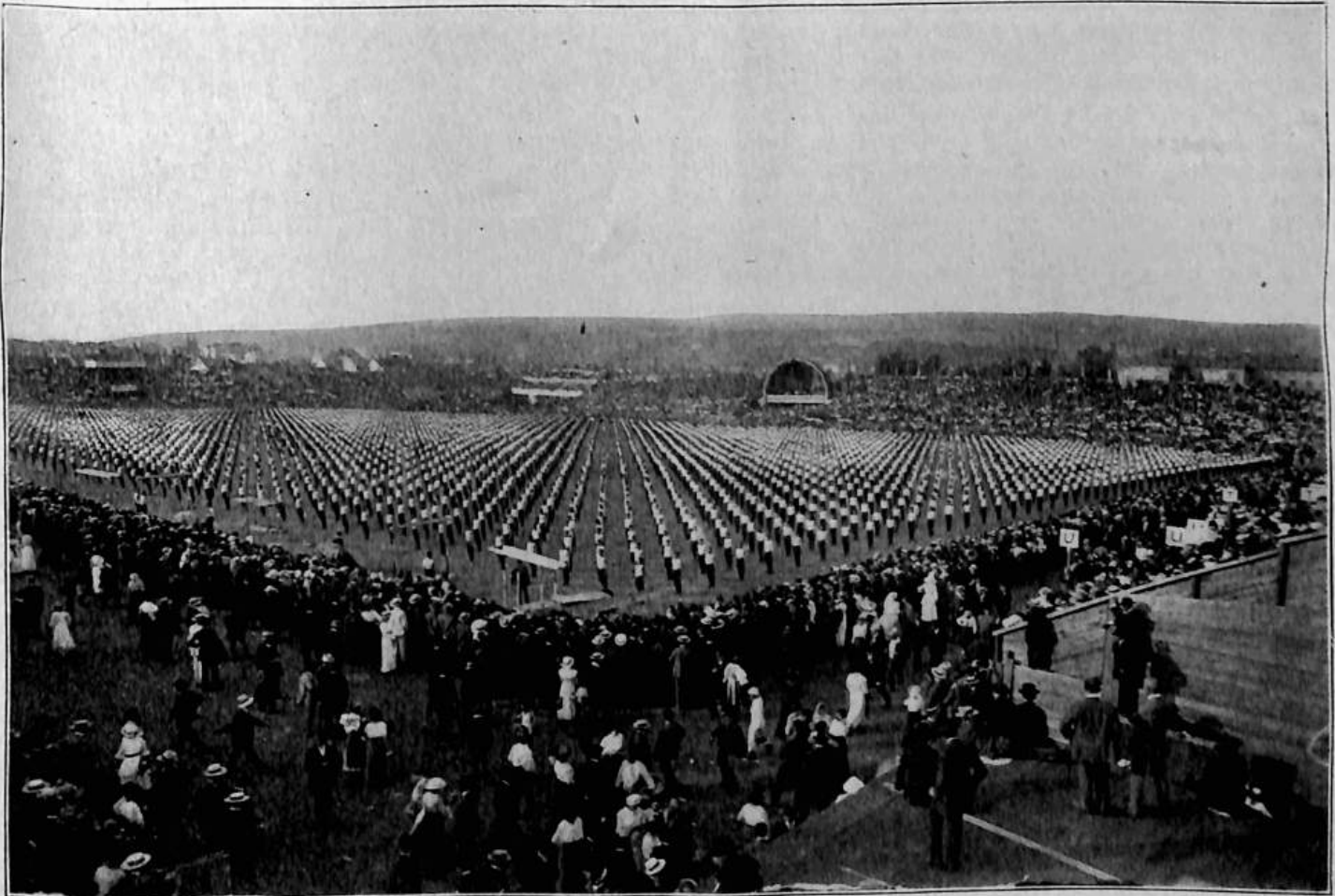
V neděli ráno pozdravila nás obloha hněvivě zachmuřená a zdálo se, že učiní nový pokus přípravné práce státních sokolů úplně zmařiti — neboť neděle měla býti korunou Sletu. Však čím více se blížilo poledne, tím více mraky řídly a o jedné hodině, kdy od národní síně průvod v ustanovenou hodinu hnul se ulicemi St. Paulskými k rozkošnému ostrovu, měli jsme ten nejkrásnější den, jaký si jen lze přát. Průvod, jehož účastnily se téměř všechny svobodomyšlné spolky a přítomní hosté, byl vskutku velkolepý. Na ostrově, když bylo odbyto nevyhnutelné fotografování, přikročeno bylo bez průtahu k pořadu slavnostnímu a bylo mi řečeno, že přítomno jest více než 6.000 osob. Účastenství to zajisté krásné a povzbuzující. Shromážděné oslovil pisatel, poukázav v řeči na pravý význam práce sokolské a po jeho řeči přikročeno bylo k veřejnému cvičení, které přítomnými davy, mezi nimiž bylo i mnoho cizinců, sledováno bylo s potěšitelným zájmem. O cvičení dětí — jak chlapeů a děvčátek musím říci totéž, co napsal jsem nejednou o cvičení malých dětí při jiných našich vystoupeních: Sestavy pro útlou mládež byly příliš složité. Při náeviku, který zajisté vyžadoval dosti času, pracovati musil více duch nežli sval. A toho měli bychom se dnes již vystříhati. Říd' me se tímto pravidlem: uložíme-li nějaký fysický úkol svému tělu, dáme mu úkol takový, jaký sněsti jest s to nejslabší část' jeho těla. Jsme-li obdařeni mocným svalstvem na pažích a nohou, ale trpíme slabostí trupu, zajisté nebudeme zvedati tíhu, jakou by vzeptí mohly paže, poněvadž víme, že bychom tím pokusem

(Dokončení na str. 245.)

ským Sokolským svazem ve prospěch válkou postižených krajanů ve starých vlastech. S mravním výsledkem může být výbor úplně spokojen, neb programu věnoval velkou péči. Byl předveden živý obraz Slovanstva, řeči anglické prof. Millera, přítele to Slovanů, z Oberlinské university, řeči české pana Švarce, který jako zde rozený Čech, podílí se na národních pracích. Slovanské pěvecké sbory zapěly: "U boj", "Hej Slované" a "Nad Tatrou se blýská"! Hudba chvalně známých bratří Hrubých vyplnila program nejlepšími čísly úplně zdarma. Těloevičný program sestával ze evičení mužů, 58 evičenců, ze sedmi jednot. Cvičena slovácká župní prostoná, musí se podotknouti, že ač byly zkoušky tří, nebyly moc platny, neb nebyl roztup proveden správně; mladší Sokolky od S. Cleveland, počtem 16, evičily tance a ozdobné kroky bez dovolení výboru pořadajícího. Čistý

Slavnost měla program velice dobrý, skládající se ze zpěvů českých pěveckých sborů, řečníkem anglickým byl prof. Miller, českým prof. Král. Slavnostním předsedou byl pan Švare. Byly předneseny krásné řeči, přítomnost obecnostva též velká. Kdo řečníky nemohl slyšet, chodil raději po parku. Hudební program vyplnila městská kapela, řízená p. Hrubým, též zdarma.

Jak jsem pravil, mnoho lidí odcházelo, neb vítr odnášel nám řeči i hudbu vesměs českých kusů nad jezero, tak že málo kdo slyšel vše. Výbor onen, ve kterém naše jednoty byly zastoupeny, vydal obsažnou brožuru českou od pana Šnajdra, dále anglickou s programem. Obě brožury byly rozdávány zdarma; též výbor opatřil každého Čecha odznakem Husovým. Výbor onen bude pracovat též společně se Sdružením Nár., hlavně na politické akci, na kterou jed-

Poslední z upomínek na slet v Brně 1914.

výtěžek byl odevzdán Srbskému Pomočenskému výboru, asi 360 dollarů, neb jejich národ jest v tísní největší, jak onen výbor, s Čechy v čele, usoudil.

Další událost pro Sokolstvo důležitá a to oslava 500 letého upálení Mistra Jana z Husince, odbývala se v neděli 4. července v Gordon Parku. Slavnosti předcházela průvod Slovanského Sokolského Svazu, který nebyl silný, alespoň ne z jednot českých a to Nár. Jednoty Sokolské. Zmíním se o počtu bratří v krojích a to bratří starších, neb evičící členstvo kroje nemá. Ze 200 členů Sok Čech šlo v průvodu 15 s trubačským odborem; ze 160 členů Sok. Cleveland asi 18 a z 99 členů Sok. Nová Vlast 23 členů v kroji a 12 bez kroje (v kroji 2 evičící členové.) Bylo vidět, jaký zájem jest mezi našimi jednotami, kdežto ostatní jednoty byly zastoupeny velmi čteně.

nota naše povolila \$25 z pokladny a sbírkou mezi členstvem sehnalo se dohromady \$95 již teď a bude ve sbírce pokračováno. U druhých jednot se děje podobně. Byly náhledy, že mělo sokolstvo vystoupit první a samo, a že by jsme dále byli než teď. Župní výbor uveřejnil ale souhlas v časopise zdejším s prací Nár. Sdružení a myslí je vydatně podporovat!

Třetího tohoto měsíce odbýval též "Kat. Sokol" svoje župní závody na západní straně. Nepracoval jsem onu sobotu a proto umínil jsem si pozorovat ony Čechy s neoprávněným jménem Sokol. Plakáty oznamovaly začátek v 8 hodin, ale já, ačkoli v 9 hodin jsem přišel, viděl jsem teprve snášet nářadí. Než jsem šel, vzal jsem si do kapsy pár sirek, neb loni br. Jirásek oznamoval, že oni sokoli jsou veleí kuřáci, — mrzí mě to když jsem požádán o sirku a

nemám ji. Nesklamal jsem se, neb hochy, které jsem první ve cvičícím úboru viděl (2 hoši) již cigarety kouřili. Asi za půl hodiny nastoupile k závodům 50 cvičenců. Sledoval jsem družstvo první o čtyřech členech na hrazdě, bradlech, koni a skoku do výšky. Byl cvičen jeden povinný a jeden volný výkon. Oni čtyři cvičili elegantně a čistě, skok nejlepší byl 5.3 do výšky. Druhá a třetí družstva sotva která byla nacvičena, třetí zvláště ne, byl totiž v povinném výkonu na hrazdě a vzepření pravou nohou zevnitř, z celého družstva, to ani jeden po 3 minutovém komihání neudělal. Při volném výkonu jednoho cvičence jsem slyšel soudece: stupeň nula, 5 na provedení. Nevěděl jsem, že možno známkovat stupeň 0 nějakými body. Na závodisti obecenstvo nebylo mimo dvou kněží, kteří se o vše zajímali. Že začalo pršet, neviděl jsem ze závodů více, byly prý skončeny v neděli. Při skoku o tyči jsem viděl u prkna mezi stojany hezky hlubokou jámu byla-li do ní tyč zabodnuta opřením se o ono prkno, pak tyč nikdy neshodila, což jest praktické, tyč totiž nikdy nelétěla ku předu.

Neviděl jsem veřejné cvičení v neděli neb každý Čech, mimo katolíků, byl na oslavě Husově! Byl jsem přítomen večerní akademii skládající se ze zpěvů, živého obrazu dvě hlavní prý čísla pro tenor a housle, byla v rukou dvou členů spolku **svobodomyslných!** Bylo odevzdání cen jedním knězem, řečníkem byl nějaký pan Straka z Chicaga, který opakoval to, co loni z Detroit bylo oznámeno: o právu katolíků na Havlíčka katolíka, o právu jich na Tyrše, založil prý Sokola, ne ale nevěreckého, Tyrš byl prý katolík, psal i katolické básně, a jedna z nich jako na důkaz pravdivosti tohoto tvrzení uveřejněna ve Věstníku. Příště uvedeme, aby čtenář mohl z nít to Tyršovo katolictví vyčíst. Pověděl obecenstvu, že Hus byl katolík nevinně upálený tak jako panna Orleanská a nějaký Kalvinista. Z řeči onoho pána skoro dopadlo, že snad Hus v Římě za svatého vyhlášen bude! Přednášel rozčileně a urážlivě, což účinku nebude mít, neb jednou jsem slyšel: "přátelé, kdo nadává, ten prohrává." Obraz Tyrše byl na jevišti též v sokolském kroji, který kněz pan Červený **kanibalským úborem** loni o veřejném kat. sokola nazval. Ku konci řečník oznamoval **jistě** vítězství kat. sokola nad oním nevěreckým, oni jsou prý následovníky Tyrše a jeho hesla: **v zdravém těle zdravý duch.** Není radno podceňovati jejich pokrok, aniž zmenšovati jejich počet, který je značný, ale nezůstane to ničím jiným než opičením se po organisacích našich.

Anton Bilý, od Sok. Nová Vlast.

Lorain, O., 15. července 1915.

Brzy-li pak již něco do Sokola napíšeš pravil mi nedávno br. dobrý a tak mi připomenul povinnost již jsem na sebe vzal po přestěhování se býv. dopisovatele a tajemníka br. Navrátila do Clevelandu. Opustil nás bratr jakých bylo málo, vím že nestojí o nějaké pochlebování, ale br. milý odpust', že se o tom zmiňuji, však víš jak to zde chodí, tedy vřelý náš dík za to, co jsi pro jednotu zde vykonal. Je nám alespoň útěchou, že členem našim nadále zůstaneš — znáš jak citelně se nás dotkne ztráta každého člena.

20. června uspořádal br. Sakryd, jenž sem z Clevelandu každou sobotu dojíždí, slavnost zakončení vyučování v naší svobodomyslné české škole a zároveň oslavu Husovu. Kdo bra. Sakryda zná, ví že slavnost byla velice pěkná, zvláště dojaly ty dívky maličké odříkávající krátké verše a to plynule česky. Náš srdečný dík br. Sakryde za námahu a obětování se.

4. července pořádali jsme společný výlet s br. chorvatskými a slovenskými. Měli jsme velice pěkný program cvičební připravený, žel že pokazilo se nám následkem té přízně sokolské, kterou lid náš tak "dobře" osvědčuje.

Rázem třetí hodiny odpoledne nastupují veškerí členové a dorost cvičící, a hned počíná cvičení 7 hochů českého Sokola 4 sestavy s tyčemi. Cvičení samo nemohu posuzovati, nechám br. Tichýmu, jenž nás co zástupce župní navštívil. Hoši odchází a nastupuje 18 děvčat ku cvičení s praporečky, po nich mělo nastoupiti 6 žaček od 14 roků ku skupinovým cvičením s bar bell, žel že dvě z nich na poslední chvíli odpřely cvičit a tak vedoucí musil cvičení pozměniti a se čtyřmi provésti. Jak toto na něho účinkovalo, může si každý br. pomysli. Následují cvičení prostná členů a pak dvě družstva na hrazdě a bradlech se střídáním; návštěva byla slušná, ale výsledek pochybný jak hmotný tak mravní, neboť kterýsi dobrodinec náš poštvál na nás policii a tu pochopitelno, že další zábava nebyla již tak srdečná.

Ku konci pak ještě, kdy pak se vy dva Frantové rozhoupáté a do cvičení přijdete?

S přáním mnoha zdaru Alois Nezbeda.

Owatonna, Minn., 18. července, 1915.

T. J. Sokol Owatonna pořádala Husovu oslavu společně s národními spolky zdejšími v síni řádu Minnesota Č. S. P. S. dne 27. června. Řeč přednesl br. Emil Tůma ze Cedar Rapids, Ia. Účast nevelká, asi 300 hlav. Zpěv přednesen odborem Sokola a ostatní čísla hudební 15členným orchestrem. Slavnost byla pořádána výborem, v němž zastoupeni polovinu Sokolové. Na zdar! Sršeň, starosta.

Milwaukee, Wis., 24. července 1915.

Radostně chopím se péra, bych opět mohl naší veřejnosti a sdělit úspěch našich boreů při minulém závodě a cvičení spojených turnérů v Milwaukee, v neděli dne 20. července 1915 a to v Pabstově parku. Závodů účastnili se Sokolové, němečtí turnéři jižní a západní strany, Bahnfrei a turnéři švýcarské, v počtu asi 50. Návštěva v Parku byla veliká. Naši borei po velkém utkání dobyli čestného místa, ceny druhé četové a náš mladistvý a velice nadějný borec br. Jan Neuhoefler získal ceny třetí a br. Fr. Kříž ceny páté pro jednotlivce, což jest výsledek pěkný, při tak velkém počtu výborných přeborníků. V našem kruhu je více mladých a velice nadějných sil, a ty v krátké době stanou se velkými soupeři v poli těloevičném všem závodníkům. Nuž, jen svorně tak dále, hoši, pracujte ve prospěch Váš vlastní, ve prospěch Vaší Jednoty a pro čest českého Sokola v Americe, by v příštím roce dosáhli jste rozhodně ceny první, která Vás nemine, když vzorně a pravidelným návštěvováním Vaší těloevičny připravíte se na vystoupení toto.

Avšak nyní malou zmínku, co se týče společného vystupování našich Sokolů a Sokolek s cizonárodovci, turnéry, zvláště — Němci.

Již minulého roku a letos opět bylo rokováno o tom, máme-li nadále s německými turnéry společně vystupovati a s nimi závoditi na výročním výletě spojených turnérů.

Více bratrů bylo proti vystupování tomuto — jedině z té příčiny, že naši soupeři jsou z Německého národa. A nyní válka sama dodala tomu více ohně, zvláště teď, když docházejí zprávy z Čech, jak jest s našimi bratry zacházeno v Čechách rakouskou vládou — německou. Já též jsem se stavil proti spojenému vystupování tomuto a sice z národního stanoviska, avšak rozvážíme-li si věci samotné správně, došel jsem toho náhledu, že závody a cvičení tato mohou nám jen prospěti, a to nejenom nám samotným Sokolům — těloevičným vystupováním ve prospěch Sokolstva — nýbrž i české národnosti zde v Americe, když svým vzorným vystupováním **tělesnou i duševní silou**, překonáme národy jiné, když dobitím čestných míst a cen, zvítězí **český Sokol** nad cizonárodními turnéry, v tomto případě zvláště — Němci!

A tomu našemu dorostu též tím se dá příležitost měřiti své síly, tito s chutí budou pěstovati těloevik, budou

navštěvovati naše tělocvičny, stanou se dobrými Čechy a posílení pouze národní práci, a vědouce, že mohou vystupovati veřejně a podílet se na závodech a cvičeníh jiných národů, neustanou v práci své, ale vždy více a živěji vrhnou se ve vytknuté jim cvičení, by řádně připraveni, mohli překonati své soupeře, zde v Milwaukee, hlavně — Němce!

Bratří, myslím že podobným vystupováním českému národu bude věnováno více pozornosti v anglických časopisech, ten náš český Sokol rozletne se ještě více a šířeji po krajinách a velká myšlenka našeho Tyrše se uskuteční.

Protože účastníme se cvičení a závodů spojených turněrů — zde v Milwaukee hlavně německého turnérstva — to neznamena, že chceme s nimi a jim holdovati, je finančně podporovati. Podporovati však vše Sokolskou — **tělocvik** — at' již je to národa kteréhokoliv, je podpora humanitní, ve prospěch zdraví všeho lidstva vůbec!

Proč máme vtoukat mstu a nenávisť našemu dorostu proti dorostu německému — když oba jsou velkou většinou v Americe rozeny a vychovány, neznajíce poměry obou ná-

napne všechnu sílu, by zvítězil a mocně zvolati mohl: "My jsme zvítězili, český Sokol jest vítězem!" A jsem si jist, že srdce každého Čecha, — který uslyší zprávu že Čechové překonali německé zástupce — at' již v čemkoliv, bude hrdě a radostněji tlouci v těle — než — když nesúčastníme se veřejného života vůbec a když o našem národě nebude nikdy nikde ani zmínky!

Tolik chtěl jsem podotknouti a doufám, že můj dopis dojde svého cíle a souhlasu nejen u Sokolstva, nýbrž i od krajanů všech.

Konče, připojuji se k provolání Národního Sdružení, by každý Čech a Slovák vzdal se příslušenství Rakouska, a proto volám k našim krajanům — Sokolům v Milwaukee: "Snažme se přiměti každého Čecha neb Slováka v Milwaukee a okolí žijícího, bez rozdílu náboženského smýšlení, by žádal o Americké příslušenství, učiněme seznam přistěhovaleců nových — navštívme je, požádejme a pomáhejme těmto, by zřekli se podanství tyranské vlády Rakouské, bychom již v nejkrajší době mohli veřejnému tisku podati

Tělocvična Sokola Schenectady, jenž uveden k N. J. S. 8. srpna 1915.

rodností v Čechách? Jsem toho náhledu, že v příští době budeme moci počítati pouze na náš dorost americký, neboť přívál přistěhovalecký se jistě velice již zmenšil a zmenší se po válce tak dalece, že jen nepatrnému počtu našich krajanů bude popřáno opustiti Evropu.

My v Čechách rození, avšak z Rakouského podanství volní američtí občané, kteří známe poměry v Čechách, kteří jsme byli svědky všech těch sporů, nám nikdy nevyminí z paměti co český národ musel již vytrpěti, jak bolně krvácel a dosud krvácí pod jhem Rakouska. Uěme náš dorost historii Čech, vysvětlujme jim onen velký trpný boj českého venkova proti německým zákeřníkům, avšak způsobem takovým, by ne násilím hleděli udolati příslušníky německého národa, nýbrž aby duševní silou hleděli se vypracovati nad národ tento!

A mají-li naše děti míti zdravý duch, musí míti zdravé tělo a toto docílí hlavně neunavným cvičením v našich tělocvičnách!

A já věřím, že ten náš český dorost českého původu, zůstane národu věrným, a dostav příležitost utkati se s německým dorostem v cvičení a závodech tělocvičných,

zprávu, že v našem Milwaukee není ani jediného Čecha, příslušníka krvelačného Rakouska. Každý Sokol necht' koná svou povinnost, by Milwaukee bylo na prvním místě. Na zdar.

Jaroslav J. Hein.

Minneapolis, Minn., 30. července 1915.

Tentokrát s radostí chápu se péra, bych opět, po delším čase, přivedl na světlo jak zde v té studené Minnesotě pokračujem. Mnoho látky "krađu" snad br. dopisovatelé ze St. Paul, ale doufám, že mi bratrsky odpustí, a ne-li, at' též píše! — Od počátku roku z hlavních našich počinů nutno vzpomenouti súčasnosti se evičenců a většního počtu členů slavnostního uvádění Těl. J. S. Montgomery k naší N. J. S., odkudž všichni přinesli sobě milé upomínky. Dále náš dramatický odbor sehrál v eizonárodní síni úspěšně pod řízením br. J. Svobody kus "Staří blázni." Zde však nutno říkati "my" trochu tišeji. Máme zde útulnou a pohodlnou českou národní síň, již vlastní řád "Český Lev" od Z. Č. B. J., ale jeviště v ní nemáme. Kupujeme různé jiné akcie a při tom nevšímáme si svých potřeb. Založili jsme zde českou svobodomyšlnou školu, kteráž zdárně pokračuje, pro-

tože uznáváno je, že české dítě patří do české školy. Bylo by tedy dobře, aby jsme si řekli, že české divadlo patří do české síně, čímž zabijeme dvě mouchy, či odstraníme dvě bolesti jednou ranou. Postavíme-li jeviště v prvním poschodí, získáme v přízemí vchod z předu do síně, a zároveň dosti místa pro stálou tělocvičnu, čímž zbavíme evičence mrzutého i obtížného uklízení náradí po každém evičení, a získáme tudíž jiných výhod. Náš pěvecký odbor účastnil se činně též oslavy Husovy památky, jak zde v Minneapolis pořádané řádem 'Český Lev', tak i v St. Paul pořádané spojenými spolky.

Maje hlavně dnes na zřeteli sokolský slet a závody jednoty Minnesotských, odbývaný v St. Paul dne 10. a 11. července, musím již předem říci, že vše zdařilo se úplně. Mohu se též pochlubiti, že vzhledem k stáří a počtu, naše jednota byla zastoupena důstojně. Br. E. Novák dobyl v druhé třídě 3. přeborné ceny, br. náčelník, Karel Chmelík, první ceny z hrazdy a druhé z bradel. V třetí třídě oddělení vyšší br. Vašek Forst třetí přeborní ceny. V třídě třetí, odd. nižší br. V. Hovorka první přeborní ceny. Z dorostu "naši naděje" Jos. Schramek získal třetí cenu, Jindřich Uhlík první cenu na hrazdě a druhou na bradlech. Fr. Schramek druhou cenu ve skoku vysokém a třetí na bradlech. Sestra Bessie Vávrová získala třetí cenu na prostrná. Soudcovská místa za jednotu naši zaujímali bři. V. Novák, V. Lechnýř, Jos. E. Schramek a Fr. Schramek. Závodů účastnilo se kolem padesáti evičenců, to ze St. Paul, Minneapolis, Hopkins, Owatonna, Montgomery, Nová Praha a La Crosse, Wis. a byly v nejlepším pořádku odbyty. Nebot' tu, jak bohužel často vidíme různých nádhončích a tudíž i soudcové bez všelikých roztrpčeností a průtahů svým povinnostem dostáli. Po závodech byl pak vskutku bratrský večer v Č. S. P. S. síni. Hlavní slet započal následujícího dne o 1. hodině odpoledne, kdy před budovou Č. S. P. S. začal se seřadovat průvod všech místních a okolních spolků. Hoj, tot' modraly se kajdy! Hopkinští Sokoláci přišli s "veselou", přivedli si svoji kapelu, též z Minneapolis "Český Lev" vykračoval si dle "své". Pro dívky evičeři měla každá jednota svoje prostranné ozdobné vozy. V řady mísily se ozdobené automobily a průvod v délce několika čtverců ubírající se hlavním městem na evičiště, ostrov Harriet, těšil se nemalé pozornosti. Nic nepomohly vroucí modlitby zbožných babiček, by přšelo. Slunéčko jakoby naznačiti chtělo, že přeje tomu, co dýchá a touží po volnosti, mile vysílalo své paprsky, zkrátka, byl Sokolský den! — Podrobně pořad rozbírati nebudu, neb neměl jsem času vše pozorovati, ale předuvedu posudek práce na našich metách dle skutečně širší veřejnosti. Přihlíželot' evičením na 9 tisíc diváků všech národností. Zde jeden z nich: "A German Turner" v St. Paul Pioneer Press" píše o vzorném družstvu Župy Střední "Český sokolský sbor podal nám obdivuhodnou ukázkou životnosti, síly a dovednosti, obdivuhodné vytrvalosti, když evičili na výsluní asi hodinu. Dovednost, jakou ukázali na různém náradí, je těžko překonat. Dosud jsem neviděl četnu jim rovnou, to jest tolik mužů první třídy pohromadě během mého 18.letého pobytu zde jako Turner. Je to vzor čety v každém toho slova smyslu." — Provedli jsme, co se zdálo nám nemožností, z čehož plyne poučení, že jest nám třeba jen dobré vůle k práci — neúnavné práci, a pak se dočkáme toho, že práce pravá přinese zdar. Máme zde dobré pole, proč ne tedy výš a výše? Že vše dobrou následují imitace, jest staré. Zde v sousedním St. Paul uskutečnilo se poobčanství jak čert chtěl si dle vzoru pána boha stvořiti člověka k svému pohodlí, ale místo člověka slepil vlka. Mají tam místo Sokola — krkavce! Skoro litoval jsem jejich náčelníka, evičitele, polního kaplana atd. bývalého prý Sokola z Čech, když měl jsem to potěšení spatřiti jich protisket. Hochu, neřiv se, že neklape to! Prázdný klas

nevydá zrna. Pohlédni jen v to obecnstvo, jež jsi si snad představoval v počtu, který by aspoň odpovídal účasti ranní pohobnosti. Tak lid planý zájem jevil jenom v obdivování trápce náčelníka Slovenských Sokolů s ustříhnutými křídly. Měl bys více přemýšleti, třeba to zakázáno, vždyť není každé zapovězené ovoce jedovaté. A za zmínku při tom stojí událost skutečná, nie vymyšleného. "Orlice" i s evičitelem svým byly vyloučeny z evičení "velebným" pánem. Ten je nechee vidět v širokých kalhotech, nařídil jim — Orlicím — nosit při evičení sukně. A že evičitel J. Šimeček tomu nařízení odporoval, upadl také v nemilost. To by mu mělo otevřít oči, tato rána kladivem měla by i Orlice přivést k rozumu a mělo by býti dáno heslo: Potud, a nie dál, chceme být volny a to nejen tělesně, ale i duševně, nedáme si předpisovat, co máme nosit, ani co máme myslet a věřit. Stane se tak? — Udělali jsme si ted' kratší prázdniny a doufám, že pustíme se zas do práce s dvojnásobnou chutí. A čeká nás práce! V zimě očekáváme společného evičitele župy střední, br. J. Sedláka, a naši povinnosti hoši jest, abychom jeho přítomnosti skutečně využítokovali co nejvíce. Bude to jen ku prospěchu nám i jiným bratřím. Tento rok dosud jsme neměli žádné veřejné, na které jsme stálými přípravami k jiným vystoupením zapomněli. Ku předu, zpátky ni krok, bych brzy mohl napsati: "Zdar Župě Severní, sídlem v St. Paul, a necht' žije náš milý pracovník Fr. Drassal, její náčelník! — Na zdar! Vašek Hovorka.

Chicago, 30. července 1915.

Plzeňský Sokol může být s výsledky práce v tělocvičně své úplně spokojen vezmou-li se v úvahu poměry a okolnosti. Cvičení byly slušně navštěvovány jak bratry, tak i sestrami a žaetva bylo hojně. Návštěva evičení mohla být větší, ale nebyla menší návštěvy v letech minulých. Náčelník br. Míkuta, evičitel i evičitelka mají nepopíratelně zásluhu o to.

Psal bych o závodech, kterých se naši hoši účastnili avšak vše mohu shrnout v jedno: naši vždy byli první, zvláště J. Veselý a V. Stránský, tak že naposledy se dostavili na závody jen oni dva, a jeden člen Župy F. T. (Němci již se ani neukázali) kde byli na počet bodů takřka stejní. Ted' máme jak vždy prázdniny. Sokolky, pro které jsou v plovárně vyhrazeny zvláštní dni i Sokolové využítokovají té chladné vody k osvěžení se.

V "Táboře" našem jest též živo, návštěvníci se stírají, jak komu jest možno dostat prázdniny. Výbor, jemuž předsedá opět br. Babka, vyznamenal se tento rok postavením "moderní" jídelny, tak že návštěvníci jsou chráněni jak proti dešti, tak, což jest hlavní, proti mouchám. Nyní může býti spokojen i ten největší výběráček, neb jídla jsou výtečná, protože naše Faninka se v umění kuchařském vyzná. Jelikož se nám tam začínají stěhovat obchodníci z Blue Island Ave., a to zrovna na naší ulici, doufám, že ta naše bouda stoupne v ceně. Na příští rok br. A. Lurie aby mohl zajet k svému paláci s automobilem dá ulici vydlážit, abychom se aspoň vyhnuli platu. Br. J. Šiman, ač jest ted' mnoho zaměstnán co městský písař, na tábor nezapomíná. To jezero Michigan každého táhne, jen kdyby bylo počasí příznivější.

Holas.

New York, N. Y., 31. července 1915.

V neděli 4. července navštívil jsem závody a veřejné evičení Župy Michael Hodža T. S. J. S., které pořádané v parku Privrackého ve Staten Island. Závody řídil župní velitel Ant. Myliveček. Na závodě prostrných podílelo se 8 družstev Slováků, jedno družstvo Chorvatů a dvě družstva T. S. J. S. New York, jednoho z nichž byl jsem členem též já. V pořadovém závodily sbory 1. 5. 109. 223 T. S. J. S.

V závodě prostrném započato v 10 hodin ráno. Dosti nepěkně se vyjímalo, že každé družstvo evičilo jinak polohy

paží a rukou, či vinou nevím. Závody v pořadovém se nepodařily, poněvadž někteří protestovali proti vedení toho kterého sboru velitelem neb podvelitelem župním.

Po pořadovém odbyty zkoušky všech evičení v sále.

Veřejné samo započalo ve čtyři hodiny odpoledne. Někteří evičící nastoupili v sále a pochodovalo se do parku, kde utvořen čtverec a deputace Chorvatského Sokola zaujaly místo uprostřed. Br. Bulaň uvítal přítomné a představil slavnostního řečníka, Sokola Kočího. Řečník poukázal na význam Sokolstva a jeho účel, podotkl, že Slov. Sokol vyspělostí svojí nemůže se ještě rovnat Sokolu českému. Poukázal, jak roztroušeni jsou Slovanští národové a že Slov. Sokol bude hledět a pracovat pro spojení všeslovanské, a nejdříve pro spojení se Sokolem Českým. Dále poukázal na chladnost slovenské mládeže k Sokolu a že mnoho jest Slováků bez národního citu.

V Evropě, kde děti slovenské jsou vychovávány řečí cizí, pod správou Uherskou, nemožno tak pracovat jako zde, ve svobodné Americe, kde pracovat možno, třeba přiložit

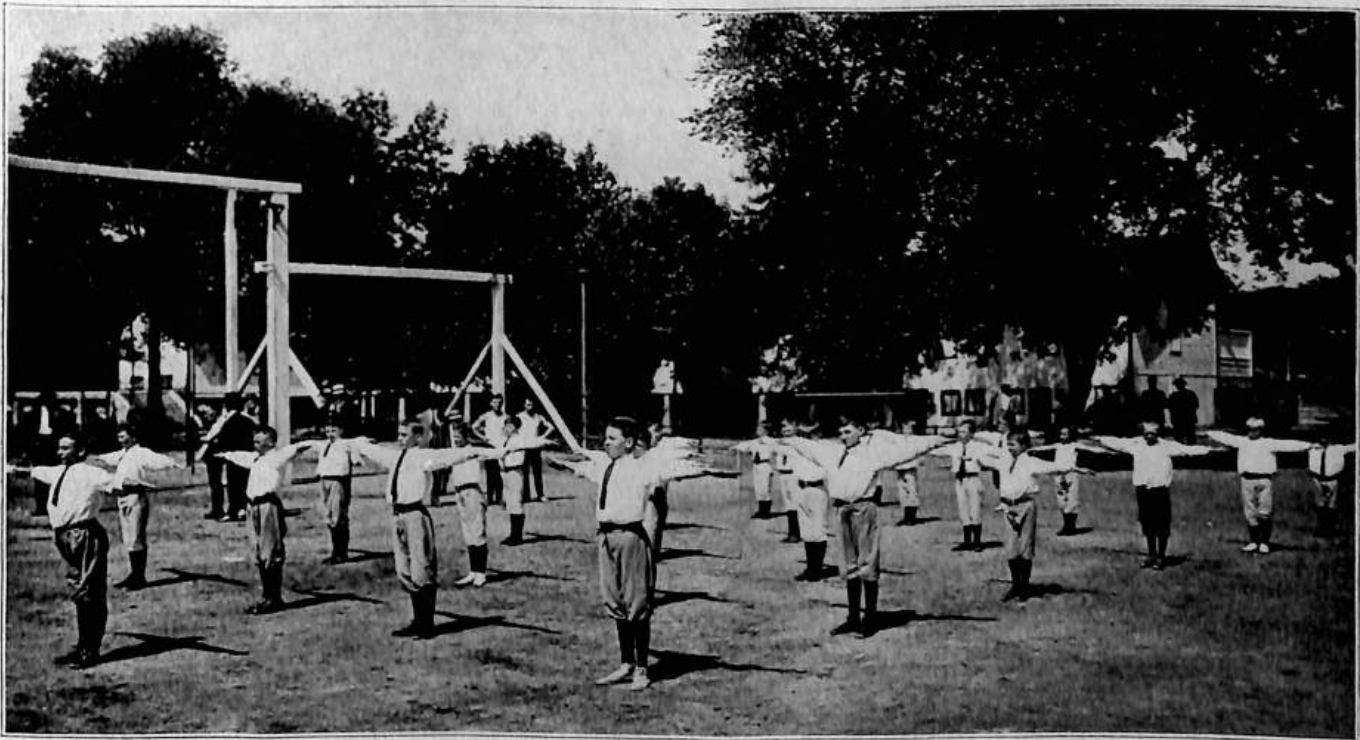
Přikročeno k vlastnímu evičení. 1. 52 žáků od 8 do 14 roků evičili 4 oddíly prostných v šestistupu. Cvičitel br. Mysliveček. Cvičení bylo dobře provedeno, ač není dobře, aby evičenci osmiletí evičili evičení, které se hodí pro evičence 14leté, ale jak jsem pravil, bylo dobře provedené, lépe než evičení členů.

2. Cvičení 42 žáček, mohly být též od 8 do 14 roků staré. Cvičeno v šestistupu, tři oddíly prostných a ozdobné kroky. Cvičitel br. Mysliveček. První oddíl začal trochu nejistě, ale ku konci se zlepšilo. Při druhém oddílu postavil evičitel dvě starší evičenky do zadu, tak že to těm malým lépe šlo. Při třetím oddílu se některé pletly a evičily v levo místo v pravo.

3. Zpěvokol místních sborů zapěl mužský sbor.

4. 14 žáků 15. sboru evičilo tři oddíly prostných s činkami ve dvojstupu. Cvičitel br. J. Jaško. První oddíl 16 dobé evičení čtyřikrát v pr. a čtyřikrát v l. a pak čelem dovnitř, velmi dobře provedeno. Ač evičení pěkné, přec jen dlouhé sestavy.

Fotografoval R. Smutný z Chicaga.

Cvičení hochů při Prvním sletu a závodech v St. Paul.

ruku k dílu a vyzýval přítomné, aby se chopili práce, nebojte se ničeho a za příklad uvedl národ Srbský. Dále poukázal, že mnohokrát byli Slované zklamáni svými předáky, ale to že nemá je zrazovat v další národní činnosti a že mají se spoléhat více na sebe a ne na někoho jiného.

Za Sokoly české promluvil Sokol J. Modr. Řekl, že toto veřejné evičení připomíná mu poslední slet všesokolský v Praze. Poukázal na pronásledování Sokolstva v Čechách vládou rakouskou, která fondy sokolské zabavuje, předáky zavírá a hrozí všeobecným rozpuštěním. Doufá, že nebude nadarmo obětováno těch 45.000 příslušníků Č. O. S., kteří teď jsou hnáni na jatky.

Sokol Kršek za Chorváty poukázal na to — že kdyby se spojilo všechno Slovanstvo, že může mu náležet půl světa, že nástupci zakladatelů Sokolstva nemají se plazit po zemi, ale hledět výš a toho bodu nejvyššího že možno docílit jenom spojením všeho slovanského sokolstva.

5. Sokolky Slovenské a T. S. Dívek a Paní z N. Y. evičily tři oddíly prostných a ozdobné kroky při hudbě polkové. Cvičitel br. Mysliveček. Cvičení bylo dobře naevičeno a též dobře provedeno.

6. Cvičení prostná členů počtem 60, evičeno v šestistupu čtyři oddíly v pravo a v levo. Cvičitel br. Mysliveček. Jelikož jsem sám evičil, nemohu popsat evičení tak, jak bych je sám viděl, ale z fotografických snímků, zachycených jedním bratrem, muselo být dosti špatné, a myslím, že obrázky lháti nedovedou. Nestejně polohy paží, špatný zákryt a nerovně řady. Cvičení, které mělo býti nejlepší, bylo právě opácně.

7. Četa Sokolek 7. sboru evičila se švihadly tři oddíly. Cvičitel br. J. Jaško. Cvičení dobře provedeno.

8. Pětičlenné družstvo sboru z Bridgeport za vedení br. J. Macucha evičilo čtyři oddíly prostných. První a druhý oddíl pohyby paží různostranné a třetí a čtvrtý pohyby

úpolnické. Dobře provedeno, jenže některé pohyby různostranné a třetí a čtvrtý pohyby úpolnické. Dobře provedeno, jenže některé pohyby různostranné nevypadají velmi esteticky. —

9. 18 Sokolek T. S. D. a P. s N. Y. cvičilo 4 oddíly tanečních kroků s pohyby paží při hudbě šotišové. Cvičil br. Mysliveček. První oddíl musel být začat třikrát, nemohly se evičeí s hudbou shodnout. Ostatní oddíly již šly dobře.

10. Sokolové a Sokolky Slovenské provedli moravské tance za vedení bra. Sekyry. Dobře provedeno a tanečníci se notně spotili.

Župní velitel oznámil výsledek závodů a odevzdal diplomy. V závodě prostném první cenu dobylo první družstvo T. J. S. N. Y. Druhou cenu dobylo první družstvo 5. sboru T. S. J. S. Třetí cenu dobylo druhé družstvo 5 sboru T. S. J. S. Čtvrtou cenu dobylo družstvo 223 sboru T. S. J. S. Pátou cenu dobylo družstvo 114. sboru T. S. J. S. Šestou cenu dobylo družstvo 17. sboru T. S. J. S.

Výsledek pořadových neoznámen za příčinou nedorozumění dříve již uvedeného.

Celkový úspěch evičení veřejného byl pěkný až na ty prostná členů. Myslím, že před takovým veřejným evičením bylo by nejlépe vyslat ukazovatele, aby alespoň jednou v každé jednotě neb sboru evičení ukázal, to se týče nás též.

Končím s přáním, projevem fečnický, totiž aby brzy uskutečnilo se spojení Vseslovanského Sokolstva v Americe. Na zdar!

Frant. Váně.

V Ennis, Tex., 2. srpna 1915.

Orgán náš byl zvětšen, ale ještě se zdá malým pro ty četné dopisy a zprávy. Je v tom viděti pokrok naší N. J. S. a ten spočívá také v tom, že je ten náš orgán také čten. Vzpomínám si na doby minulé, kdy málokterý Sokol věděl, co v orgánu stálo, tak že byl vydáván, abych tak řekl, jen pro parádu. V tom tedy spočívá náš úspěch největší, že se mezi námi rozšířil zájem o list, který jest jakýmsi obrazem našeho života. Ale právě proto se mne nemile dotknula zpráva náčelníka N. J. S. za rok 1914, v níž jest z naší Župy Jižní jen zpráva od Sokola z Crosby!

Nu, at' již to s námi vypadá na zevnějšek jakkoliv smutně, ve skutečnosti to tak zlé není. Přibyla nám nová větev a dá se očekávat, že bude zdatnější než ty první, které po krátké době trvání zahynuly. V městě Houstonu se utvořil sbor tělocvičný a již při počátku měl přihlášených 45 členů. Brzy po založení tohoto, se počaly hlásiti i ženy a dívky pod prapor sokolský a myslím tedy, že i ženský sbor tam vznikne. Měl jsem obavy, že ti houstonští Sokolové se budou báti té naší Nár. Jed. Sok., poněvadž byla za to kárána, že prý se zpronevěřila zásadě Tyršově tím, že se prohlásila za svobodomyšlnou. Mé obavy se tedy nesplnily, a jednota houstonská se přihlásila do toho našeho hejna, do něžž má býti 5. září uvedena.

Město Houston jest pro texaské Čechy, abych tak řekl, jako Chicago pro severní. První přistěhovaleci z přístavního města Galveston byli po lodích dopravováni do Houstonu, odkud byli teprve po vozích vezení dále do země. První české osady byly v okresích Austin, Fayette, Colorado, odkud se poznenáhlu šířily do dalších okresů, vesměs poblíže Houstonu. Sem byla dovážena bavlna a odtud bylo zase po venku rozváženo zboží potřebné po kraji, tak že byl Houston jakýmsi střediskem Čechů texaských. A podivno, že se tu žádný český obchod nevyvinul, ba ani české hospody tu nebylo. Tu a tam se v městě usadil nějaký řemeslník, ale buď po čase se opět odstěhoval, nebo tu živil sám, tak že o něm jiní krajané, sem přijíždějící, ani nevěděli. Když jsem po prve do Houstonu přijel před 27 lety, co redaktor prvního časopisu českého v Texasu, "Slovana", dalo mi to mnoho shánění, než jsem vypátral byty asi šesti krajanů, kteří list odbírali.

Změna k lepšímu nastala, když tam byl asi před 5 lety založen řád Texaské Jednoty, čili Slov. Podp. Jed. Státu Texas, jak se úředně nazývá. Z nedostatku vhodné místnosti pro schůze si řád brzy postavil vlastní síň, a ta se stává čím dále tím více střediskem českého života. Je to sice dosti zastrčená budova v ústraní, a bývala z počátku oživena jen o schůzi jednou za měsíc a pak když si udělali v ní krajané zábavu. Nu, a to se právě hodí Sokolům, že mají síň pro své schůze a evičení zcela volnou, tak že tam mohou evičiti třeba šestkrát týdně. Kdežto jiným jednotám texaským vadí to, že nemají kde evičiti, v Houstonu té vady není, a proto byl Sokol v městě tom rychle zařízen a ještě rychleji v činnost uveden.

Zařízení Sokola Houstonského ovšem v první řadě usplnil časopis Texan, který se tam přestěhoval. Br. Drozda, redaktor a vydavatel listu byl členem Sokola Grangerského a br. Vencl, též redaktor listu toho, byl zase členem Sokola Galvestonského. Ti asi založení Sokola v Houstonu fedrovali, našli tam dosti jiných, bývalých Sokolů ze staré vlasti, a tak se rychle dospělo k cíli. Poněvadž pak mají list k dispozici, byla agitace snadnější a tak vešla nová jednota v život.

Sokol Houstonský však povzbudil zbytek v Galvestonu usedlých Sokolů, tak že se i ti opět hlásí k životu. Bylo prý tam několik mladíků, kteří na náčíní u br. Krafta složené, občas cvičili a ti se zasazují o znovuzkřížení tamního Sokola. Asi 15 mil na západ od Houstonu se nalézá městečko Crosby, kdež v síni řádové na venkově jest také malé hejno Sokolů, a ti budou sborem Houstonským povzbuzeni v činnosti své. Také do Guy není daleko, a tam jest nejmladší větev naší Jižní Župy. I ti naleznou posilu v Houstonské jednotě, neb se budou bratří zajisté vzájemně navštěvovati a v práci siliti. Tak by bylo těžiště naší Župy jaksí posunuto na jih, kdež by mohlo vzniknouti více nových jednot.

Proto zvláště vítám toto nové hejno Sokolů do naší N. J. S., že v něm vidím jakési vzpružení naší myšlenky sokolské. Zvláště když budou mít časopis k dispozici, který bude o činnosti sokolské referovati, a tím život její vzpružovati. Se zájmem jsem čítal v Texanu, pokud byl v Granger, zvláštní stat' sokolskou, již psal br. Rendla, nyní v Dallas bydlící. To by mohlo býti tedy obnoveno, což by nejen Sokolstvu, ale ani Texanu na škodu býti nemohlo.

U nás v severní části Texasu jsou nyní činné tři jednoty: Dallaská, Fort Worthská a Wacovská, jejíž činnost byla na nějaký čas zastavena následkem nedostatku místnosti. Nyní evičeí také v přírodě, totiž na dvorečku jednoho člena. Tak evičeí forthworthští a cvičili do nedávna také dallasští, kteří však si již pořídili tělocvičnu. Slavili otevření její 4. července a věru že bylo slavné. Jak sokolové, tak sokolky předvedli obecnstvu pěkné ukázky tělocvičny, za něž se jim dostalo hojně pochvaly. Dne 11. července slavili teprve vstup do N. J. S. bratří fortworthští, kteří také ukázali znamenité výsledky, jakých za tak krátkou dobu docílili. Proto myslím, že sokolské jednoty v naší župě mohou se zdarem prospívati jen ve větších městech. My se u nás v Ennisu také pokoušíme o oživení tělocvičné činnosti, ale nejde to. Farmáři mají dosti tělocvičny na polích a v neděli si raději odpočinou. A pak to mají daleko, někteří až 8 mil a proto nelze ani od nich očekávati pravidelnou návštěvu evičení. Rádi bychom sehnali aspoň dorost, bylo by ho dosti v okolí, ale panuje proti Sokolu zaujatost, již je těžko odstraniti. Zatím se spokojujeme činností dramatickou a uspořádáme několik představení do roka. Síň máme pěknou, náčíní také dosti, ale činnost nelze přičarovati. Jaká ale pomoc? Musíme trpělivě čekat, až jestli se to obrátí k lepšímu.

Jos. Buñata.

PRVNÍ STÁTNÍ CVIČENÍ A ZÁVODY SOKOLŮ V MINNESOTĚ.

(Dokončení z Tech. přílohy st. 336.)

ublížit si mohli v oné části těla, která nevyrovná se síle paží a nohou. A eviči-li děti různého stáří v jednom oddělení, nesmíme dáti jim evičení taková, která jsou s to provéstí ti nejsilnější, nejpokročilejší, ale musíme upravit evičení tak, aby bylo přístupno těm nejslabším. Tot' základem tělocvičné hygieny, proti kterému ale v našem Sdružení stále a stále se hřeší přes všechno napominání, přes všechno upozornění. Bratři Minnesotští slíbili každý pokyn, každou radu bratrsky přijmouti a proto doufám, že aspoň k nim nepronáším toto upozornění nadarmo. Větší chlapeci měli vzorného ukazovatele v statném žáku Ševčíkovi (syn obětavého bratra Ševčíka), který svým přesným, úsečným evičením upoutal již od počátku pozornost nás všech. Vytrvá-li, bude z něho jednou vzorný Sokolík. — Sokolky provedly evičení švihadly, která kdysi uveřejněna byla v naší technické příloze, ale chybou bylo, že bratři evičitelé nesešli se jednou neb dvakráte, aby nacvičili evičení společně a tak docílili stejnosti. Tak se stalo, že sestry přespolní byly evičeny jinak nežli sestry st.-paulské, což vzornému provedení značně vadilo. 24 Sokolů provedlo prostná, která všeobecně uspokojila, a co se zvláštním uspokojením zaznamenávám, jest, že evičení provedeno bylo na obě strany. Br. Drassal podal důkaz, že i s nevyspělými evičenci provéstí lze evičení oboustranně. Družstvo st.-paulských Sokolek v bílém úboru provedlo pěkně evičení kužely a klidily zaslouženou pochvalu. Cvičení Sokolek vedla sestra Žďárská a bylo by k přání, aby i jiné sestry naše snažily se osvojovati si odborné vědomosti a vzaly úplně vedení Sokolek do svých rukou. Cvičení ostatní vedl br. Drassal.

Št'astnou myšlenkou bylo vyslati k sletu vzorné družstvo Župy Střední, sestávající ze známých boreců našich: Fr. Paula, V. Stránského, J. Veselého (z Chicaga) a F. Jiráska, R. Nováka a J. Němce (z Cedar Rapids). Jmenovaní bratři podali ukázkou vrcholového tělocviku na hrazdě, bradlech a koni na šíř a aby ukázali, že i ve skočcích nezůstávají pozadu, evičili skok vysoký, při čemž docílili překvapivých výsledků. Cvičení jejich provázáno bylo stále a stále salvami potlesku a přítomné cizince poučilo, že naši boreci mohou se měřiti s nejlepšími boreci jiných národností — tak aspoň zněl všeobecný úsudek přítomných německých i anglických evičitelů.

* * *

Po závodech sedím s milým bratrem Tímou z Cedar Rapids v pavilonu a pohlížím s jakousi zvláštní zálibou na mohutný tok — Mississippi. Na druhé straně řeky pěkné — ovšem tu a tam nějakou tou nevyhnutelnou továrnou zhyzděné nábřeží — v pravém lese zeleni vyčnívající střechy domů — dále věže četných chrámů — — žádný pohled mnou tak nezachvěl, jako tento. "Nač Ti připomíná pohled tento?" táží se br. Tůmy. "Že sedíme na Štěláku", odpovídá on, "zde Vltava — tam Praha . . ." ". . . a tamhle je Petřín!" dodává náhle se zde objevivší br. Filip, ukazuje k majestátné katedrále. Vltava — Praha! — — jaký to pohled! Čím déle jsme na ten obraz pohlíželi, tím bujněji naše fantazie pracovala, a nebyli jsme s to pohledu toho se ani nasytit. Praha! Spatříme tě opět, ty předměte vášnivě touhy každého upřímného Čecha? Anebo odehrávající se strašné drama nám přechod k Tobě naprosto znemožní? Chtěli bychom Tě ještě viděti — ale št'astnou, svobodnou, slavnou! . . . A usoudí-li krutá hra osudu jinak — — pak zajedem si časem do St. Paul, budeme se těšiti aspoň tímto pohledem a při tom budeme snažiti se býti št'astnými — pouhými vzpomínkami!

Slavnosti sokolské zakončeny byly večer v síni Č. S. P. S. oslavou památky mistra Jana Husa, jelikož ale povinnosti volaly mne zpět do Chicaga, nemohl jsem slavnosti býti přítomen a vyjímám tuto zprávu z Osvěty Americké:

"Program zahájen byl ouverturou orchestru p. Fr. Žďárského, načež přítomné uvítal za slavnosti výbor místní zástupce t. l. F. B. Matlach. Po té přednesl mužský pěv. odbor Sokola z Minneapolis píseň "Hranice vzplála", a pak recitoval p. Karel Kocián Čechovu báseň "Dva zvony", načež následoval přednes orchestru a pěv. odboru Sokola z Minneapolis. Pak následovalo hlavní číslo programu, a sice slavnostní řeč p. J. E. Vojana z Chicaga, v které vzpomněl příprav, konaných v Čechách k uctění památky Mistra Jana Husa, kde měl býti odhalen jeho pomník, leč dnes v dny jubilejní valí se bouřné mraky nad vlastní českou. Uváděl po té, kterak zbraňováno bylo Čechům po dlouhá léta slaviti památku svého velkého mučedníka, kterak jim byl vnucován Jan z Pomuku. Řím již vítězil, leč český národ probudil se z mdloby, do které byl uvržen, uvědomil si svou cenu a památka Husova měla býti letos náležitým způsobem oslavena, leč válka vše překazila. Doufejme, že svobodná Čechie si vše v nových poměrech náležitě vynahradí. Pak uvažoval řečník o tom, proč oslavujeme a etíme Husa, který vystoupil proti autoritářství církve a položil základ ku svobodě svědomí a osobního přesvědčení. "Pro nás, lidi pokrokové, kteří snažíme se následovati Husa, platí jedno heslo, a sice, aby slovo Čech a pokrokový, svobodomyšlný Čech, vždy znamenalo jedno a totéž. Jen za pokrokem a pravdou musíme jíti, pravil řečník. Velice poučná řeč p. Vojanova byla odměněna dlouho trvajícím potleskem a zajisté zanechala u posluchačů hluboký i trvalý dojem. Po české řeči promluvil p. Vojan ještě krátkou řeč anglickou o významu kostnického mučedníka pro národ český i celý svět. Pak následovalo na programu houslové solo p. Fr. Žďárského, jehož úchvatná hra přiměla posluchače k bouřlivému potlesku. Na to přednesl p. Stan. Vondrášek krásnou báseň "Mučedníku kostnickému", za níž byl odměněn velkým potleskem. — Následkem přílišného horka a patrné únavy obecenstva bylo upuštěno od několika jiných čísel, na program přichystaných, a týž byl zakončen naší národní hymnou "Kde domov můj?", kterou zapěl pěv. odbor Sokola z Minneapolis.

* * *

Výsledek závodů jest následující: Přebornické ceny obdrželi: Třída II. B. Jos. Panuška, St. Paul, první vítěz, dobyt 151.8 bodu; druhý vítěz George Novotný, St. Paul, 138.3; třetí vítěz Eduard Novák, Minneapolis, 131. Třída III., oddělení vyšší C: Charles Mach, New Prague, první vítěz, 112.1 bodu; Václav Fořt, Minneapolis, druhý vítěz, 105.2; F. O. Meiner, Owatonna, třetí vítěz, 104.5. Třída III., oddělení nižší C: Václav Hovorka, Minneapolis, první vítěz, Henry Kalina, Montgomery, třetí vítěz, 92.5. Čtvrtá třída C: Hoši mezi 14 a 16 lety. První vítěz George Bentl, Montgomery, 87.5 bodů; druhý vítěz Charles Schiller, St. Paul, 74.5; třetí vítěz Jos. Šrámek, Minneapolis, 70.8. Sokolky v prostných evičeních: Štěpánka Olexová, St. Paul, první, 22 bodů; Maruše Žďárská, St. Paul, druhá, 20; Božena Vávrová, Minneapolis, třetí, 19.5 bodů. První vítězové obdrželi zlaté medalie, druzí stříbrné a třetí bronzové medalie. Ostatní závodníci obdrželi čestné diplomy. — Závodů účastnily se Těl. Jed. Sokol v St. Paul, Minneapolis, Hopkins, Owatonna, Montgomery, New Prague a La Crosse.

* * *

Končím svoji zprávu vřelým přáním, aby Sokolici v práci neochabovali, ale aby snažili se ukázati, co pile, vytrvalost a láska k věci vykonati jest s to. Na zdar!

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝK. VÝBORU N. J. S. odbyvané dne 26. července 1915.

Jelikož bratří starosta ani náměstek nebyli přítomni, jednatel zahájil schůzi a oznámil že br. starosta nemohl být přítomen zahájení schůze, že však dostaví se později. Za prozatímního starostu zvolen br. Čermák.

Nepřítomni v této schůzi byli br. Dr. Mueller, Otcovský, Roubal, Pecivál, Čapek, Továrek, Lang a sestry Šístková, Splavcová a Schefflová. Br. Šiman dostavil se později. Z nepřítomných omluveni br. Mueller, Čapek, a ses. Splavcová. Br. Špaček, Matas a sestra Štěpánková omlouvají svoji nepřítomnost v minulé schůzi. Omluvy přijaty.

T. J. Klatovský Sokol oznamuje na místo br. Hejlíka nového zástupce do V. V. br. Kilbergra. Br. proz. starosta představil přítomného br. Kilbergra a vysvětlil tomuto že jest nutno, by pravidelně navštěvoval schůze V. V.

T. J. S. Blesk v Baltimore zasílá dopis v záležitosti protestu rakouské vládě proti uvěznění některých sokol. předáků. Usneseno odpověděti, že jakýkoli protest amerických Čechů by věci více uškodil nežli prospěl.

T. J. Sokol Houston, Tex., zasílá dopis, v kterém přihlašuje se za člena N. J. S. a žádá by starosta Župy Jižní byl pověřen jednotu uvést. Usneseno T. J. S. Houston do kruhu N. J. S. přijmouti jakmile dojde seznam členů a zápisné, požádati br. Buňatu by jednotu tuto uvedl a hraditi mu cestovné vydání. Br. jednatel při této příležitosti oznamuje, že požádal br. Buňatu by uvedl T. J. S. Fort Worth, což tento učinil a žádá by mu hrazeno bylo cestovné vydání i s touto cestou. Žádosti vyhověno.

Sokol Nová Vlast v Cleveland, O., oznamuje svoje rozhodnutí, že nepřeje si děle patřiti k N. J. S. Po sdělení br. jednatele, že má ona jednota veškeré poplatky zapraveny, mimo fondu na sjezd, rozhodnuto žádosti Sokola Nová Vlast vyhověti a poplatky na sjezd jednotě nepočítati.

U. V. Dělnicko-Amer. Sokola v New Yorku zasílá dopis, v kterém oznamuje, že odpověď V. V. v záležitosti stanov pro Českou Obec Sokolskou odkázal společnému výboru, který na věci pracoval. Vzato na vědomí.

M. Grabenstein, jednatel Župy Východní, oznamuje dopisem, že byl požádán uvésti sokolskou jednotu v Schenectady do N. J. S., jelikož však mu poměry nedovolují, by vydatí s cestou nesl sám, žádá by mu V. V. nahradil ztrátu času 3 dnů v obnosu \$15.00. Usneseno žádosti vyhověti.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb., a T. J. S. New Prague, Minn., zasílají zprávy. Tyto přijaty.

T. J. S. Galveston, Tex., žádá dopisem o členství N. J. S., připojuje seznam členů a zápisné. Usneseno T. J. S. Galveston do N. J. přijmouti a br. jednatel poukázán ostatní vyříditi.

T. J. S. Podlipný v Detroit žádá o seznam svých členů k porovnání se seznamem vlastním. Jednatel požádán žádaný seznam zaslati.

T. J. S. Schenectady zasílá zápisné a oznamuje, že si přeje být uvedena dne 7. srpna. Vzato na vědomí.

T. J. S. Jan Amos Komenský, Guy, Tex., zasílá čtvrtletní zprávu a dopis v záležitosti člena, který nedorozuměním byl pokládán za odstouplého. Br. jednatel požádán, aby v odpovědi poradil zmíněné jednotě, jak nejlépe vše urovňati.

Sokolky Los Angeles zasílají dopis, týkající se přednášky br. Pecivála. Br. jednatel k dopisu podotýká, že z ochoty Vzd. Odboru uvolil se br. dr. Pecivál na své cestě, kterou koná na západ zastaviti se v některých místech, kde jsou

sokolské jednoty a uspořádati poučné přednášky. Jelikož však se vynašlo, že tyto zastávky budou spojeny se zvláštním vydáním asi \$60.00 za jízdné, táže se, bude-li V. V. vydání z poloviny krýti. Jelikož stanovy nedovolují, usneseno rozpočísti tuto částku na jednoty v kterých přednášky pořádané budou.

F. Rektoriík zasílá předplatné na S. A. v obnosu \$1.00 a žádá, by po vypršení tohoto listu mu byl zastaven. Odkázáno br. jednatelem.

T. J. S. Cleveland zasílá dopis, ve kterém žádá o seznam zakládajících členů jednoty. Jednatel pověřen žádaný seznam zaslati.

Br. Vonášek podává zprávu o sjezdu Svazu Svobodomyslných. Zpráva přijata.

Za výbor na diplomy br. Vonášek oznamuje, že výbor odporučuje objednání nových záslužných listin, jelikož jest dosud těchto veliká zásoba. Na základě tohoto odporučení usneseno nynější záslužní listiny zpotřebovati.

Br. Čermák podává zprávu o sletu v St. Paul. Zpráva přijata.

Přijat návrh vyzvati T. O. by ihned svolal schůzi a vypracoval seznam míst a čas, kdy v těchto má společný evičitel přednáseti. Dále, by T. O. o jeho činnosti podával pravidelně zprávu Výk. Výboru.

Br. Svoboda, zástupce T. J. S. Karel Jonáš, předkládá účty za nářadí a notu na \$200.00 na které V. V. povolil půjčku a žádá, by půjčka byla vyplacena. Usneseno obnos vyplatiti.

Br. Vonášek, proz. pořadatel S. A. upozornil na českého spisovatele Karla Horkého, který přítomně se nalézá ve Španělsku v nuzných poměrech a žádá, by směl použití některé jeho články pro S. A. a honorář za tyto zmíněnému zaslati. Rozhodnuto žádosti br. proz. pořadatele vyhověti.

T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, jménem svého zástupce, žádá o nový diplom pro jednotu a doprovází žádost tu příslušným poplatkem \$2. Odkázáno br. jednatelem k vyřízení.

Zpráva jednatele za měsíc července zní jak následuje:

Příjem.

T. J. S. Fugner, Long Island, příspě.	\$ 20.65
Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb. příspě.	3.25
T. J. S. Tábor Slovanské Lípy, příspě.	125.60
T. J. S. Jan Amos Komenský, Guy, Tex., příspě.	8.70
T. J. S. Svornost, Morissania, N. Y., příspě.	14.05
T. J. S. San Francisco, Cal., příspě.	31.40
T. J. S. Schenectady, N. Y., zápisné	5.00
T. J. S. ve Wilson, Kans., příspě.	5.40
Sokolky Libuše, Crete, Neb., příspě.	1.05
Česko-Americký Sokol, St. Paul, Minn., příspě.	21.45
T. J. S. Owatonna, Minn do fondu sjezd.	3.80
T. J. S. Montgomery, Minn., příspě.	11.10
T. J. S. Little Ferry, N. J., příspě.	26.35
T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. příspě.	32.40
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., příspě.	3.30
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., příspě.	2.75
Sokolky Portland, Ore., příspě.	4.10
Za oznámku	15.00
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.	58.05
T. J. S. San Francisco, Cal.	33.70
T. J. S. Milwaukee, Wis., příspě.	39.30
T. J. S. Milwaukee, Wis., do fondu sjezd.	14.60
T. J. S. Milwaukee, Wis., příspě.	40.62
T. J. S. New York, příspě.	157.65
Za oznámku	3.00
Za oznámku	10.00
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., příspě.	41.75
T. J. S. Hopkins, příspě.	18.15

Sokolky Cedar Rapids, přisp.	4.35
Sokolky Blesk, Baltimore, Md., přisp.	2.45
Sokolky Libuše, So. Omaha.....	3.20
T. J. S. Prague, Okla.....	11.10
T. J. S. Galveston, Tex., zápisné.....	5.00
J. Rektorič, předplatné	1.00
T. J. S. Říp, Pittsburgh.....	11.80
Sokolky Chicago	10.95
Za diplom pro T. J. S. K. Jonáš	2.00
T. J. S. Lorain, O., přisp.	25.00
R. Novák, New York City, čer. tel.	2.25
T. J. S. La Crosse, Wis. přisp.	5.00
“ „ splátka na nářadí.....	10.00
Č. Z. T. Sokol, Bohemia, L. I., přisp.	6.00
T. J. S. Forth Worth, Tex. přisp.	15.50
“ „ do fondu na sjezd.....	2.80
J. Sazama, New York City, knihy	2.66
V. Pechar, New York City, Čermákův Těloevik.....	2.75
“ „ knihy92

\$880.41

Příspěvky	\$796.12
Vstupné	10.00
Do fondu sjezd.	21.20
Předpl. na S. A.	1.00
Oznámky	28.00
Čerm. Těl.	5.00
Knihy	3.58
Záloha na nářadí	10.00
Různé	2.00
Úrok z banky.....	3.51

Úhrnem .. \$880.41

Čís. pouk.	Vydání.	
924 proc. z oznám.	\$ 3.75	
925 Vonašek T. za redakce červencového S. A.	45.00	
926 Čermák J. za red. T. Hl. v červencovém S. A.	15.00	
927 Bohuněk R. za napsání 13 diplomů	13.00	
928 Národní Tiskárna za tisk 7100 S. A., zvětšeného o 8 stran	291.60	
Národní Tiskárna za doávku	35.14	
929 Malý J. za 20 fot. posic pro stočky	2.00	
930 The Franklin Engraving Co. za stočky	17.31	
931 Jackson Express & Van Co.	7.11	
932 Krásný K., jednatel Vzd. Odb. služné za 3 měs.	30.90	
933 Vonašek T. služné za 3 měs. \$90, pošt. \$13.79.	103.79	
934 Čermák J. jízdné do St. Paul ku stát. závodům a sletu \$20.00, ztráta času \$5.00	25.00	
935 Bomges service, stočka dipl.	6.50	
936 T. J. S. K. Jonáš, záloha na nářadí	200.00	
Úhrnem ..	\$795.20	

Tisk červencového S. A.	\$291.60
Výprava červenc. S. A.	35.14
Redakce červenc. S. A.	60.00
Štočky pro S. A.	25.81
Procenta z oznámek	3.75
Závody a slety	25.00
Služné činnovníkům	120.00
Poštovné a dovozní nářadí.....	20.90
Záloha na nářadí	200.00
Různé (vystavování dipl.)	13.00
Úhrnem ..	\$795.20

Příjem za července.....	\$ 880.41
Zbytek v pokladně	2,488.33
Úhrnem ..	\$3,368.74
Vydání v červenci	795.20
	\$2,573.54

STAV FINANČNÍ N. J. S.

Dluhopisy	\$3,000.00
Hotovost v pokladě	2,570.03
Směn. pohled. za přisp. i do f. sjezd.....	1,475.45
Záloha na nářadí	768.61
	\$7,814.09

Z toho patří:

Do fondu na sjezd	\$1,123.57
Dluh	109.00
Základní fond N. J. S.	300.00
Úrazový fond	438.50
Pro evič. běh	54.85
Ústřední Matice Školské	6.20
Úhrnem ..	\$2,032.12

Zprávy zaslaly tyto jednoty:

T. J. S. Montgomery, Forth Worth, Sokolky Tyrš Omaha, Neb. za 3. a 4. čtvrtletí 1914, a 1. čtvrtletí 1915. Sokolky Cedar Rapids za 1. ¼l. 1915, 3. a 4. ¼l. 1914. Sokolky San Francisco za 1. ¼l. 1915. Sokolky Libuše za 1. ¼l. 1915. Sokolky Libuše, Crete, za 2. ¼l. 1915. Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb., za 1. a 2. ¼l. 1915. Sokolky Little Ferry za 1. ¼l. 1915. Sokolky Newark za 1. ¼l. 1915. T. S. Paní a Dívek za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Malin, Ore za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Los Angeles za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Jan Amos Komenický, Guy, Tex. za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Žižka za 1. ¼l. 1915. K. H. Borovský, Ennis, Tex. za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans. za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Oklahoma City, Okla., za 1. ¼l. 1915. K. Jonáš, Wilson, Kans. za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Ord, Neb. za 1. 2. 3. a 4. ¼l. 1914 a 1. ¼l. 1915. T. J. S. Fugner Tyrš, So. Omaha za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Schuyler, Neb. za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Plattsouth za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Owatonna, Minn. za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Edwardsville za 2. ¼l. 1915. T. J. S. St. Paul za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Berwyn za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Oak Park za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Klatovský za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Česko-Americký za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Rozvoj za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Čechie za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Chicago za 1. ¼l. 1915. Plzenský Sokol za 1. ¼l. 1915. Podlipný za 1. a 2. ¼l. 1915. Budivoj za 1. ¼l. 1915. East Islip za 4. ¼l. 1914 a 1. ¼l. 1915. Westfield, Mass za 1. a 2. ¼l. 1915. T. J. S. Philadelphia, za 1. ¼l. 1915. Těl. Jednota Sokol Svornost, Bronx, za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Blesk, Baltimore, Md., za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Fugner, Long Island za 2. ¼l. 1915. Tábor Slovanské Lípy za 2. ¼l. 1915. Sokolky Rozvoj za 2. ¼l. 1915. T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids za 1. ¼l. 1915. T. J. S. Nová Vlast za 1. a 2. ¼l. 1915. T. J. S. Milwaukee, Wis., za 2. ¼l. 1915; T. J. S. Hawthorne za 1. a 2. ¼l. 1915; Sokolky Chicago za 2. ¼l. 1915; T. J. S. New York za 2. ¼l. 1915; Sokolky Portland za 1. a 2. ¼l. 1915; T. J. S. San Francisco za 4. 1914 a za 1. ¼l. 1915; T. J. S. Little Ferry za 2. ¼l. 1915; T. J. S. Clarkson za 1. a 2. ¼l. 1915; Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., T. J. S. Tyrš za 2. 1915; T. J. S. Hopkins, Minn., za 2. 1915; Sokolky Cedar Rapids za 2. 1915; Sokolky Libuše, So. Omaha, Neb., za 2. 1915; Sokolky Blesk, Baltimore za 2. 1915; T. J. S. Praha, Chicago za 2. 1915; T. J. S. Prague, Okla., za 2. 1915.

Náledující objednávky byly vyřízeny v květnu: J. Pokorný, Chicago: O rohování, Hry těl. Cvič. večery na hrazdě, Skoky prosté, Oswaldův těl. pro řem. dorost, Skoky smíšené. — T. J. S. La Crosse, Wis.: Čermákův Těloevik a ostatní knihy (pojištěně). — J. Sedlák: několik angl. brožur: Our Aim, atd., Hist. Sketch. — Sokol Rozvoj: 100 přisp. knížek. — V. K. Tríska: několik brožur angl. Our Aim a Hist. Sketch. — T. J. S. Wilson, Kans., knihu čtvrtl. zpráv. — La Crosse, Wis., 50 stanov. — Drassal: Závodní řád. — T. J. S. Jonáš:

Oznám. vylouč. — T. J. S. Fugner: Oznám. navrzení. — T. J. S. New York: Záslužní listiny. — T. J. S. Omaha: Zásluž. list. — TJS. Crete: Zásluž. list. — V. Pechar, New York: Pověly ku evičení pořad. — T. J. S. Berwyn: Knihu čtvrtl. zpráv a oznám. navrž. — Votoček J.: Přestup. list.

V červnu: TJS. San Francisco: Knihu čtvrt. zpráv. — Sazima J.: různé knihy. — Vaněura, Dallas, Tex.: náčel. zprávy. — Fr. Drassal: soudcovské listiny, 2 stop watch, závodní potřeby (pojišť.) — TJS. New Prague: knihy posílané novým jednotám (pojišť.) — TJS. St. Louis: 250 kusů nových stanov a různé prázdnotisky (Adams Express). — TJS. St. Paul: 300 přísp. knížek (pojišť.) — TJS.: stanovy, rukopis.

V červenci: TJS. Hopkins: přest. list. — Gregor, Wison, Kans.: navrh. listiny. — TJS. For Worth, Tex.: diplom (registrovaně). — F. Drassal: 100 diplomů pro stát. závody. — M. Grabenstein (Župa Východní): Deset Kapitol (po Adams Exp.) — TJS. Schenectady: různé knihy, dávávané novým jednotám. — TJS. Chicago: 10 sešitů 4 sletu. — TJS. Houston, Texas: 50 Deset kapitol, několik angl. brožur Our Aim and Hist. Sketch. — T. J. S. Nová Vlast: knihu čtvrt. zpráv. — Adof Vlk, tajemník.

ZÁPISKY O SCHŮZI SPOLEČNÉHO VÝBORU N. J. S. (ČLENOVÉ ŽUPY VÝCHODNÍ) A JEDNOTY D. A. S.,

konané dne 7. února 1915 v tělocvičně D. A. S., N. Y., za účelem přípravných prací projektované "Česko-Americké Obce Sokolské."

Schůze první: Ráno o 10. hodině sešli se následující zástupci: za N. J. S. bratři K. Hrbek, A. Vokal a Grabenstein. Za jednotu D. A. S. Leffner, J. Hrbek a V. B. Tůma.

Předsedou výboru zvolen byl A. Vokal (N. J. S.), náměstkem K. Hrbek (N. J. S.), jednatelem V. B. Tůma (D. A. S.).

Po důkladném přečtení a promyšlení smlouvy, sepsané na společné schůzi v Clevelandu dne 29. listopadu 1913 a jednající o založení Česko-Americké Obce Sokolské, sestávající ze základních členů N. J. S. a jednoty D. A. S., bylo přistoupeno ku upravení kostry stanov příštího sdružení. Nejprve jednáno o sídle Obce v době vzniku a tu s ohledem na to, že sbory D. A. S. jsou rozšířeny ponejvíce ve východních částech Unie, bylo usnešeno a přijato, aby sídlem příštího ústředí "Obce" byl New York.

Řízení "Obce" budiž svěřeno 15ti-člennému výboru, který budiž stejným počtem volen ze členů N. J. S. a D. A. S. a budiž přihlíženo k tomu, aby devět členů voleno bylo z boreů a pět z činovníků. Ústřední tento výbor bude řídit "Obce" jak technicky tak administrativně. Volba tohoto výboru musí být schválena jak Výkonným Výborem N. J. S., tak Ústředním Výborem D. A. S.

Předsednictvo "Obce" budiž sestaveno následovně: starosta, náměstek, jednatel, protokolní tajemník, pokladník, náčelník, dva podnáčelníci a finanční výbor.

Do doby, než zřízeny budou snad nové společné župy a okrsky, kteréž zřízení v činnost uvede příští výbor "Obce", spadejtež sbory Jednoty D. A. S. pod nyní zřízené župy Nár. Jed. Sokolské a sice tak, jak kde v nejbližším sousedství sídlí.

Na to pročitány byly jednotlivé body smlouvy clevelandské o účeli "Obce", prostředcích její a vytčeny povinnosti a práva jednotlivým činovníkům.

Ze smlouvy základní doplněn byl článek I. v ten smysl, že sdružení ponese název "Česko-Americká Obce Sokolská". A II. skládati se bude z N. J. S. a Jednoty D. A. S. Přístup má každé pokrokové těleso sokolské, kteréž s ústavu clevelandskou a stanovami "Obce" souhlasiti bude. Články III.

a IV. ponechány a přijaty jak původně sepsány byly. Článek V., jednající o správě tělesa změněn v ten smysl, že místo 10ti členného výboru má "Obce" řídit 14 členů, z nichž 9 členů má býti voleno ze řad boreů a 5 ze řad činovníků.

Článek V. změněn a sídlem, jak předem praveno, má být New York.

Článek VII. změněn a sice v ten smysl, že každá ze zastoupených nyní jednot zvolí si po 7 členech do výkonného výboru a výbor tento musí být schválen Výk. Výb. N. J. S. a Ústř. Výb. D. A. S.

Článek VIII. "povinnosti a práva", rozšířen v záhlaví "volby" a sice: Výbor tento volí si starostu, náměstka, jednatele, zapisovatele, pokladníka, náčelníka, dva podnáčelníky a finanční výbor.

4) litery b a c téhož ohlavení zůstaly beze změny, taktéž hlava IX. až na změnu: že "příspěvky sborů nebudou odváděny Výk. Výb. N. J. S., nýbrž "Obci".

Článek o "trvání" byl změněn a sice původní usnešení znělo: "Usnešení toto přijde v platnost ihned, jakmile rozhodnutí a spojení mezi N. J. S. a Župou F. T. známo bude a má trvati po dobu dvou let ode dne toho."

Článek tento byl změněn a sice v ten smysl, že "trvání "Obce" na zkoušku má trvati ode dne schválení stanov oběma jednotami do doby nejbližší příštího sjezdu Nár. Jed. Sokolské.

Tím projednána byla smlouva clevelandská a přihlíženo bylo ke každému bodu.

Jednáno pak bylo o příspěvkách. Základní příspěvky ponechány tak jak určeny byly v Clevelandu, však bylo vzato na přetřes, že jest nutno míti výboru, kterýž zvolen bude, nějaké pomoci na hotovosti, aby práce základní řídití mohl. Bylo usnešeno, aby každá Jednota složila \$250 jako základní fond.

V odpoledním zasedání bylo usnešeno pozvati do schůze příští větší počet členů a to hlavně z odboru technického obou Jednot, aby plán pro společné technické řízení řádně propracován býti mohl. Přijato.

V. B. Tůma, jednatel.

Druhá schůze společného výboru, konaná dne 15. února 1915. — Schůzi zahájil náměstek K. Hrbek. Omluveni br. Vokal a Grabenstein (N. J. S.) a Leffner (D. A. S.) přítomni byli prizvaní členové technického odboru br. Gregor a Mysliveček (N. J. S.) a V. Pechar (D. A. S.)

Ve schůzi této bylo hlavně rokováno o technickém zřízení "Obce" a jiných důležitých bodech. Tak určeno, aby schůze "Obce" konány byly jednou v měsíci. Dále pak zaveden byl živý rozhovor o kursech. Jakmile "Obce" zahájí činnost a výbory budou ustanoveny, a Župy budou rozděleny v okrsky, bude přihlíženo k tomu, aby byly zřízeny kursy okrskové a župní, pak teprve hlavní. Kursy okrskové a župní musí být provedeny před kursem hlavním, který se bude konat každým čtvrtým rokem.

Bylo usnešeno, že bude povinností náčelníkovou, aby navštívil za období 4 let každý okrsek, po případě i sbor, však nebude-li mu lze tak učiniti, může jmenovat svého zástupce, avšak zodpovědnost za něho musí přijat sám a zodpovědným být výboru "Obce".

Po mnohých názorech více méně v rozmluvě pronesených, určeno, aby jednatel do příští schůze, na neděli dne 28. února 1915 určené, sepsal kostru stanov o zřízení "Obce" pojednávajících.

Tím schůze skončena.

V. B. Tůma, jednatel.

Schůze společného výboru, konaná dne 28. února 1915. — Schůzi o 9.30 hodině ranní zahájil starosta br. Vokal. Ne přítomni byli br. Gregor (N. J. S.) a Leffner (D. A. S.) Po

radní hlas měl bývalý župní náčelník D. A. S. br. J. Bartůněk.—

Zápisky obou předběžných schůzí byly čteny a přijaty. Po té jednatel pročetl kostru stanov příští Čes. Amer. Obce Sokolské, o jejímž každém odstavci bylo zvlášť a důkladně rokováno. Mnohé bylo změněno, mnohé přidáno. Po mnohých těchto opravách bylo nařízeno jednatelem, aby opatřil dva otisky stanov, dal je ku přehlédnutí výboru N. J. S., jakož i D. A. S. a po přehlédnutí a schválení zaslal po výtisku Výk. Výb. N. J. S. a Ústř. Výb. D. A. S. ku schválení, s přáním, aby obě tělesa svolala mimořádné schůze a náhled svůj co možno nejdříve sdělila.

Tím schůze skončena.

V. B. Tůma, jednatel.

NÁČRT STANOV ČESKO-AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ*)

HLAVA I.

Název.

Sdružení toto budiž známo pod názvem: "Česko-Americká Obce Sokolská."

Její základními a zakládajícími údy jsou "Národní Jednota Sokolská" a "Jednota Dělnických Amerických Sokolů" ve Spojených Státech Severní Ameriky.

Sdružení toto je založeno za účelem jednotného technického řízení a společného postupu při veřejném vystupování a zájmech sokolských, národních, dělnických i osvětových.

Členem tohoto svazu může se stát každé pokrokové Slovanské těleso sokolské.

HLAVA II.

Řeč.

Jednací řečí jest čeština s ohledem na každé jiné slovanské nářečí tělesa v "Obci" zastoupeného.

HLAVA III.

Sídlo.

Sídlem Čes. Amer. Obce Sokolské v její začátku budiž New York. Později pak v dohodě "Výkon. Výb. Nár. Jed. Sokolské", Ústř. Výb. Děln. Amer. Sokolů a výkonného výboru Čes. Amer. Obce Sokolské, budiž sídlo přeloženo tam, kde nutná toho potřeba vykáže.

HLAVA IV.

Účel.

Účelem tělesa tohoto jest pěstování těloeviku ku povznesení tělesných i mravních sil v lidu českém i slovanském.

HLAVA V.

Prostředky.

Prostředky k dosažení účele toho bud' teč:

a) Slučování jednotlivých jednot a sdružení sokolských a pokrokových po stránce technické i jazykové.

b) Zřizování kursů pro vzdělání evičitelů.

c) Péče o zavedení jednotné soustavy těloevičné a jednotného způsobu i postupu při veřejném vystupování v zájmech sokolských, slovanských a pokrokových.

d) Vysílání odborných evičitelů do jednot, sborů, okrsků a žup.

e) Opatření pomůcek k účelům těloevičným.

f) Opatřování a vydávání literatury technické at' v brožurách neb knihách a statistiku o stavu "Ústředí", "Žup", "Okrsků" neb "Sborů" a "Jednot".

g) Pořádání veřejných evičení, závodů, sletů, přednášek, odborných i poučných pro členstvo i veřejnost.

*) Nedošel schválení V. V. N. J. S., protože se liší od usnesení Clevelandských.

HLAVA VI.

Řízení.

Řízení tělesa tohoto svěřeno budiž pro dobu počátečnou 15ti člennému výboru, kterýž stejným budiž počtem volen ze členů Nár. Jed. Sokolské a Jednoty Děln. Am. Sokolů. (Poznámka. Myslí se, že pro první dobu voleno bude 8 členů z jedné a 7 z druhé strany. Výbor tento budiž zván "Ústřední Výbor Česko-Americké Obce Sokolské". Budiž přihlíženo k tomu, aby devět (9) členů bylo voleno ze řad boreů (techniků) a pět (5) ze řad činovníků (administrativa). Však každý, do administrativy volený, mējž plnou znalost technickou. Výbor tento řídíž Čes.-Amer. Obce Sokolskou v technice i v administrativě. Volba jeho budiž schválena Výk. Výb. Nár. Jed. Sokol. i Ústř. Výb. Děln. Amer. Sokolů. V případě, že by ta která zakládající jednota neměla dostatek schopných sil při volbě do Ústředního Výboru, bud' teč voleni členové nejschopnější bez ohledu na rovný počet zástupeň. Pro dobu přítomnou, kdy sbory Jednoty Děln. Amer. Sokolů založeny a zakládány jsou ponejvíce ve východních státech Unie, odporučuje se za sídlo New York a sbory D. A. S. patřily by pod Vých. Župu N. J. S. Sbory D. A. S. župy této vzdálenější patřetež pod Župu N. J. S. nejbližší. Rozdělení žup na okrsky budiž v pravomoci zvoleného Ústředního Výboru Čes. Amer. Obce Sokolské.

HLAVA VII.

Činovníci.

Ústřední Výbor Čes.-Amer. Obce Sokolské volí si ze svého středu: starostu, náměstka, jednatele, zapisovatele, pokladníka, náčelníka, dva podnáčelníky a finanční výbor.

Starosta zastupuje Č. A. O. S. vně i zevně. Řídí schůze, ověřuje veškeré dokumenty Č. A. O. S. se týkající svým podpisem a jest zodpovědným za řádné provádění článků stanov. Bdí nad spravedlivým a bratrským řízením schůze a hlasem svým rozhoduje pouze při rovném počtu hlasů.

Náměstek: má táž práva i povinnosti v nepřítomnosti starostově.

Jednatel: vyřizuje veškeré finanční záležitosti mezi Ústředím a župami, okrsky i sbory. Řídí korespondenci financí se týkající a má v evidenci veškeren inventární majetek Č. A. O. S. Přijímá příspěvky, kteréž proti poukázce odvádí pokladníkovi.

Zapisovatel: řídí zápisky o schůzích a zaznamenává veškerá platná ustanovení. Vyřizuje veškerou korespondenci netýkající se finančních záležitostí.

Pokladník: přijímá od jednatele příspěvky, kteréž jednatelem poukázkou stvrdí, řídí knihy pokladni, vyplácí účty jednatelem vystavené, Ústř. Výb. Č. A. O. S. schválené a podpisem starostovým potvrzené a podává zprávy v každé schůzi o finančním stavu "Obce".

Náčelník: je hlavou a duší Č. A. O. S. po stránce technické. Část tato leží plně v rukou jeho. Jest zodpověden výhradně a jedině "Ústředí". Používá práv jakož i řídí se povinnostmi vyrčenými pod záhlavím, "Povinnosti a práva".

Podnáčelníci: zastupují náčelníka a řídí se články pod záhlavím "Povinnosti a práva" určenými.

Činovníci "Ústředí" bud' teč odměněni za práce své. Odměny tyto určuje "Ústřední Výbor Čes. Amer. Obce Sokolské a rozhoduje prostá většina hlasů.

HLAVA VIII.

Povinnosti a práva.

Ústřední Výb. Čes. Amer. Obce Sokolské je povinen řídit i se články Hlava IV. a V. v plném rozsahu a dbáti toho, aby jim zadost učiněno bylo. Jest povinen starati se o to, aby

každé pokrokové slovanské sdružení sokolské stalo se členem "Obce".

Má za povinnost vydávati společnou technickou hlídku, kteráž uveřejňována bude v orgánech jednot v Č. A. O. S. zastoupených. Redaktor "technické hlídky" bude honorován ústředím a jemu jen zodpovědným.

Povinností náčelníka Č. A. O. S. je dbáti toho, aby každý sbor, zastoupený v "Obci", byl buď jím neb zodpovědným jeho zástupcem navštíven jednou v roce. Má za povinnost podávati zprávy ze sborů a jednot v "Obci" zastoupených a přihlížeti k tomu, aby sbory i jednoty v těloevičních konaly své povinnosti. Řídí hlavní závody, k nimž vypracuje osnovu prostných.

Podnáčelníci jsou náčelníku v pracích jeho nápomoeni a zastávají jej. Řídí se však jeho povely a pokyny a vypořádávají při veřejném vystoupení, řízení kursů těloevičních i všech veřejných vystoupeních.

Ústřední výbor má právo suspendovati každého člena svého, náčelníka župy, i okrsku, jakož i má práva navrhnouti suspendaci náčelníka sboru neb jednoty uzná-li, že tyto povinnosti svých nedbají.

Povinností sborů je účastniti se každého veřejného vystoupení Č. A. O. S. řízeného.

HLAVA IX.

Kursy.

Kursy těloevičné bud' tež rozděleny na: a) Sborové, b) Okrskové, c) Župní, d) Hlavní.

Kurs hlavní bud' pořádán jednou za 4 roky, do kteréž doby bud' tež provedeny kursy literou a, b a c označené.

HLAVA X.

Príspevky a vstupné.

Vstupné do Č. A. O. S. obnáší \$250 a příspěvky určeny jsou 25c za člena mužského a 10c za člena ženského ročně. Za příspěvky tyto mají sbory a jednoty v Č. A. O. S. zastoupené žádati splnění bodu pod záhlavím V. položeným jakož i technické hlídky se týkajícím. Příspěvky Č. A. O. S. určené odevzdá každá jednota i sbor svému ústředí a toto pak předá je Č. A. O. S. Příspěvky župní určuje si každá jednota sama.

HLAVA XI.

Trvání.

Stanovy tyto budou platny od doby, jakmile schváleny budou Výk. Výb. Nár. Jed. Sokolské a Ústředním Výborem D. A. S. a budou v platnosti prozatím do příštího sjezdu Nár. Jed. Sokolské.

HLAVA XII.

Rozejítí se.

V pádu neshody, rozejítí se neb rozpadnutí se Č. A. O. S., rozdělí se zbylé jmění jednotám v "Obci" zastoupeným procentuelně podle členstva.

HLAVA XIII.

Pořad schůze.

Určí si výbor sám.

V New Yorku dne 28. února 1915.

Náčrt těchto stanov schválen byl následujícími členy výboru:

Za N. J. S.: A. Vokál (starosta), K. E. Hrbek (náměstek), J. Grabenstein, J. Gregor, A. Mysliveček.

Za Jed. D. A. S.: J. Hrbek, J. Leffner, V. B. Tůma (jednatel), V. Pechar, J. Bartůnek.

ZÁPISKY ZE SCHŮZE VZDĚLÁVACÍHO ODBORU N. J. S.

ze dne 11. června.

Schůze tato stala se zvláště důležitou tím, že dostavili se do ní zástupci Vzdělávacích Odborů převážně většiny místních jednot sokolských, kteří byli do schůze této pozváni za tím účelem, by byl jim program ústředního Vzdělávacího Odboru objasněn a všechny Vzdělávací Odbory, pokud při jednotách sokolských stávají by získány byly k společné práci směřující k šíření osvěty, vzdělání a národního uvědomění mezi našim lidem, k správnému pochopení a ocenění snah sokolských.

Následující jednoty byly zastoupeny:

Plzeňské Sokolky — sestrou Gasperovou.

Sokol Chicago — bratrem Josefem Krejčím.

Sokol Tábor Slovanské Lípy — bratrem Randákem.

Sokol Praha — br. Karlem Haladou a Karlem Kolenem.

Sokol Rozvoj — bratrem Fr. Hlavatým.

Česko-Americký Sokol — bratrem Václavem Boháčem.

Klatovský Sokol — bratrem Václavem Kilbergerem.

Sokol Berwyn — bratrem Fr. Sigrem.

Sokol Karel Jonáš — bratry Václavem Čimerou a Jos. Budilem.

Mimo jmenovaných zástupců následující členové Vzdělávacího Odboru N. J. S. byli přítomni:

Dr. Anton Mueller, Dr. František Iška, Dr. Josef Pecivál, F. C. Layer, Josef V. Soukup, Karel Krásný, Tomáš Vonásek v zastoupení Výkonného Výboru a sestra Klára Klausová.

Dr. Ludvík Fisher a sestra Ottilie Splavecová zaslali omluvy. Předseda Dr. Mueller zahájil schůzi v určitý čas a srdečně přítomné zástupce přivítal.

Následující jednoty dodatečně oznamují, že souhlasí se snahou Vzdělávacího Odboru a jsou ochotny společně s ním pracovati:

T. J. Sokol Říp, N. S. Pittsburgh, Pa.

T. J. Sokol Oak Park, Oak Park, Ill.

Sbor Sokolek Malin, Malin, Oregon.

T. J. Sokol Praha, Prague, Oklahoma.

T. J. Sokol Svornost, Bronx, N. Y.

T. J. Sokol Fugner-Tyrš, South Omaha, Neb.

T. J. Sokol Berwyn, Berwyn, Ill.

Plzeňský Sokol, Chicago, Ill.

T. J. Sokol Malin, Oalin, Oregon.

Sokol Owatonna, Owatonna, Minn.

Přípis od bratra Jana Fryše z Detroit, Mich., vzat ku vědomí.

Všechny jednoty oznamují úplný souhlas se snahou Vzděl. Odboru a ty, které dosud Vzdělávací Odbory nemají slibují je co nejdříve založiti. Dopisy tak příznivého obsahu byly ovšem radostně přijaty.

Na vyzvání bratra předsedy ujímá se slova bratr Dr. Iška a poukazuje na to, jak důležitá práce naskytá se Vzděl. Odboru, jak platných služeb může prokázati Sokolstvu a jak hluboce může zasáhnouti do života našeho národního a obroditi jej.

Poukazuje především na nedostatky našich venkovských jednot. V menších osadách nalezne se sice mezi Sokolstvem dosti nadšených mužů i žen, kteří by pro českou věc rádi a ochotně pracovali. Především jedná se jim o zřízení české svobodomyšlné školy. V některých místech je však počet žáků tak malý, že by bylo velmi obtížné — ne-li nemožné, vydržovati placeného učitele. Najde se však Sokol, nebo obětavá Sokolka, jenž byl by ochoten děti ve škole vyučovati. — S chutí a se zápalem ujme se úkolu učitele, ale za krátko ten dobrý muž, nebo ta obětavá žena seznají, že je to

obtížnější úkol než očekávali, poznávají sami na sobě, že vědomosti jejich nedostačují. Pokoušejí se získati praktických pomůcek vyučovací, ale těch nemáme. Ztrácejí pak důvěru k sobě samým, nadšení mizí a konečně i činnost jejich zaniká. Dobrá vůle zde byla, ale ta nepostačuje. Ze Vzdělávacího Odboru mohl by vyjít popud na vypracování vyučovací pomůcek českých tak vypravených, aby byly dobrým vodítkem těm dobrovolným učitelům aby i v soukromých rodinách na venkově, kde českých škol vůbec není, mohly být matkou neb otcem k výchově dětí jejich používány.

Vedle školství velká důležitost přikládá se na venkově českým divadelním představením. Školy jsou pro děti, divadla mají být školou dospělým. Do přednášek bývá někdy velmi obtížno některé venkovany dostat. Nejdou-li však na přednášku, jdou do divadla jistě; jdou rodiče a přivedou zároveň své dospívající syny a dcery. Tito sledují pak celý večer český děj a poslouchají čistou mluvu českou. Mají-li ale taková venkovská divadla míti skutečnou výchovnou cenu, musí pečlivá pozornost věnována býti výběru hry. Od ochotníků nemůže být žádáno, aby byli přesně seznámeni s moderní dramatickou literaturou. Mnozí spoléhají se na doporučení knihkupece a ten neodporučí jim vždycky díla nejlepší a nejvhodnější. I v tomto směru mohl by Vzdělávací Odbor velmi mnoho vykonati. Mohl by poříditi seznam dobrých divadelních her a na požádání je pak ochotníkům k provozování doporučiti.

Činnosti Vzdělávacího Odboru skýtá se ohromné pole působnosti a bude se snažiti pracovati ze všech sil k obrození česko-amerického života.

Dr. Iška znovu doporučuje kratičké proslovy k evičením v těloevičnách. Vzdělávací Odbor pracuje na sokolském kalendářiku, který bude pojímati všechny dny, které mají být Sokolstvem vzpomínány. Vzdělávací Odbor dále vypracuje postupně k dnům oněm případně proslovy, které buď evičitel nebo některý jiný schopný Sokol před šikem přednese. Z těchto stručných proslovů dozví se naše členstvo velmi mnoho o národním životě našem, o událostech světového významu, o našich tužbách a povinnostech.

Na naší mládež nesmí býti zapomínáno. Ztratilo-li Sokolstvo část mládeže pocházející z krve české, která dnes více lne k těloevičnám jinanárodním a sektářským než sokolským, ta chyba, jež se stala, musí býti nyní napravena. Naším dítkám musí býti věnována všemožná pozornost, musíme se nejenom snažiti do českých škol a sokoloven je dostat, ale musíme se snažiti pobyt jim tam příjemní, aby chodily tam rády a získáme-li je, vychovejme si z nich dobré a uvědomělé Čecho-Američany.

Sestra Klára Klausová podala pak obšírný a dobře promyšlený návrh týkající se sokolské výchovy dětí.

Přimlouvá se za dětské večírky a besedy. Pro děti od 6 do 12 let doporučuje pohádkové večírky, pohádkové hry a poučné rozpravy. Pro mládež od 12 do 16 let doporučuje přednáškové večírky s programem snadně přístupným, přátelské rozhovory, besedy a podobné. Sestra Klausová poukázala na to, jak "settlementy" a různé náboženské organizace všemi možnými prostředky české děti k sobě lákají a zdůrazňuje, že Vzdělávací Odbor nesmí k tomu klidně přihlížeti. Těmi samými prostředky — pokud ovšem jsou čestné — jimiž nám setkání naše děti odvádějí, musíme hleděti získati je zpět. Paní Klausová navrhuje, by Dámské odbory vzaly výchovu mládeže za své a odůvodňuje to tím, že Sokolky, matky, mnohem lépe dítkám rozumí a lépe dovedou zájem jejich vzbuditi než muži.

Příští schůze má se konati dne 15. července a místní Vzdělávací Odbory mají býti opět pozvány.

Karel Krásný, tajemník.

PRO PŘÍŠTÍ PŘEDNÁŠKOVÉ OBDOBÍ.

Následující řečníci jsou ochotni na požádání Vzdělávacího Odboru N. J. S. přednáseti na následující téma:

DR. FRANTIŠEK IŠKA.

1. Cyklus tří přednášek ve třech různých sborech Chicaga neb okolí:

Náboženské proudy v Čechách

- a) před Husem,
- b) v době husitské,
- c) v době nové.

2. Česko-americká svobodomyšlnost a monistické náboženství budoucnosti.

3. Co mělo by přejíti z českého člověka do povahy budoucího člověka amerického.

4. Řeč, národnost a vlastenečství.

5. Z dějin doby husitské o jakékoliv významné události neb vynikající osobě — dle přání.

6. O Jiřím Washingtonu, Abrahamu Lincolnovi, Tomáši Paineovi — o významu 4. července (prohlášení neovislosti).

ŘEČNÍK PAN MELICHAR

je ochoten přednáseti na požádání na následující téma:

1. Krása těla a její pěstění.

2. Dějiny české:

- a) doba česko-bratrská,
- b) obrození národa,
- c) dějiny poslední doby od roku 1848.

3. Česká literatura.

4. České malířství a sochařství.

5. O českém a slovenském lidovém průmyslu uměleckém (výšivky, barvitě stavby vesnické a p.).

ŘEČNÍK PAN JOSEF TVRZICKÝ-KRAMER:

1. O partiích z českých dějin — dle přání cyklus přednášek neb o kterémkoliv období zvláště.

2. O české politice.

3. O českém umění sochařském a malířství.

4. O českém a slovenském lidovém umění.

5. O význačnějších událostech v Čechách, pokud mají národní neb politickou důležitost — dle přání.

PROFESOR BOHUMIL KRÁL

je ochoten přednáseti v anglické řeči o:

1. Dějinách českých.

2. O Češích historických a národu nynějším.

SOKOL JAROSLAV V. NIGRIN

je ochoten přednáseti o:

1. Svobodomyšlnosti.

2. České literatuře.

3. O dějinách českých.

LÉKAŘKA DR. ŽELEZNÁ-BAUMRUCKEROVÁ

je volná přednáseti hlavně Sokolkám a ženám vůbec o "Zdravovědě".

DR. JOSEF P. PECIVÁL.

1. Zdravověda.

2. Tělesná výchova.

3. Povinnost česko-amerického dorostu vůči národu českému.

Může přednáseti dle přání česky neb anglicky.

DR. LUDVÍK FISHER:

1. Partie ze zdravotní.

2. Svobodomyšlnosti.

3. Sokolské výchově.

4. O významu Sokolstva v národě českém.

5. O velkých mužích českých.

Dr. Fisher může přednáseti teprve po Novém roce.

SOKOL JOSEF ČERMÁK.

Nemůže slíbiti, že bylo by mu možné jeti přednáseti do jiných měst.

Pokud ale čas mu dovolí je ochoten přednáseti na požádání v Chicagu o Sokolství a tělocviku.

DR. ANTON MUELLER:

1. O zdravotvídě.
2. Sokolské výchově.
3. O různých dobách z dějin národa českého.
4. Sokolství a akrobacie.

SOKOLKA KLÁRA KLAUSOVÁ

bude na požádání přednáseti pro ženy na téma:
Žena v českých dějinách a v českém písemnictví.

ZPRÁVA NÁČELNÍKA ŽUPY STŘEDNÍ

o Prvním letu a závodech jednot v Minnesota.

Závody a slet byly odbývány ve dnech 10. a 11. července na ostrově Harriet v St. Paul, Minn. Ostrov Harriet, jehož břehy jsou omývány otcem řek severoamerických, veletoke Mississippi, je blíže obehodní části města St. Paul. Místo toto bylo vybráno hlavně proto, aby pozornost ciziny byla upoutána na naši práci sokolskou, tedy také za účelem povznesení jména českého. Zisku při tom skutečně nebylo dbáno, neb vstupné ku evičení nemohlo být vybíráno, protože ostrov jest parkem veřejným.

Závody začaly 10. července o 1/2 2. hod. odp. a byly tak uspořádány, že mohly toho dne skončiti, kdyby je dešť nebyl překazil. Jedno družstvo muselo být odloženo na druhý den ráno.

Všimnul jsem si, že někteří bratří při skoku do dálky odráželi se obounož, což je nesprávný odraz a bratří měli být na to upozorněni.

Jinou vadou bylo, že nebylo dbáno příchodu a odchodu k náradí, čemuž by bratří měli navykati a měli by také dbáti chůze.

Někteří borci měli střevíce bílé, jiní černé, jiní přetáhnuté přes kalhoty. To je přece proti našim stanovám a těch má být dbáno i při takovýchto závodech.

V neděli dopoledne 11. července byla zkouška všech účastníků. Odpolední slavnost byla zahájena pěkným průvodem. V čele kráčeli členové předsednictva Župy Střední s bratrem Čermákem, zástupcem V. V., a vzorné družstvo. Průvod vyšel ze síně v určený čas, což zasluhuje povšimnutí, neb málokde je dbáno dodržení času a následují pak další nepořádky. Slet byl zahájen vzletnou, v pravdě vlasteneckou řečí bratra Čermáka. Táž vyslechnuta s pozorností všeobecnou. Když skončil nastoupilo 40 žaček k tělocvič. tanci, mazurce. Cvičeny 4 oddíly a to hezky. Bylo však znáti, že menším zákyňím byly eviky ty obtížnější než oněm větším. Mělo by býti dbáno toho, aby ty mladší mohly evičit tak jak ty starší, lépe jest míti evičení lehčí. Následovalo evičení 24 žáků s tyčemi. Cvičeny 4 oddíly, ale i zde ta samá chyba ve výběru eviků — pro menší záky byly těžké; evičení dvoudobé, lehce prováditelné bylo by se lépe vyjímalo. Cvičení s kůzeli provedly St. Paulské sestry dobře až na to, že při skončení oddílů nepřicházely stejně do základního postavení. Hned na to nastoupilo vzorné družstvo Župy Střední, skládající se z bratrů: Paula, Veselého a Stránskýho od Plzeň. Sokola; brí. Němce, Nováka a Jiráska ze Cedar Rapids. Cvičili prostná, na hrazdě, na koni na šíř, na bradlech. Měli jeden výkon společný, druhý volný. Cvičení jejich bylo sledováno s velikým zájmem, učinilo hluboký dojem na obecenstvo, zkrátka vykonalo své poslání, musí přinést Sokolstvu ovoce, vzbudilo u bratrů ještě větší nadšení.

Pak evičily St. Paulské zákyňe s kroužky. Bylo to velmi hezké evičení. Po nich skákali členové vzorného družstva

do výšky a nejvyšší skok byl brí. Jiráska a Nováka 5'7". Posudek o evičení se švihadly ponechávám br. Čermákovi, protože on evičení ta složil. Při prostných Sokolů zase bylo viděti nestejnobarevné střevíce, scházel přesný zákryt, ráz a společné nacvičení. Bratří měli by být pilnějšími v nacvičování prostných. Mně je milejší cena na prostná než na náradí.

Rozdáváním cen zakončen byl pořad sletu. Každý účastník odnesl si ze sletu diplom, na němž naznačeno mnoho-li získal bodů.

Na konec musím projeviti bratru Drassalovi uznání za snahu a obětavost, s jakou se podjal tak velké práce, jakou je uspořádání takového sletu. Ovšem, měl k ruce mnohé upřímné, snaživé bratry a těm platiž stejné uznání naše. K úspěchu mravnímu takto docílenému blahopřeji jednotě St. Paul a přeji si jen, by všem Sokolům Minnesoty bylo toto první vystoupení společné povzbuzením k dalším velkým činům. Na zdar!
Bol. O. Hašek, župní náčelník.

ZPRÁVA SPOLEČNÉHO CVIČITELE.

Nežli uvedu suché číslice návštěvy cestovního kursu tělocvičného, pořádaného v měsíci červenci v Cedar Rapids, Ia., a Iowa City, Ia., zmíním se o tom, co velmi důležité jest — o přednostech i potřebách jednot, u nichž působím. Záhy poznal jsem bratry evičící, kteří počtem 14 prvého večera kursu přítomni byli. Též 5 sester bylo do kursu vysláno sborem Sokolie. Potěšilo mě, že všichni byli dokonale mocni českého jazyka; bylť téměř všichni bratří ve staré vlasti zrozeni. Tím bylo mi usnadněno šířeji zmíniti se o různých odvětvích tělocviku našeho a tak alespoň nutný základ dáti všem, aby i po strance theoretické pokračováním tělocvik sokolský poznávali. Chovám plnou naději, že tak se i stane. Jednota cedar-rapidská má výborné pracovníky; přeji si, aby i evičitelstvo bylo v dohledné době téže vyspělosti. Jednota jmenovaná má mnoho žactva, silný a pilný ženský sbor; bude se též v krátké době snažiti, opět získati a více nerozpouštěti, nýbrž udržeti dorost, aby pak ve členstvu účast na evičení brali také zdejší rození. Jest snadným udržeti ty evičence, kteří poznání sokolské z vlasti si přinesli; jest uměním získati a udržeti ty, již zde se narodili a povah jsou živějších. Nestěžuj si na divokost jejich, léta ji zmírní. Cvičme tak, aby s povahou jejich se to shodovalo. — Vyvstávají mně obrysy, že v době dohledné bude mně možným povědět, jak tyto získati a udržet. Pokračujte ve směru tom.

Výkaz návštěvy kursu:

Největší návštěva	mužů 14, žen 5 = 19
Nejmenší návštěva	mužů 7, žen 3
Nejmenší návštěva kursu	11
Průměrná návštěva	mužů 11, žen 4 = 15

Jednota v Iowa City byla Župou vyzvána, aby některé ze svého malého počtu evičenců poslala do kursu, pořádaného v Cedar Rapids. Nikdo neodpověděl, nikdo nepřišel, snad proto, že nemohli, či spíše proto, že chtěli evičitele též ve svém místě mít? Musel jsem za nimi. Byl jsem připraven na 6 evičenců, jak bylo mně řečeno. — Jest málo chvil v mém životě sokolském, kdy byl jsem překvapen, a jedna z nich stihla mne zde. Neuvádím teď počet návštěvníků, statistika dle povídá sama; sdělím jenom že 57 procent členstva evičilo. Kéž ještě někde bych totéž našel. Bratří téměř všichni zrozeni jsou zde a ukázali veliký zájem pro tělocvik svým pilným docházením do evičení. Byl jsem nucen však méně mluvit než v Rapidsích, pro slabší ovládnutí českého jazyka u nich. Též kázeň menší rapidských. Byl jsem nucen tomu se přizpůsobiti a dle toho jednati. Věřím, že tam docílil jsem toho, co sleduji — zájem pro tělocvik. Doufám, že čilý

náčelník, bratr Čermák, uchopí se znova zařízeného evičení žen a též i žactva a bratři nezastaví ve své pilnosti.

Výkaz návštěvy evičení:

Největší návštěva mužů 17, žen 6 = 23

Nejmenší návštěva mužů 8, žen 3 = 11

Průměrná návštěva mužů 14, žen 4 = 18

J. Sedlák.

POLOLETNÍ ZPRÁVA ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Opětne jedenkráté podávám přehled činnosti župy za 1. pololetí t. r. s doměnkou, že i druhé župy tak učiní. Zasilal jsem r. min. zprávy župy každý měsíc, což jsem uznal sám za nesprávné, když druhé župy to činily pouze půlletně a neb vůbec zpráv nezasilají, což jest jich nedůstojné, a zasluluje důtky jak od jednot k župě patřících, tak i též od V. V. Národní Jednoty Sokolské.

Schůzí v tomto půlletí konáno 8, při průměrné návštěvě 7 bratří; pouze polovička členů plní správně svoje povinnosti, neb jsou každou schůzí přítomni; na druhém místě jsou bratři od Sok. Cleveland. Letošního roku lze zaznamenati v jednání jen lenivost, jak u Těl. Jed. Budivoj, která nezasílá vůbec žádných zpráv; T. J. S. Saginaw se rozpadla; T. J. S. Čech nezasílá též žádných zpráv, tam se již dávno neevičí; T. J. S. Lev byla ohrožena a až k základům vyčerpána a teď teprve začíná pomalu se vzdmáhati, proto nemíním za lenivou onu jednotu pokládati, ale 14 měsíční nezaměstnanost učinila mnoho škod; T. J. S. Podlipný slavila v tomto roce dny, které pro Župu jsou vzpruhou: "otevření svého Národního Domu."

Župní usnešení: Roku příštího budou pořádány župní závody a slet v Cleveland, O. v měsíci červenci ve dnech 3.—5. Dne 7. listopadu t. r. uspořádá župní výbor oslavu na založení první Sokolské Jednoty v Americe v Národní Síni, při které má býti vydán památník; dále projektována výstavka v tyto samé dny, odložená na dny sletové.

Župa brala podílu na Husově oslavě, konané dne 4. července. Veřejného evičení sokola Havlíček sčastnila se pouze průvodem dne 27. června. Dne 29. září r. t. (odporučeno V. V. N. J. S.) podílet se na sletu Chorvatů v našem městě konaném; usnešeno vyšetřiti jakou podporou budem jim moci býti nápomocni. Zastupovati N. J. S. bude br. starosta Župy, na další podrobnosti zvolen tří členný výbor.

Na slováckém sletě, který koná se v Detroit, Mich., zastupovati bude župa i N. J. S. br. Jirásek.

Letošního roku byl Technický odbor župy mnoho přeměněn. Dlouholetý náčelník, br. Jos. Štíbr vzdal se svého úřadu, neb prý stáří jeho nedovoluje úřad jemu řádně zastávati, což bylo na všech stranách cítiti, protož resignace přijata a na jeho místo zvolen bývalý podnáčelník, Jan Jirásek z Detroit. Odchodem prvního podnáčelníka, který přestoupil k župě Fugner Tyrš, učiněn opět změna; zvolen br. Ant. Pánka za Frant. Šrámka.

Tímto by byla nastíněna práce Župy, kde mimo tohoto bylo učiněno místní práce přiměřeně, zodpověděno kolem 30 dopisů.

Leo Vsetečka, starosta; Jan Tichý, jednatel

DO ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Bratři náčelníci!

Jelikož jsem byl pověřen úřadem náčelníka Župy Severovýchodní, žádám Vás bratři, by náčelnické zprávy byly mi řádně zasilány neb budou uveřejňovány každé ¼ leti v Sokole Americkém.

Bratři: Příštím rokem bude se konati Slet a závody Župy Severovýchodní, v Clevelandu, O. Hleďte, by tento

slet byl sletem protestním, za krutosti páchané na bratřích našich rakouskou soldateskou. Povinností jest každého bratra pracovati ku zdaru Sletu a Župy naší. — Na zdar!

Jan Jirásek, t. č. náčel. Župy Severových.

129 E. Str. W., Detroit, Mich.

PROVOLÁNÍ ČESKÉ VEŘEJNOSTI.

Na žádnou činnost českého národa neukazuje Čech v cizině žijící s tak oprávněnou hrdostí, jako na české umění, a nic mu neskytá tak silnou mravní oporu, jako ono.

Je tudíž povinností Čechů v Americe žijících, aby pomohli těm, kteří české umění tvoří, a kteří jsou v této době hospodářsky těžce zasaženi.

V Praze již v počátcích války utvořený Pomocný Výbor Výtvarných Umělců vydal toto prosté a výmluvné Provolání:

Nynější poměry dotýkají se umělců výtvarných největší měrou. Přímé zakázky jsou úplně zastaveny, výstavy se nekonají a tím je i prodej úplně znemožněn. Většina výtvarných umělců stojí na pokraji přímé nouze. Proto se sjednotili výtvarníci české národnosti a zřídili pomocný výbor. Prosíme každého, komu není vývoj našeho výtvarného umění lhostejný, aby nám pomocnou rukou přispěl.

Pomocný Výbor Výtvarných Umělců: Prof. Jan Kotěra, t. č. rektor c. k. akademie umění. Josef Gočár, arch., za Skupinu výtvarných umělců. Vojtěch Sapík, sochař, za Uměleckou Besedu. Emil Schovánek, malíř, za Jednotu výtvarných umělců. Frant. Šimon, malíř, za Spolek výtvarných umělců "Manes".

Je to poprvé, co se čeští umělci dovolávají pomoci širší veřejnosti v Čechách a nyní i v Americe. Na výzvu pražského výboru utvořil se v New Yorku americký výbor, který se nyní obrací k celé české veřejnosti v důvěře, že s radostí poskytne pomoc v nouzi se nalézajícím českým umělcům.

Příspěvky, které budou s díky kvitovány v denních listech, možno zasílati pokladníku výboru, nebo přímo do vkladny: Bank of Europe, First Ave. & 74th St., New York. předseda, New York Herald, New York. R. Růžička, tajemník, 954 Lexington Ave., New York. J. Mokrejš, pokladník, 140 Wadsworth Ave., New York.

PÍSEMNICTVÍ

V měsíčníku Komenský, orgánu to "Sdružení Vzdělávacích klubů Komenský", uveřejněn jest v anglickém překlade IX. zpěv Svatopl. Čecha z Písni otroka, od M. J. Breuera, syna chvalně známého bratra našeho — dra. J. Breuera.

— "Bohemia under Habsburg misrule". Tomáš Čapek dobyt si novou zásluhu o českou národnost. Vydání knihy pod uvedeným názvem právě v tuto dobu, možno nazvati včasným. Kniha ta přispěje v značné míře k vyjasnění poměrů, v nichž český národ upí. V knize té jsou příspěvky přátel českého národa jako: prof. H. A. Millera, W. S. Monroea, Leo. Wienera, Eruihy Irene Baleschové a B. Šimka. Vzdělávací Odbor knihu tu doporučuje jednotlivě k odkoupení do sborových knihoven a nejen to, mají být na ni upozorněni všichni anglicky čtoucí členové a ti zas mají přečtení její doporučovati přátelům, které mají v kruzích cizonárodních. Pomozme rozšířit knihu tuto, aby brzkým rozprodejem vydavatelstvo bylo povzbuzeno ku ochotnému vydávání spisů, národnosti naší se týkajících. Jen takovým způsobem můžeme proniknouti chladnými vrstvami ciziny, jen takovým poučováním můžeme vzbudit sympatie její.

— Památník mistra Jana Husa, vydaný Družstvem Svobodomyšlných v Cedar Rapidsích, Ia., je knihou skutečně vzácnou, ojedinelou v našem česko-americkém písemnictví

nejen obsahem, vyobrazeními, ale i typografickou úpravou. Památník je o víc jak sto stránkách a hlavní zásluhu o něj má br. E. Tůma. Shledáváme se tu s příspěvkem vynikajících písmáků domácích i ze staré vlasti. Památník ten neměl by chybět v knihovně žádného upřímného Čecha.

— **“Vesmír,”** týdeník vycházející nákladem bra. dr. F. Išky, vyšel v den výročí upálení Mistra Jana Husa v slavnostním rouchu. Vedle různých zdařilých v barvách vytištěných obrazech, číslo to obsahuje hojně zajímavé původní látky, týkající se oslavence.

— **“Spravedlnost,”** denník českých socialistických demokratů v Americe, slavila 10leté trvání 4. července t. r. a k příležitosti té vyšla v rozšířeném a slavnostním hávu.

Husitský sborník je úhledná knížka o 62 stránkách s bohatým obsahem, uspořádaným V. Khopem. Shledáváme se v něm s pracemi Václava Šnajdra a k jeho článkům druží se pojednání ne méně cenná. Sborník byl vydán slavnostním výborem pro uctění 500leté paměti mučednické smrti Mistra Jana Husa v Clevelandu.

Semi-Millennial Commemoration of the Jan Hus Martyrdom je název anglické brožury o Husovi a jsou v něm příspěvky H. A. Millera, profesora sociologie na koleji Oberlin; hraběte Luetzowa; Šárky Hrbkové, profesorky na universitě Nebrasky.

III. SJEZD SVAZU SVOBODOMYSLNÝCH.

“Posuzujte jeden druhého, mluvte jeden o druhém tak, jak si přejete, aby bylo mluveno o vás samých, jak sami byste si přáli být posuzováni.” Těmi slovy žádal předseda sjezdu obě. Voska zástupce ku III. sjezdu Svazu se dostaví, by jednali o všech záležitostech, které přijdou na přetřes. Jak výrok ten byl pochopen, ukázalo se při podání zpráv zástupců, když p. Minniberger z Baltimore začal **“povýšeným”** hlasem posuzovat a mluvit o některých bratřech našich baltimorských. A hned jsme se přesvědčili, že měřítko kterého použil: **“Sokol — velká huba”**, přiléhá na mluvčího tak, že ani stotina palce neschází. Končil prohlášením, že nepřesatne **bit a mrskat**, dokud boj za lidskost nebude dobojován vítězstvím svobodomyšlnosti ryzé, nefalšované.” Tu to máme. Ne poučováním neb vzděláváním, ale surovým napadáním, bezohledným bitím a mrskáním budou získávání lidé pro svobodu ducha, svědomí! Zrovna tak to dělala církev katolická se svatou inkvisicí, i ona šířila své nauky bitím a mrskáním. A nyní ještě jeden obrázek ze sjezdu. Použij tu slov Fr. Sokola Tůmy z knihy Celibat. “Jsou jisté průzračnosti, jež možno bez trestu předkládat obecnstvu a nemáte moci brániti se. Museli byste napřed dokázati, že jste to vy, že vás a pouze vás míní onen řečník, že vy jste se podobného dopustili, že vy a pouze vy to jste — zkrátka, mravně sebe předem popraviti, abyste dokázali, že jste byl tím míněn vy.” Podobného způsobu použil pan předseda sám, a když byl jedním z posluchačů v obranu brán ten na něhož dle jeho domněnky ty osklivé inektivy — zmije hodné zašlápnutí — padati měly, pan předseda odpověděl, že nikdo nebyl jmenován, a rozbil kládko, aby umlčel hlas, volající po právu. To se stalo na sjezdu svobodomyšlných v roce Husově, kdy se poukázvalo na nespravedlnost koncilu kostnického, to stalo se v době svobody tisku a slova.

Ted' však ku programu jednání sjezdu. Sjezd zvolil úředníky dřív než podal výbor na pověřující listiny zprávu, což je pisateli jednou z mnohých, ale nezavadných novinek. Mezi zástupci setkali jsme se s mnoha členy N. J. S. Za V. V. byl na sjezdu pisatel T. Vonášek, jenž též zvolen za člena výboru resolučního. Za Tábor Slovanské Lípy byl tu br. Langer, jenž byl členem výboru na pověřující listiny. Vzdělávací odbor N. J. S. zastupován byl bratrem K. Krás-

ným. Místní sdružení města Milwaukee bylo zastupováno bratry A. Šabartem a Jos. Zelenkou, jenž byl místopředsedou. Sestra Klára Klausová, členkyně našeho Vzd. Odb. zastupovala Ústřed. Výbor J. Č. D., br. V. H. Černý a dr. Fr. Iška Svobodnou Obec; bratří Theo. Vavřínek, L. Richter, A. Stroner Česko Americký Sokol, člen V. V. br. Wm. Oteovský zastupoval Sokol Chicago, br. Jan Vopička Sokol Oak Park; členkyně V. V. sestra M. Štěpánková, zastupovala školu Vojta Náprstek a byla místopředsedkyní sjezdu; člen Vzd. Odb. br. J. Pečival zastupoval loži Kalifornia, čís. 60 Č. S. J.; br. Jos. Plaček, loži Trocnov, čís. 8 J. T., br. dr. J. B. Bilek, člen Plzeň. Sokola, zastupoval Kraj. Spol. Prácheň, soukromě tu byl člen Vzd. Odb. br. dr. L. J. Fisher.

Z toho vidno, že N. J. S. měla na sjezdu slušný počet členů. Sjezd skončen byl o den dříve než bylo počítáno, a měl průběh klidný až na několik menších srážek, zaviněných více méně nevinným, někdy i dobře míněným přefeknutím se, jimž však rychle konec učiněn předsedou, jenž si počínal autokraticky nejednou, což však možno omluviti snad snahou jeho, by sjezd pracoval. Výsledkem sjezdu bylo: Ústředí přeloženo do Chicaga, tiskový výbor bude v New Yorku a bude pokračovati ve vydávání orgánu **“Volná Myšlenka”**, dokud dluh spojený s vydáváním ho do této doby nebude umořen.

Náledující resoluce byly přijaty: 1.) ona dovolávající se samostatnosti českého národa a podpory amerických Čechů mravní i finanční k usnadnění doelení téže; 2. ona adresovaná školní radě, aby z čítanek nechala odstranit článek o německém císaři Vilémovi; 3. poděkování mayoru Thompsonovi za to, že zjednal slyšení výboru před školní radou, který podobnou žádost chtěl přednésti a nebylo mu dopřáno sluchu; 4. ona, by rodičové dbali dáti dítkám vzdělání co možno největší a při tom by se zasazovali o zavádění češtiny do veřejných škol. 5. doporučující zavedení vyučovací metody dle Ferrerovy Moderní školy na českých školách; 6. doporučení šíření způsobu pohřbívání ohněm; 7. odp. spojení podp. jed.; 8. uznání V. V. J. S. v New Yorku za činnost; 9. uznání Č. A. M. Š. za organizaci svobod. škol a uspořádání agitačních cest Velemínského a Vojty Beneše; 10. dík všem časopisům za přinášení zpráv o činnosti Volné Myšlenky v Americe; 11. chicagským časopisům za zprávy předsjezdové a sjezdové.

NOVÍ, Odstouplí a VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

V měsíci červnu.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore byli uvedeni: Fr. Hauser, Jos. Fousek. Vystoupil vyrovnán Benjamin Svrček. Vyloučen pro neplacení Ant. Novotný.

— Z T. J. S. Cleveland, O., vyloučený Lad. Šebek se vyrovnal a odstoupil.

— Do T. J. S. Vlast v Clevelandu přijat byl František Kovář. Odstoupili František Šrámek a Frant. Voldan.

— Do T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., přijat byl Jan Wenebauer. Pro neplacení vyloučen byl Petr Svačina.

— Do T. J. S. Fuegner-Tyrš v So. Omaha, Neb., byl po vyrovnání se znovupřijat Jul. Svoboda.

— Do T. J. S. Fuegner v Long Island City, N. Y., přijat byl Pavel Černek.

— Do T. J. S. Svornost v New Yorku přijat byl Jos. Kropáček. Pro neplacení vyloučen byl Ondřej Dušek.

— Do T. J. S. v Newark, N. J., přijat byl Arnošt Mohelský. Vyloučení byli Josef Peřina a Karel Jindřáček.

— Z T. J. S. v Little Ferry, N. J., vystoupil Ed. Koennemann. Vyloučení byli: Karel Čermák, Jan Abeda, Rudolf Schwartz, Jan Agar, Stan. Kavřík.

— Do T. J. S. Guy, Tex., přijati byli: Fr. Marek a Jan Bařák. Vystoupil Henry Huff.

— Do T. J. S. Říp v Pittsburgh, Pa., přijati byli: Vincenc Hlavica a Jan Šimandl. Vyloučen pro neplacení Dom. Bastl. Zemřel Frant. Nový.

— Do T. J. S. Tyrš ve Waco, Tex., přijati byli: Frant. Schmidt, Jos. Řádek, Jos. Nárovee, Alex Horák. Odecestovali: Křenek, A. Černoeh, Vác. Drha.

— Do sboru Sokolek Libuše v Dallas, Tex., přijaty byly: Anežka Zázvorková, Marie Kosouřova, Anna Kirianova.

— Z T. J. S. Berwyn vystoupili: Josef Doležal a Karel Diviš. Vyloučení byli pro neplacení: Jiří Žáček, Josef Zavadil, Josef Šamšula.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijat byl Karel M. Švec.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Frant. Tichý, Frant. Plátěnka, Jar. Pícha, Arn. Tichý, Aug. Špička, Karel Vlček, Tom. Švehla, Theo. Kašpar. Zemřel Frant. Podskalský.

— Do T. J. S. Hawthorne, Ill., přijati byli: Jiří Kříž a Jan Kříž.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Jos. Dragoun, Jos. Batha. Odstoupil Alois Skok. Pro neplacení vyloučení: Boh. Holub, Jan Tauer.

— Do T. J. S. Tábor Slovanské Lípy v Chicagu uvedeni byli: Josef Dinstbier, Václ. Kubeček, Jos. H. Nachtman, Frant. Froněk. Odstoupili: Otto Litván, Fr. Kušta, Jan R. Čížek, Karel Smitka. Vyloučení byli: Karel Blažek, Aug. Daněk, Frant. Josífek, Frant. Kavka, Bedřich Klajsner, Jan Novotný, Adolf Ričar, Ludvík Sáha, Alois Štainer, Martin Svoboda.

— Do Sokola Chicago přijati byli: Vojtěch Sedláček a Anton Lutha. Odstoupili: Josef Říšský, Ant. M. Jindra, Rud. Švec. Vyloučení byli: Frant. Kohout, Václav Kloss a Václav Jiroušek (tento byl omylem oznámen jako přijatý).

V měsíci červenci.

— Ze Sok. Jed. Blesk v Baltimore vystoupil vyrovnán Karel Minář.

— Do T. J. S. Vlast v Clevelandu uvedeni byli: Jan Pekař, Fr. Kovář, Stan. Koutský (s odstupní listinou), Jos. Ulman (s legit. listinou z Čech). Pro neplacení vyloučen Vojt. Lutouský.

— Do T. J. S. Cleveland přijat Jan Mířera. Pro neplacení vyloučen Alois Hrabák.

— Do T. J. S. Fugener-Tyrš, So. Omaha, přijati byli: Jos. Polster, Fr. Lorenc, Boh. Máchal, Lud. Kubový, Jos. H. Tetiva. Odstoupil Skupa Jan. Vyloučení pro neplacení: Ant. Cisler, Fr. Valenta.

— Do sboru Sokolek Libuše v So. Omaha přijaty byly: Marie Svoboda, Mary Svoboda, Libuše Hoffman.

— Z T. J. S. Svornost v Bronx, N. Y., vyloučen byl pro neplacení Jan Běhouněk.

— Do T. J. S. Little Ferry, N. J., přijat byl Gralla Filip.

— Do T. J. S. Montgomery, Minn., přijati byli: J. H. Vondra, Felix Hrubý, Chas. R. Dvořák, Jak. W. Št'astka, Jar. Kročák, Bedř. Král, Fr. Limberger, Jiří A. Vavříčka, James F. Turek, James Brabec, Fred. Vasha.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., uvedeni byli: Václav Klieman a Jan Vaněrka. Vystoupil Fr. Kunel. Vyloučen pro neplacení Ant. Šedivý.

— Do T. J. S. Rozvoj v Chicagu uvedeni byli: Jan Surák, Jan Zajda, Petr Jindra, Andr. Vlašitz. Odstoupili Volf a Síkora. V dřívějším oznámení omylem byl uveden Fr. Zetek co vyloučený; mělo státi Rezek.

— Do sboru Sokolek Chicago uvedeny byly Vlasta Záhrobský a Anna Červka. Vystoupily Jos. Biskup, Karolina Šmída, Terezie Jirsa a Marie Platzky. Pro neplacení vyloučeny byly Božena Čada, Božena Ševčík, B. Mašek.

— Ze sboru Sokolek Rozvoj v Chicagu vystoupila Anna Volf.

— Ze sboru Plzenských Sokolek vystoupily: Libuše Hájek, Rose Paleček, Emma Diek, Anna Koutný, Marie Horňák, Blanka Moudrý, Františka David.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu uvedeni byli Josef Pleva a Frank Kodidek.

— Z T. J. S. Malin, Ore., vystoupili Jan Brothaneck, Karel Kučera, Frant. Adámek.

— Do Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn., přijat byl Jiří Dejmeck.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Rudolf Záluský, Alex. F. Vavina, Vác. Čmolík II., Karel Čada, Jan Dušek, Frant. Kajda, Fr. E. Klimeš, Jan Kopal, Eman Toman, Jiří Shula. Odstoupili: Vác. Nesládek, Ferd. Škudrna. — Nikdo nám neoznámil, že br. Jos. Těšínský se odstěhoval do Chicaga. List stále zasilán do č. 5022 W. 24. Pl., Cicero.

— Z Plzenského Sokola v Chicagu odstoupil Anton Melka. Pro neplacení vyloučení byli: Ed. Krajíc, Václav Sedlák, Fred. Holý, Fr. Kmen, Jan Komorous, Karel Musil, Frank Vyskočil, Ed. Welký, Karel Zdichinec, Jan Chleboun a Jos. Randa.

— Do T. J. S. Tábor Slovanské Lípy v Chicagu uvedeni byli: Erwin Bureš, Václav Andrlé, Jos. Beránek, Vlad. Vintera, Jos. A. Kapoun. Vyrovnali se a jsou nadále členy: Karel Blažek a Aug. Daněk.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu uvedeni byli Josef Pleva a Frank Kodidek. Čestně odstoupil Václav Tromba. Odstupní listinu vyzvedl Frank Sova. Pro neplacení vyloučen Anton Průcha.

SRDEČNÉ DÍKY.

Za pořádající výbor Prvního sletu a závodů státních v Minnesotě yzdávám srdečný dík všem těm, kdož jakýmkoliv způsobem byli nápomoeni ku zdaru toho podniku.

Na prvním místě platí dík náš V. V. N. J. S. za vyslání bra. J. Čermáka co řečníka, jehož slova jistě nalezla ohlasu v srdci každého upřímného Sokola, a budou povzbuzením nejen Sokolům, ale i Sokolkám k další práci k povznesení mravnímu i tělesnému.

Dalšího našeho díku zasluhuje si Ústřed. Výbor Župy Střední za vyslání vzorného družstva. Víme, že peněz, zvláště v této době, třeba jinde, ale bratři, uznáte sami snad, že vydání, které jste učinili v našem případě, nebylo nadarmo, přispěli jste ku povznesení jména českého před mnoha tisíci cizinci a družstvo Vaše bylo obdivováno.

Vřelý dík náš přijměte Vy bratři: Čermáku, Filipe, Hašku za poučení a pomoe, kterou jste nám poskytli.

Děkujeme dále ostatním bratrům z Chicaga a Cedar Rapids, kteří nás přišli navštívit v dnech svátečních.

Díku srdečného zasluhuji si též náčelníci a eviřitelé jednot v Minnesotě za důkladné přípravy k sletu, zvláště pak bratři Chmelíř a Schovancee za pomoe při eviření poskytnutou. Kojím se pevnou nadějí, že příští slet a závody budou nám snažšími a doufám že i skvělejšími. Tužme se a heslem naším buďiž: "Dále v před k nejvyšší metě Sokolské!

Na zdar!

Franta Drassal, náčelník.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzenském Sokole, 18. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 S. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 S. Central Pk. av. Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Pace, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court., Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Wm. Otcovský, 2458 So. Kedzie Ave.; V. Houser, 4742 So. Honore St., Tel. Yards 2849; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie av, Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. 42. Ct., Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave. Oak Park, Ill.; Lud. Hejlík, 1612 Loomis St. Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splavecová, 1328 W. 18th St. Barbora Schefflová, 1436 W. 18th Street, Chicago. — J. Lang, 1433 — 59. ave., Cicero, Ill. J. Mareška, 5419 W. 22. St., Cicero, Ill. — M. Stěpánková, 2232 So. Kedzie ave. — R. Hanzlíková, 2513 Central P'k av.

Technický Odbor: J. Pokorný, náčelník, 1300-2 S. 41st Ave. — Tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18. St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzenském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 3531—3rd ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67 St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., N. Y. C.; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., N. Y. C.; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Josef Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Fr. Goetz, 995 Boston Road.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 635 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděle v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Sartain St.

T. J. S. Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtíšková, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59—2nd ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděle o půl 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všetěčka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Fréka; jednatel Jan Tichý, 3268 W. 54 St.; pokladník Vác. Přeč, 3272 Fulton Rd.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděle v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Lad. Huml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.: 2. neděle v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Jan Kálal, 3613 Sackett ave. S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Boh. Milý, 228 Maybury ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. a 4. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Hlavatý, 233 Maybury Gr. Av.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděle v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Fr. Hartl, 606 W. 22. St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděle v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděle v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Cl. Krupka, 410 N. 13. St.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; Náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; I. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Fr. Stěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. 2. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Sokolky Chicago. Schůze 1. pátek v měsíci. Tajemnice E. Sadílek, 2400 S. Sawyer Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Jan Votoček, 1801 W. North Avenue.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov ave. Taj. Jos. Čapek, 1339 S. Tripp ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Mat. Beránek, 5118 Hermitage av.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bišek, 4640 N. Crawford av.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Lad. Richter, 1429 W. 18. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. — Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen ave.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník Jan Hora, 2131 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Sindelář, 1509 Clarence ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Em. Zaluudek, 5051 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago, St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděle v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepic, 631 N. Center St.